

Петър Константинов Дънов

ДВАТА ПЪТЯ

Млагежки окултен клас

24.02.1922 - 02.08.1922

Първо оригинално издание

Компютърен набор:

Стоил Янев, Хенриета Недкова

Коректори: Христо Андонов, Стоил Янев

Графично оформление: Бехиде Чаушева

Добронамерено съдействието:

Виолета Станева, Минка Андонова и др.

Координатор за отпечатване на

неиздаденото и некорегирано Слово на

Учителя Дънов: Вергилий Кръстев

Предпечатна подготовка: ЕТ "БЕХИ"

Издателска къща "Жануа 98"

ISBN 954-9589-36-6

ДВАТА ПЪТЯ

1 лекция; I година Мл.ок. клас

24.П.1922 г. (в салона) II Събрание

Петък, 6^{1/2}-7 ч. в.

I Лекция от Учителя

Бяхме около 50 души и Учителят. Той ни говори бавно и на често имате мълчание.

Тайна молитва.

Аз бих желал да зная каква е идеята вътре във вашия ум. Вие искате или да посее или да ви се посее, може ли да го запазите? То в даден случай ние не обичаме да си хвърляме семето. В неделните събрания ние сме много щедри, хвърляме и наляво и надясно, но в специалните събрания искаме всяко семе да падне на своето място.

Вземете думата "наука", тъй както се пише на български, на славянски с латинска азбука, има две различни понятия.

Тогавата на славянски търси науката да примири противоречията на живота, науката там в това е насочена. Когато пък в англосаксонската раса (scientia), техният ум е насочен в науката да изучават (науката да изучават) съотношенията на формите и тия вечни промени, които стават вътре в природата. Първата буква S означава безконечност. Следователно от окултно гледище вие може да изучавате наука да примирите противоречията в живота или просто да използвате силите в природата, един от двата метода. Онзи, който използва науката, опасността е тук голяма, там се заражда свещеният егоизъм. Затуй именно в тая раса туй съзнание на гордост. У тях има една отвратителна гордост, те си придават голяма тежест.

Ние имаме сили, тази сила можем да употребим както намерим за добре. Следователно аз разделям хората на две категории: едни от вас ходите като англичаните, с онова присъствие на духа, че всичко може да направите, много може да излезне от вас; а другите, които търсят да примирят противоречията или да изцерят болките на сърцето

си. И славяните са по-близо до истината.

Разбира се и важното на първо място, ако искате да се запознаете с окултната (школа) наука, трябва да научите себе си: “Познай себе си”. Това сте чували, нали? Тогава като казвам да познаем себе си, кое трябва да познава? Висшето низшето, или нисшето висшето? (Олга-нисшето да познае висшето). Значи да познаете себе си, да познаете висшето - Божественото или с други думи казано: да познаем Бога. То значи: да познаем условията, при които можем да растем. Условията, които служат за развиване и растене, които дават направление на това растене и равновесието, което трябва да имаме. Да допуснем сега, че вие растете, вашият ум се развива, мозъкът и мислите също обещавате нещо, от вас се очаква много, но дойде един случай вашата форма се разсипва и от вас не остава нищо. Някой ще каже: Такава му е съдбата; когато някой гърнчар не направи гърнето си хубаво, каква му е съдбата? Смачква го и направя друго гърне. Следователно висшето всякога смачква формите на нисшето и наново ще ги направиш, щом не са направени хубаво.

Сега вие младите си позволявате често това, понякога (от старите минавате) минавате по-умни от старите, казвате: “Те, старите, са отживели, ама ние ще покажем как се живее”. Но едно време и тия стари бяха млади и те тъй са казвали. Те, те, ние - но след - но след тях ще дойдат други, трети, четвърти. По този начин не може да разрешите основния въпрос на живота. Значи вие младите трябва да използвате слабостите на старите, да видите какво им липсва на тях, кои са били причините, дето техният живот е излязъл неполучлив. То е много. Сега на вас ще ви задам една тема, върху която трябва да помислите. Тя е следната:

Най-разумният метод за работа.

Това е за всинца, всеки от вас да се изкаже, кой е най-разумният метод за работа. Окултната наука, понеже е опитна, когато някой влезе в музикалното училище, взима цигулката, и от там ще видя какво може да даде, в кой клас ще го турна. Ако учителят види, че ученикът е посредствен, ще каже: “Не си губи времето”. Най-разумният метод за работа. Тогава ще определя следующата беседа (Мълчание).

Ще ви говоря какви трябва да бъдат отношенията на човека към живата природа. Изкажете се сега вие какъв план имате. То днес е изключително. Най-добрият метод, подразбирам от окултно гледище.

Сега всички помислете, че в следующото събрание. Окултно разбирам, трябва да се приложи и в действителния живот, друго яче, ако не се приложи ще се отстраним доста далече, ще се отклоним от общия вървеж. Щото всички не сте на един уровень. Някои от вас сте много обективни, повечето от вас сте материалисти, далеч от природата - материалисти и идеалисти, а по-малкото са идеалисти-материалисти. То е някои дават предимство на идеите, а други на материалното. Това е всичко.

Сега идеалистите казват, идеите творят всичко. Има нещо по-високо от идеите. Вие ще използвате методите на природата, тъй както цветята използват слънчевите лъчи, така и вие ще използвате по същия закон. Кой за каквото е роден. Не си правете илюзии да създавате нещо особено, кой за каквото е роден. (?) И в такова направление ще разгледаме у вас кой за какво е роден. Допуснете, ако краката имат съзнание, пръстите и пр. Краката по земята ще ходят, ще носят общия товар, те не могат да си правят илюзия за нещо друго. Също ръцете, очите, ушите. Всеки един човек вътре в природата е един уд, един орган на това велико тяло и трябва да знае какво е неговото предназначение, разбира ли своето предназначение, по-лесно може да върви. Какви могат да бъдат неговите функции и работа, които може да изпълни (Недешифрирани стенографски знаци). (Мълчание)

Ако имате някой въпрос, който вас ви вълнува най-близко, не далечното. Ще вървите по начина: гладният го вълнува хляба какъв ще бъде, топъл, студен или мухлясал. Така иде от знанието, пак същият закон, но трябва да се създаде едно знание солидно. Вие младите няма да правите погрешките на онзи циганин. Един циганин имал едно малко парче хляб и сиренце, отишел на лозето, видял, че това няма да му стигне, че взел ял листа. Ял листа и накрая изял хляба и казал: Отличен обяд. Та сега не искам да се нагълтате с ония листа и после да турните окултното знание. Ще се пазите от грешките. Никаква грешка в работата. Всяка грешка, която съзнаете - поправете я. Не е лошо когато

е дошла грешката, но престъпление е ако не се поправи; не е грешка, ако дойде една крива мисъл, но тя трябва да се изправи. Стремежът на вашето сърце и воля трябва да бъде насочена да изправите погрешното, само по този начин може да съградите характер, една воля, на която да можете да разчитате. Имайте предвид, нали в училището, когато идват учениците, учителите са много любезни, но колкото отиват по-навътре в знанието, материалът става по-тежък, и този добрият учител се и нервира, изменя отношенията си. Значи отношенията на учителя спрямо ученика се изменят. На първо място ученикът трябва да бъде способен да учи и трябва да учите и то много сериозно трябва да учите. Всяка наука си има правила и ще учите според правилата. После на вас младите ви трябва голямо самообладание, не привидно, но същинско самообладание. Защото има два вида самообладание: едното е фалшиво, привидно, от вън, а от вътре равновесието всякога е изгубено. Аз ще ви приведа примера: един млад момък се сгодил за една красива мома, отлична другарка, такова самообладание, благородство на характера, не бивало. Той повиква приятеля си да му я покаже. Идва тя и донася да ги почерпе, той взел, че я бутнал и тя паднала, притурила всичко, но казала: “Няма нищо”. Обаче след, след като се оженили работата не излязла тъй, тъй както той мислил. Той й казва: Е-е, къде е самообладанието ти? А тя му казала: “Трябваше да слезеш да видиш в другата стая какво направих”. То не е самообладание. После това сте забелязали у всички: отварят един прозорец, теглят, не се отваря, теглят, теглят и най-после толкова силно теглят, че може и да го счупят. Няма съзнание този прозорец. Много от силите, с които работите, някои сили в окултната наука са съзнателни, а някои полусъзнателни; някои са разумни, а други не са. Т.е. като казвам едни са разумни, други не, разумните сили вървят в същата посока, в която ние се движим, а неразумните се движат в противоположната посока и всякога трябва да знаете дали една сила функционира вътре в еволюцията, върви ли в хармония с вашето развитие или не. Всякога тъй трябва да определяте. Имате едно желание, веднага да го определите за или против една мисъл, едно действие, не да го отлагате.

От ляво ли върви или от дясно. Ученикът туй трябва да знае, да определи, да сортира тия мисли по възможност някои 25 %, а които може 100 %. Постепенно ще увеличавате тази пропорция. Тогава следующия път ще видим.

Този път едновременно ще предавам и опит. На всяко предаване следующия път ще ви поставя на изпит. Не само да отговаряте, не само теоретически, но и практически, приложения, да се изработи. Който иска да изучава окултизма, ще ви създадем през седмицата някоя мъчнотия, да видим как ще я решите.

Вие ще кажете: “И без това имаме мъчнотии”. Ние ще употребим начина за лекуване. Имате по цялото тяло много малки болки, пръстите ви болят, гръбнакът, това, онова, а ние ще образуваме по-голяма болест, че да се обърне умът само на едно място и вие ще забравите всички малки болки и ще привлечате ума си на едно място. То значи, една мъчнотия ще създадем да привлече силите, другото е разпиляване на силите и природата цери. То значи да се образува една голяма болка, която лекува. Та вие още не сте дошли до големите болки.

Писмено ще се изложите за темата. Ще пишете малко. Ядката само. Всеки от вас ще си създаде един отчет: за вас, кой е най-добрият метод, не какво са писали учените хора. Какво са писали те, то понякога може да съответствува с природата на човека. И според тия методи ние ще нагодим да може да използвате общия принцип, тъй че всеки един според метода, който има, да може да използва и прилага. Зависи от вашата добросъвестност, вашата искреност и дълбокото ви желание. В това отношение американците са на първо място. Има студенти, които свършват, като работят, в кухнята. Вие ще кажете: “Нямаме условия”. Ще използвате всички условия, то е добре, когато дойдат хубавите условия, но всички условия трябва да се използват. И при най-лошите условия, когато кълцаш лук, можеш да намериш 5-10 м. да четеш.

Сега втори път, ще видим тогава.

ЗА СТРАХА И БЕЗСТРАШИЕТО

1 година

2 школна лекция

на I Мл.ок. клас

1.Ш.1922 г. сряда 7-9.30 в.

София

Тайна молитва.

Прочетоха се темите. (Човек трябва да започва всяка своя работа с най-малките спънки) Знаете ли на какво мяза туй сега упражнението "Fir-furfen-tao bi-aumen? От всички тия прочетени работи извадете есенцията. Ще направите едно извлечение. Един да го направи. Ще съберете числата, както ги дадох, после ще ви кажа защо. Fir-furfen-tao bi-aumen. То е едно изречение, което значи "С най-малкия страх и с най-малката тъмнина!" Всеки, който върви по тоя път, трябва да има най-малкия страх и най-малката тъмнина. С най-малкия страх, който причинява най-малка вреда и отклонение. Който се страхува много, не е за тука. Първо научете изкуството да се страхувате най-малко и да имате най-малката тъмнина.

Аз ще ви държа една беседа, може би следующия път (като се уреди, тогава ще ви говоря), какви трябва да бъдат отношенията на човека към живата природа.

А туй изречение аз го превеждам на български така: "Без страх и без тъмнина! Знаете ли, че страхът ражда тъмнината в света? А страхът е роден от греха. Тъй седи въпросът. Страх, не предпазливост, защото човек, който знае, че съществува една първична причина и при това се страхува, този човек не е разбрал смисъла на тая причина. Тъй ще влизате, като ученици - без страх и без тъмнина. Ако ли не, ще се яви в ума ви страхът, ще ви лиши от светлината, а тъмнината по един естествен път ще дойде. И обратно: когато имате тъмнина, и страхът

е там. Те са две състояния на човешкото съзнание, които трябва да урегулируете, защото всички ученици на окултизма първо се питат: "Може ли?", "Дали ще успеем?", "Може да не е време!", "Какви са нашите способности?" "Може да паднем"; "Може да се повърнем назад". Въпросът се решава ще се учиш или няма да се учиш? - нищо повече! Искаш ли да се учиш или не искаш?! Тъй е въпросът - рязко! Тъй е то. Та сега ще преодолеете тази мъчнотия в себе си. Там, дето Христос цитира този стих: "Страхливите няма да влязат в Царството Божие..." Вие може да проверите страхливият човек учен не може да бъде, нито философ, нито държавник, никакъв не може да стане. Страхливият човек ще има живота на заека, а от заека по-страхлива е жабата. А жабата е емблема на крайния материализъм. Това е един факт.

Следователно, всички хора материалисти са страхливи - вземете на един най-смел човек, материалист парите и ще видите, че той ще изгуби и ума и думата. Като работи 20 години, и вие му вземете всички средства, той е в положението на жабата, а заекът е богатият, още недообран.

И тъй, като мислите за заека, ще кажете материалист човек е той, е недообран; той бяга да му не вземат останалото богатство. А жабата е свършено обрана, тя е вън и трябва да влезе във водата. Тя казва: "Тук е спасението!"

И тъй, аз ще ви дам три емблеми: жабата бяга във водата, заекът - в гората, а ако подплашите някоя птичка, тя хвърква във въздуха. Но две неща ви трябва: без страх и без тъмнина! Ще го турите като мото. Туй ще си го напишете и никакви коментари! (за тия числа аз ще ви дам някои обяснения - общото число е 227).

Когато се предприеме някоя екскурзия, какъв е методът? - Избира се някой висок планински връх, после туристите почват да се изкачват към него и докато го достигнат, на много места ще почиват. Тъй и в тази наука, на много места ще почивате, на много места ще ядете и подновявате силите си. Сега мнозина учители представят, че окултизмът е област много опасна. Да, опасна е за страхливите, но за безстрашните е най-безопасна. И когато кажа: "Много е опасна, това

изпитват само страхливите. Опасна е тази работа; казва, за да се освободя от тях. И после, когато кажат: "Без най-малката тъмнина", те - страхливите казват: "Непристъпна е светлината". Страхливият и от светлината го е страх. Вземете, и разбойника; като обира някого, в тъмнина работи; като му светнат, веднага му трепва сърцето.

Това са двата метода, с които се изпитват учениците на двете школи. Всякога ще ходите без страх и без тъмнина. Който ходи със страх и тъмнина, той е пак ученик, но на черното братство. Без страх и без тъмнина - ученик на бялото братство.

Може във второто и третото събрание да ви говоря върху човека. Утре вечерта ще има беседа там в салона. Ще бъдете слушатели. Там всички. Трябва да се уреждат работите. Вие, младите, трябва да бъдете предвидливи. Когато човек тръгне по някой път, трябва да прати човек да види пътя разчистен ли е, "може ли да се мине", мостовите направени ли са, как се минава: пеш, с кон, да не се връща, иначе някой назад. Тъй, ще бъдете безстрашливи! Първото нещо. Вие много пъти сте ходили и сте се връщали назад. Много пъти учениците започват, влизат в гимназията, някои изкарват първи клас и остават; други изкарват II, III, IV, пък най-силните остават напоследък. Като свършат гимназията, като излизат в живота, пък може да се случи най-способните в гимназията да останат назад в живота. Законът е верен. Някои ученици, които са били първи до трети клас, от четвърти нагоре почват да отслабват. И обратно, като че се събужда нова енергия, и от четвърти клас нагоре изкарват много добре. И аз отдавам това на една психическа причина: и тя е следната: тия деца, като ги хвалят чрезмерно, у тях се развива щестлавието, на задната част на мозъка се привлича всичката кръв, а предната част на мозъка се храни по-малко. Тъй че, когато много ви хвалят хората, без да искат, те ще спрат развитието на вашия ум. За туй учениците трябва да се въздържат, да се възпират от хвалене. Щестлавието е отзад, понеже умът е се отпред разбойник, е то и всичката храница, която иде я взема; и умът не може да се развива. И затова в Писанието се казва: "Бог на горделивите се противи, а на смирените дава благодат". Те стават спасени. Ако някой те пита: Защо да не бъдем щестлавни? - ще

възразиш: "За да не престане умът ми да е ум". Действително, онези хора, които са осмивани в света, са станали поети, велики хора; а които са обещавали много, останали са посредствени. По тази причина умът им не е имал достатъчно храна да изкара своята работа. Та за туй ще чакате да ви хвалят хората след като умрете, на гробищата, тогава ще слушате хората кой какво ще каже за вас - и добро, и зло. А живи, докато сте трябва да бъдете глухи за всичко. За пример, може да ви попитам: Ти ученик ли си на окултната школа? и после да кажа: От тебе няма да излезе нищо, то е трудна работа. И ти се омърлушиш. Не, спри се, никакво внимание няма да обръщаш. Сега ще приложите този метод и ще видите какви са резултатите. Имат ли практическо влияние, или не? Защото има смели хора, от страх са смели. Някои казват: "Да бъдеш много смел!" Но някой път смелостта се дължи на страха. Вземете, вие котката, която я е страх или куче, което квичи. В момента на самосъхранение у нея се заражда най-първо страх, но после тя е готова да се хвърли отгоре ти. Туй не е безстрашие. Това е смелост от страх да запазиш живота си. Когато пък безстрашието, подразбира вътре при всяко положение да е безстрашен човек, или казано на окултен език: Да се колебаеш отвънка, без да се разколебаваш отвътре. Колебание отвънка без разколебаване отвътре. Тези правила ще ги приложите, ще ги имате пред вид, когато изучавате окултните уроци.

Сега е достатъчно, нали?

Защото именно Божествената Любов ражда безстрашието. Само Любовта може да роди безстрашието, и то съвършената Божествена Любов - никоя друга. На физическия свят не може да познаете Любовта, докато не познаете безстрашието. Ако ти тупка сърдцето, може за Любовта, да говориш каквото си искаш, тя е непознаваема; не казвам да направиш сърдцето да не тупа, но при страха има едно особено трепкане. Това са енергии, които предизвикват точно определени психически състояния, проявяващи се на лицето, като трепвания, побледняване, събиране на кръвта навътре, и след туй има разширение на кръвта, излизане навън; защото, след страха се ражда и гневът. И тъй, за пример, страхливият човек се докача, че си го

изложил, него го е страх от общественото мнение. Той ще се разгневи, как тъй да го изложиш. Сега, представете си. Яви се, да кажем, един адепт от черната ложа, и той, чрез своята наука, изкушава те, измами те, излъгва те, ти се опозоряваш. Тогава, след като те опозори, той ще ти даде един метод да скриеш туй, което си направил. Най-първо ще те измами, а след като направиш греха, той ще дойде в друга фаза, като твой благодетел, ще ти покаже начина, как да се избавиш. Ще дойде лъжата. А сега, безстрашният човек никога на изкушение не се подава. Туй е за учениците на окултизма. Щом влезете в тази школа има много възможности за изкушение.

Сега в тази школа метод ще ви дам да правите преводи; например, ръка на какво е превод, дърво на какво е превод, вълк, лисица, жаба, муха, комар - те са все преводи. Туй е езикът на природата. Защото природата е направила комарите, вълците, лисиците. А ще кажете: Когато някой пише някое писмо, нали всяка една буква си има своята целесъобразност? Един ред от такива букви дава известен смисъл. Следователно, животните, като ги наредиш в известен ред, по същия закон ще добиеш едно разумно слово. Ще започнете най-първо с по-малки преводи: ръка извор.

Тайна молитва.

1-20	7-12	13-8
2-15	8-13	14-2
3-5	9-14	15-21
4-7	10-1	16-16
5-9	11-9	17-17
6-10	12-8	18-11

227

МЕТОДИ ЗА УКРЕПВАНЕ НА ВОЛЯТА

3 лекция на I Мл.ок. клас

8.III.1922 г.

сряда, 7-8 ч. в.

Тайна молитва.

Сега имате един метод с всичките точки. Второто упражнение ще бъде: "Мястото на волята". Ще пишете по малко - половин лист, после пак ще извадиш общите правила. Повече от една страница няма да пишете. Само главното ще извадите. На кое място да я турим, защото волята още не е на мястото си. Сегашните хора са хора без воля. Волята почва с разумния живот, дето няма разрушение. Аз ще ви дам няколко правила да различавате в себе си истинските волеви действия от другите, които произтичат без воля. Те волята ще вземете като най-висшето, което се явява. Вие ще бъдете свободни, всеки според както мисли, тъй ще се изрази, както схваща, както вие разбирате. Няма да се страхувате, нито да си казвате: "Дали аз ще се изразя добре?" Може да е криво - нищо не значи; защото щом има у вас страх, значи вие нямате воля да се изразите. Значи, трябва да имате воля да се изразите, макар и глупаво. Защото, един човек, който взема чуждите мисли и минава за учен с чуждото, е по-глупав от този, който изказва своите мисли. В света няма норма, кое е умно и кое е глупаво. Умното днес, може да стане глупаво утре. За пример, в миналата култура хората са се поздравявали като се целунат с езика си. Животните още имат този обичай. Сега ако двама души се срещнат и се поздравят с езика. Сега е на мода да се поздравяват с ръката си (ръкуването). Един ден и това може да се замени с друго.

Сега да чуете правилата за учениците. Четири правила има (в негативен смисъл). На прага за окултния клас слушателите трябва да знаят следното:

1. Който един път се опита да поправи абсолютното, Божественото,

се отстранява от класа.

2. Който два пъти не дойде на урок (без важна, неотложна причина), се отстранява от класа.

*Дълбоко в душата си и пред съвестта си той трябва да знае какви са причините, които са го задържали. Важността на причините се предоставя абсолютно на съвестта на ученика. Един ученик никога не трябва да лъже себе си. Ако той излъже себе си, той сам по себе си е вън от класа.

3. Който един път не направи урока си, се отстранява от класа.

4. Три пъти, ако стане взаимно нагрубяване между учениците и двете страни се отстраняват от класа. Между учениците сърдити хора абсолютно не се допускат.

5. Всичко, каквото става и се говори в класа, е тайна на класа. Който се опита да изнесе нещо навън (което не бива да се изнесе) се отстранява от класа.

Върху темата за човека няма да ви говоря. Ще ви дам само едно правило. В природата всичките млади издънки имат стремеж бързо да растат на горе, на височина. У тях има стремеж да растат на високо. А след туй израстване почват да растат на дебелина. Този е методът и на художника. Художникът най-първо нахвърля общите черти. То е височината, идеята, а после хвърля сенките - това е растене на дебелина. Значи най-първо във всичко ще схванете общите идеи, общите черти, важните. За пример, ако бихме нарисували човек, кое е най-важното? - формата, двете очи, двете уши, носът, устата, веждите, неговата брада и челото са най-важните черти. А след туй вече идат сенките. Ако нахвърлите, да кажем, повече сенки, какво ще покаже това? - Че този човек е в затруднение. Когато някоя картина се тури в тъмен фон, показва, че обстоятелствата, при които той живее, са неблагоприятни. И в природата е тъй: когато човек прекарва в безсъние, веднага природата нахвърля сенки около очите. Туй показва, че е преминал една безсънна нощ. Та затуй учениците сега ще учат да спят правилно. Първото нещо е сънят. Ще се мъчите да спите правилно. Ще си определите точно време кога да си легнете. И като си легнете, ще си турите в 5 или 10 минути да заспите. Там ще

упражнявате волята си и ще видите туй време, което сте си турили, ако в 10 минути заспите, наложили сте си волята. Ако мине половин час и не заспите, волята ви е слаба. Волята ще започнете от съня. Ще имате една гимнастика, много приятна и няма да си правите илюзия, че имате силна воля. После ще кажете на себе си: Тази вечер искам само на дясната си страна да спя. Ако сутринта, след като се събудите, се намерите на дясната си страна, имате воля; ако се намерите на другата си страна, няма какво да се обезсърдчавате. Правете опити! Може да направите сто опита. После чисто от окултно гледище сънят си има своето предназначение. Той е училище в астралния свят. И туй, което учите горе, ще го приложите долу. Ако не можете да спите, значи ако в астралния свят не можете да учите, и на земята няма да можете да учите. Понеже като си спал, ти си бодър, умът ти е добър, но щом се събуждаш и не си разположен, в астралния свят не си работил, както трябва. И целия ден работата ти ще бъде, както твоето сънно състояние. Ще кажеш: Работата, която ми е дадена на сън, аз искам да я свърша добре. Отивам в астралния свят да работя добре. Сега вие заспивате и понеже искате да си почивате, за туй не може да намерите онези, които искат да ви преподават. Вие мязате на децата, които са в гората, а не са в своя клас и кому тогава ще предава учителят. Защото всеки, който ляга, не отива на училище, а в гората, а после казва: "Нищо не научих". Като заспивате, ще кажете: "Сега отивам в клас", защото и в астралния свят, след като учите и там има разходки. И тогава ще си позволите една разходка, ще имате някои планински върхове, някой извор, и ще се върнете пак обновен, от тия приятни впечатления. Първото правило да се научите да спите правилно. Всеки ще тури 5-10 минути за заспиване. Да опитате волята си. Може и 15 минути, 1/2 час, един час, но повече от един час, ако не може да заспите, тогава ще търсите причината къде е.

Сега, заедно със съня, ще ви дам друго едно положение естествено - да медитирате и то върху дъгата, да може да създадете една картина красива във вашия ум. На някои може да вземе една година, две, три години, някои може в един по-къс, кратък срок да си произведе тази картина. Пет минути ще медитирате върху дъгата, да си я предста-

вите жива, тъй както е в природата, с всичките ѝ краски, отчетливо. Туй ще ви послужи, като един стимул, да развивате въображението си. На един окултен ученик въображението е необходимо, понеже то е майка на идеите. Може дъгата да си я представите по следния начин: че на запад е слънцето, един черен облак към изток, а дъгата от север към юг, след един пролетен дъжд. Или пък от изток е ясно, а тази дъга е към запад, или каквото положение и да вземе, но тази дъга в ума ви един ден тъй да изгрее, както в природата. Може да се спирате и по 5 минути, или по 10 минути да медитирате на ден. Да видим кой от вас ще може пръв да произведе тази дъга. Аз ви давам срок една година. Ще медитирате със затворени очи и да виждате тази дъга жива, картинно да изпъква. Най-първо, си я представете умствено, тя няма да е ясна, но после ще става реална. Може да медитирате и сутрин и когато сте разположени. Какъвто и да бъде резултатът, вие все-таки ще се ползвате. От този опит ще спечелите, няма да изгубите. Сутрин може да медитирате, след ядене не след като минат 2-3-4 часа, тогава пак може. Вечерно време може и преди обед. Вие ще си изберете най-благоприятното за вас време. Вие ще си изберете времето. Някои от вас нарисувайте си тази дъга. Ако искате пък някои щом завали дъжд и има дъга, запомнете обстановката, положението. След всеки един дъжд излизайте да проверявате каква е дъгата. Тази дъга ще внесе един нов елемент вътре в ума ви.

Друго едно правило против дразненето, което имате. Ще употребявате пеенето, за да се тонирате по следния начин. Щом дойде да се раздразните, ще изпеете до, ми, сол, до. Ще ги изпееш десет пъти. Те са основните тонове. Само че интересно е, учителят по музика щом се разсърди, забравя туй правило. Никой учител по музика щом се разсърди, не пее, ами с лъка удря. Той, като се разсърди, да тури лъка на място и да свири, и да пее: до, ми, сол, до; и ще свърши работата. После върху тия четири тона аз ще ви говоря какво означават.

Първото правило: ще гледате всички да се хармонирате. Туй трябва да бъде естествено, да няма нищо пресилено. Хармонизиране, не подразбира всички да слезете на един и същ уровень. Не, защото аз

определям: еднообразието, според мен, е зло, а разнообразието - добро. Сега всички ще се стремят към разнообразието. Разнообразието това е качество, свойство на Духа! Там, дето е Духът, всякога има разнообразие. Тогава превеждам: разнообразието, то е изобилие, а еднообразието, то е сиромашия. И от окултно гледище, щом имате някоя неприятност в живота си, животът ви е еднообразен. Следователно, туй зло е влязло в живота ви, да ви създаде разнообразие. Щом имате някаква спънка, страдание, мъчнотия, туй показва, че животът ви е еднообразен и туй страдание е, за да се внесе едно разнообразие. Разнообразието е едно богатство, а богатството е необходимо за развиване на човешкия дух. И туй страдание е само една преходна гама.

Там едно правило казва: "Който коригира абсолютното". Та никога не коригирайте природата в себе си! И всички, които са се опитвали да я коригират, всякога са свършвали фатално, няма изключение. Може да направите опит, и той седи в следующето: Вземете природата, която е създала тревопасни животни и хранете ги с месна храна; ще видите какви ще бъдат последствията. Аз правя разлика. Според мене, злото е месоядство, а доброто е плодоядство, а не вегетарианство. Месото, всякога в астралния свят, седи като емблема на злото. И когато искат да ви покажат, че постъпките ви са лоши, ще ви дадат да ядете месо. Когато сънувате, че ви дават месо, значи вие вървите по един неестествен път. Когато говоря за човека, подразбирам духовния човек, защото две същества живеят в тялото заедно. Аз говоря за разумното същество. Две същества живеят сега, на които животът не схожда и за туй между тия две същества и Божествения човек има борба, защото животът им е несъвместим. И туй произтича от това, че някои от клетките, които образуват нашата храна, са месоядни. После през хиляди поколения клетките са месоядни. Макар ти да имаш желание към растителна храна, но у тях се заражда едно желание за месце; и вътре в тялото; в кръвта те се ядат. Тия белите клетки в кръвта водят борба и се ядат едни други. Тъй че в самия човек има война. Човек е вегетарианец само по идея, а вътре става едно взаимно ядене, гълтат се там. Сега сами ще турите идеята в себе си да се храните с плодове; тъй умствено ще турите идеята. Тя ще

работи, а за пълно вегетарианство, то е един въпрос на вековете още.

Достатъчно е вече.

Тези правила (от методите) ще бъдат ръководно начало; вие ще си ги напишете. Този закон ще го гласуваме и ще го прокараме. Туй аз го наричам допълнение на закона. Ще го прегледате, ще се съберете някои неща има да се допълнят, други да се извадят и тогава, върху тия точки, аз ще се спра да поговоря.

И тогава аз като влезна в клас ще ви поздравявам: “Без страх!”, а вие ще отговаряте: “Без тъмнина!”.

Сега искам да се самоопределите, онези, които може да следват редовно, да се самоопределят, добре да се изпитват, да няма после недоразумения. Петдесет души са достатъчни. Та като се самоопределите, тогава ще ви дадем формулата, както е: Fir-fur-fen tao be athen. Ако не се самоопределите добре, тази дума е много опасна. Първата дума чисти, а втората дума “Тао” тя съгражда. Но първо трябва да минете първата дума, тя ще ви пречисти. Двете последни думи са много силни; те са думи, които съграждат. Без страх.

Ще употребите само излишното време, което имате, аз не искам да ви се погълне всичкото време. Само излишното време, което няма къде да се употреби, то е достатъчно. За този клас много време не се иска. Тъй щото, там да не се срещне противоречие, някои да се посветят само на това не само излишното време. Когато Мойсей е дал своя закон, казал: “Шест дена ще работя за себе си, един за Бога”. Но първото правило за съня ще го спазвате. Той ще реши въпроса. Седем часа сън за вас най-много. Ако спите пет часа, не се обръщате и без да се пробуждате, то е достатъчно; но ако десет пъти се обръщате и пет пъти се пробуждате, то е недостатъчно. От 10 часа вечерта всички трябва да бъдат на легло. Десет часа като дойде всички да бъдат на легло. Туй не може да се каже като правило. Някои може да си легнат в 8 часа, други в 10 ч., някои имат работа до 11 ч., 12 ч., но правилото е: като легнеш, след 10 минути да заспиш. Който остане след 10 часа нататък, той не може да заспи. Сън иде пак в 12 часа. Има промежутъци в спането. Онези, които заспиват по-рано, поглъщат всичката прана, която е набрана и ти като легнеш не можеш да заспиш. Ще чакаш

други да станат. Затуй, богатите заспиват в 4 часа, понеже бедните отиват на работа, образува се един излишек. Но щом си турите един навик да заспите, тогава тялото ви може да намери тази прана. Може да ви дам едно правило: по-късно от 12 часа не оставайте. До 12 ч. по-късно не. Когато искате да си почините хубаво, може да разделите времето си. Легнете си рано, в 8 часа. Уморени сте, изгубили сте енергии; яжте рано и в 8 часа да сте на леглото си, да си почините, да наберете енергията, която сте изгубили. Пък, когато имате енергия в запас, може да останете по-късно. Те часовете са: 8, 10 или 12.

Тайна молитва.

Тайна молитва значи, че ще се молите свободно, тъй както знаете. Тайна молитва значи: ще прекъснете всичко със света, ще затворите всички жици на телефона; да няма никакъв шум, ни приемащ, ни предаващ. Ще затворите всички ключове със света, да не ви смущават, нищо повече! Да останете със себе си, да помислиш малко сам. Има разлика от медитация. Тия работи ще ги научите. В тайната молитва веднага ще се стремите в 1 минута, в 2 минути отгоре да останете свободни. То е просто обръщане ума към Бога. Когато казваме “тайна молитва”, разбираме, както обръщаме погледа си към слънцето, да погледнем. Щом помислите за Бога, то е молитва. То е достатъчно да помислиш за Бога, то е най-красивата молитва. В този клас тия въпроси постепенно ще ги засегнем и ще имате една ясна, категорична представа. Правете опити, ще проверявате. Въпросът е за завладяване на тялото си, да стане човек господар.

КАЧЕСТВА И ПРОЯВЛЕНИЕ НА ВОЛЯТА

4 лекция на I Мл. ок. клас
15.III.1922 г.
сряда

Тайна молитва.

Прочетоха се темите: “Мястото на волята”. Тоя път пак ще извадите правилата само за волята. И аз ще ви говоря от чисто френологическо гледище, какво нещо е волята, научно. Туй, което вие писахте е психологически. Сега за втория път искам от трима души да напишете за “белия цвят”: Как се е явил белият цвят в природата? Вие ще изхождате от чисто естествено гледище: Как е създала природата белия цвят. Сега, ако в едно бяло платно отворите една дупка, какво ще се яви вътре? - Черно петно. Значи, всяко място, което не се осветлява, е черно, нали? Ако в едно черно място отворите дупка и се осветлява, какво ще се яви? - Светло място. Аз ви навеждам на идеята какво нещо е белият цвят. Старите схоластици на какво са уподобявали човешкия ум? - На една бяла площ, на която всичко се пише.

Ще разгледаме после и качествата на волята и как се е проявила волята в света. Защото волята има няколко проявления: проявление в умствения свят, в астралния свят и във физическото поле. Волята всякога подразбира ограничаване. Да кажем, че си един богат човек, разточителен, харчиш много - 50 000, 60 000, 100 000 лева. Не ти достигат парите, вземаш от тук, от там, никой не ти дава, най-после ти решиш да съкратиш бюджета си. Ще седнеш - ще намериш извора, средствата в себе си: малко ще ядеш, малко ще пиеш, скромно ще се обличаш, ще живееш в една скромна колибка. Волята има два начина на проявление: смалчаване и разширяване, но първото нещо: волята започва с ограничаване - без ограничаване воля не може да се прояви. Воля подразбирам, първо: строго определено движение в съзнанието, трябва да се даде известен наклон. Ако не ограничавате нещата, няма

наклон. Ако ограничите в една тясна площ и дадете наклон, ще има движение. Но от френологическо гледище, не всички хора имат еднаква воля. Волята не е еднакво развита у всички, и затуй трябва да знаете вие признаците на волята. Сега, за пример, говорите за воля, но ако видите един човек, може ли да узнаете у кого е силно развита волята? И дали тази воля е култивирана, възпитана или просто естествена? Тия признаци, като ученици на една окултна школа, трябва да ги знаете. Как мислите, ако един човек би имал само един пръст чело, може ли да очаквате от него някоя философска мисъл? - Не, никаква. Най-малко три пръста трябва да е челото, за да може човек да мисли. Сега много от вашите илюзии ще изчезнат. В туй отношение окултизмът е опасна наука. Защото, който влезе и мисли, че е гениален, а окултистът му каже, че не е, това ще каже, че има гений в зародиш, тъй като семка; малък, пък има гений, който сега е почнал да расте, пък има и който е израснал. Като кажем, че някой е гениален, разбирам, той се е развил, проявил се е. А простите хора те са в зародиш. За да се развият, иска се много време още.

Изобщо, в 100 години се ражда по един гений в света.

В 1000 години се ражда по един светия в света.

Всеки 2000-2500 години се ражда по един учител в света.

Всяка година се ражда по един талантлив човек;

Всеки ден се ражда по един обикновен човек;

Всеки час се ражда по един глупав човек.

Тъй щото онзи, който бърза, който търси часовете, той е между глупавите, които смята часовете, когато се учи за Бога, той е глупав човек. Ако търси дните, между обикновените хора е. Седмицата турихме ли ние? - Не. Аа, пропуснахме. - За месеца не казахте. Аа. Тъй щото, обикновените хора при обикновени условия се раждат. Друг ден ще ви дам една схема за развитието на волята, все трябва да имат известни мерки. В света онзи има по-силна воля, който носи шашка, като те срещне, веднага хваща шашката си. Онзи, който пише писмо, като хване перото, и в него се прояви волята. Следователно, той може да работи. Търговецът, като отвори касата си, и там се проявява волята. Парите са един стимул. Гладният, като отвори торбата си, и в него се

поражда волята. Тъй че в света има различни стимули, които подтикват волята. Ученият, като отвори книгата; химикът, като влезе в своята лаборатория. Затуй човек трябва да има вяра в главата си. Той, като погледне главата си, да е като онзи, който, като бутне шашката си, знае, че тя е корава, силна и може с нея да работи, не се обезсърдчава.

Най-първо ние трябва да имаме вяра, че нашият мозък, нашият ум може да работи. Вяра трябва да имаме: вяра в сърдцето си, което е емблема на нашите чувства, че във всички мъчнотии то може да издържа на страданията. После, вяра в нашия стомах, че храната, която възприемаш, може да я обработи и да ни даде необходимото в живота и вяра в ръцете и краката, че може да работим и да ходим там, дето искаме. Това е талисман. Като попишеш главата, да знаеш, че тя може да решава разумно всички въпроси. За туй ще се пазите, да не се демагнетизира мозъка ви. В известни случаи мозъкът изгубва своите сили - при силни сътресения. Тия сътресения може да бъдат ментални, астрални и физически. Примерът, дето един руски цигулар, като чул друг един виртуоз, това не му послужило за импулс, а се обезсърдчил. За туй високите планински върхове трябва да седят далеч от градовете, да не хвърлят сянка. Или с други думи казано, големите авторитети в света спъват малките хора. Човек да се основава на известен авторитет в света, може. Но този авторитет да може да събужда мисъл и да дава свобода, но щом те спъва, тогава не може да мислиш. Такъв авторитет може да бъде само Бог - никой друг. А виждаме, че Бог се е скрил тъй, че не го знаем къде е. Той тъй се е скрил, че ние Го търсим сега и не можем да Го намерим.

Тогава, ако ви попитат, в тялото де бихте поставили волята? Да кажем, главата, мозъкът е място за мислене; дробовете, сърдцето отговарят на чувствата на човека. Колкото човек повече чувства, той се разширява. Когато е скърбен, той въздиша дълбоко. Значи, там е чувствителността и когато ние искаме да я уравнилим, дишаме дълбоко. А реакциите и спънките стават в стомаха. А волята в ръцете, в краката, в езика, в очите, в ушите. Всичките тия сетива са място на волята. Тя там се проявява и действа. И тъй, този е естественият път. Когато някой може да рисува хубаво, неговата воля е определена

в рисуването. У друг, който говори, волята е в езика и в нашата мисъл. Навсякъде волята може да влезне и да направлява. В това отношение волята е външната страна, проявената вече, външната страна на битието или обективната страна.

Сега аз съм определил челото - това е мисълта; носът - чувствата, а долната част - волята. В лицето е тъй физиономически, ей тъй от носа надолу, брадата туй е волята. Като дойдем до пръстите, пак същият закон. Палецът: I-та фаланга е волята, II-та - човешкият ум, а III-та - неговите чувства. Когато някой почне да му отслабва волята, той крие палеца си; в юмрук, а онези, които обезумяват, те държат отворени пръстите си. А онези, у които палецът е отгоре при юмука, прилича на змия, щом ѝ удариш главата, тя се крие и няма вече мисъл. Ще проверявате; щом почнете да си туряте пръстите отвътре, ще се магнетизирате. Не, отгоре ще туряш палеца си, за да се магнетизираш. Когато държиш ръката си в юмрук и палецът е отгоре, известни центрове в главата, които са свързани с тази част, те се събуждат. Вие трябва да знаете езика на природата. Палецът е най-важният; той изпъква, без него смешна ще бъде ръката и пръстите нямат смисъл без него, а с него и другите пръсти получават смисъл. И желаете формата на палеца да бъде красива, и вие ще въздействувате на волята си. Когато изучавате патологията на човешката воля, ще забележите, че у престъпниците първата фаланга е съвсем валчеста топка, у престъпниците от минали животи, от 4-5 поколения, като един боздуган се образува палецът. Когато волята действа, първата фаланга расте; когато умът правилно се развива, втората част расте в големина. Ето ви барометър, в който ще видите туй развитие - до къде е стигнала волята ви. В този живот може ли да порасне пръстът? - Може, може. Ако 1/2 мм порасне, то е много. Аз съм следил мнозина, в няколко години, 4-5-6 години у някои носът се е проточвал надолу; на някои палецът. Ако първата фаланга е по-дълга, човек е много своенравен. Втората фаланга трябва да е малко по-дълга. Умът трябва да преодолява, след туй чувствата - базата, основата и тя трябва да бъде широка. А волята е физическата страна. Ако първата фаланга (волята) е по-голяма, такива хора са сбъдничави. Криво, право, той не отстъпва.

А у инатливия, у него гордостта взема надмощие. Той счита, че погрешка не прави; туй, което е казал, то е право. Сбъдничави са интелигентните натури. Един учен може да бъде сбъдничав, а един прост човек - упорит. Сега може да опитвате волята си в малките неща. Кажете, че утре ще станете точно в 4 часа. Допуснете, сега е зимно време, студено и вие почнете да разсъждавате: “Ще настина. - Не, това не е воля. Ще станеш в 4 часа да се облечеш, може да се разхождаш в стаята си, но ще станеш. Често в окултизма много ученици не сполучват, защото те трябва да се концентрират. В концентрирането съзнанието трябва да мине безпрепятствено от едно състояние в друго. И той заспива; при заспиването ти слизаш. А в туй слизане се прекъсват картините, които иначе би видял. Има, които стоят при вратата, и те приспиват, защото те знаят, че иначе ще видиш повече. А вие ще се борите да не заспите. И мнозина в България, доколкото аз зная, с малки изключения, все заспиват, защото има противници и те казват: “Не е тук място, а на долу”. Ще ти дойде една дрямка и ще те хванат. Никакво заспиване! В концентрирането не се иска напрежение. Ти ще бъдеш тих и спокоен. Едно спокойно очакване и няма да се безпокоиш за резултатите. Природата обича настойчивост, не своенравие. Ние мислим, че можем да я заставим. Не. Само, ако ние се хармонизираме с нея, отиваме с искреност и настояваме. То е като онзи ученик, който настоява пред учителя си и е готов на всички жертви. Така и природата, щом ни види, че сме готови на всички жертви, и тя е готова; но ако ние сме своенравни, тя ще ни лиши от това, което ние искаме. И следователно, воля има онзи човек, който на едно добро желание, след като му откажат 99 пъти да постоанствува и на стотния път твоята воля ще сполучи. Сега, в този си живот, вие кармически имате ред препятствия, някои по-големи, някои по-малки. Някои от вас ще развият волята си по-скоро в тази посока, а други - по-мъчно. Пък някои от вас ще дойдат до някъде и ще кажат: “Тази работа не е за мене, в някой друг живот... аз съм млад, та като стана малко по-възрастен, сега не му е времето”. Не, сега, сега. Сега не направите ли туй и в бъдеще пак е същият закон. И тъй, всички ще започнете с ограничаване, не измъчване. Ще

гледате да се освободите от всички излишни неща, които ви спъват в живота; а други неща, които ви липсват, ще притурите.

И тъй, във волята вие ще има да се справите първо с физическия човек, първо с тялото, ако искате да развиете волята; второ - с чувствата си и трето - с мислите си. Така ще насочите вашата воля. Гледайте да пресъздадете тялото си, да внесете ония елементи, които ще внесат по-голяма бодрост и издръжливост на тялото; да внесете ония елементи, които ще дадат по-голяма устойчивост на чувствата ви и по-голяма сила на мисълта ви.

После, всички, които влизате в този клас, може да си определите два положителни часа през 24-те часа. Единият час може да е сутрин: като станете, да си препратите по едно добро желание за усилване на волята си; а другият - вечерно време. За сега изберете си само един ден в седмицата, да видим кой ден бихте си избрали. - Кажете вие кой ден. - Е, вие си имате един ден, който си обичате. Сутрин, като станете, ще си пожелаете и вечер преди да си легнете. Ще седите, колкото имате разположение. Гледайте да имате разположение, защото без разположение вие не може да си пратите една добра мисъл. Според разположението на сърдцето ви ще бъде изпращането на мисълта. Индивидуално, ще изпращате мислите, не общо. Вие ще изпъквате като индивиди. Само на тези от вашия клас, ще направите един малък опит, нали? Та после от малкото към великото, нали тъй? Ако ученикът не напише първата буква, после един слог, първата дума, той не може да напише тия сложни предложения. Всички лица ще ги прекарате образом и ще пратите мисълта. После друг, трети, докато изредите всички, както поливате цветята: ще идете при всяко цветенце, и ще му полеете водича, ще го погладите, а не с маркуча, това не е поливане. В окултната школа туй не се позволява. С маркуча то е практично, но резултатите са лоши. А тъй, повече време ще ви вземе, но има отлични резултати. Петдесет души сте, вие ще дадете по 10 секунди за всеки един, може по 20-30. Ако е по 1 минута, много ще се уморите, по 10, по 20 секунди, 1/2 минута. Туй, което пожелаеш за себе си, ще го пратиш на другите. Като пратиш туй пожелание на другите, ще поляризираш своята воля. Може и една минута, но за да не се уморите,

аз ви давам по възможност най-малко, а вие може да си турите и една минута, и 5 минути, но за да не се яви желание у вас да бързате, затова аз искам най-малко 10 секунди. Ти ще помислиш заради него, но не бързай, ще свърши работата. Кой ден ще изберете? - Четвъртък. Хайде, утре точно в 5 часа сутринта, и вечерта - точно в 12 часа ще бодърствувате, няма да си лягате преди това. От 11 часа ще започнете до 12, а сутринта от 5-6. Туй е обещание само за тази седмица. Не искам да давате обещание за много. После ще направим обещание за един месец, после за година, а някога ще направим обещание за един ден. От малко ще започнем, то е най-сигурно. А някой даде обещание за целия си живот, а после нищо не изпълни. И тази седмица ще бъдете искрени, който не го направи, ще си каже. - Каква мисъл ще пратим? - Това, което ти желаш за себе си. Сега вие ще си останете тихи и спокойни; тази мисъл ще дойде на всинца ви. Вие ще си направите тази мисъл, тя ще дойде отвътре и ще си я напишете. Бъдете спокойни, тя ще дойде; мисълта, тя ще бъде кратка и ясна. Може да не я изкажете добре, стига желанието ви да е правилно, нали? Онова дете, което иска да рисува, желанието му е правилно. Щом желанието е правилно, формата и тя ще бъде правилна.

Тайна молитва.

Аз ще ви дам едно изречение:

“Без страх в Любовта безгранична!

Когато си проектирате мисълта, ще кажете:

“Без страх в Любовта безгранична”.

Ще се ограждате.

СТАРИЯТ И НОВИЯТ ЖИВОТ

5 лекция на I Мл. ок. клас

29.II.1922 г.

сряда, 7 ч.в.

Тайна молитва

Вие мислите за какво да се молите. Ученикът ще се моли да учи, нали? Слушателят се отличава със слушане; верующият - с вярата, а ученикът - с учението. И той само за учението се моли.

Четете работата за волята.

Сега, за белия цвят кой е писал? Четете. Вторият път ще напишете: “Относителните черти на доброто и злото”. Всички ще пишете, както схващате; по какво се отличава злото от доброто? Само същественото, най-същественото, не отвлечено, а както вие го схващате в себе си.

За първото упражнение станайте ли всички на време? Колко души изключение има? Тогава трябваше да приложите, да си внушавате кога да станете. Във всяка една окултна школа нещата не трябва да стават механически. То е само да се подигне вашето съзнание. Ако вие не можете да работите със закона на Любовта, вие нищо не може да постигнете; вие ще имате обикновена опитност и обикновени постигания, както във всички други школи. Щом е Любовта в душата ви, вие ще станете и ще имате една радост; щом я няма Любовта, вие ще мислите да станете или да не станете; времето студено, ще размишлявате, ще се излежавате и ще дойдат изкушенията, с които трябва да се борите и да ги преодолеете. Това са бурените на астралния свят. И всякога, когато се даде едно упражнение, у тях се събужда живот и те растат. Сега ще ви изведе едно правило по аналогия. Посейте какво и да е цвете или растение при някой голям дъб, близо при корените, какъв опит бихте извлекли? Би ли станало нещо от това цвете? - Не. Защо? Не само соковете се поглъщат, но и светлината

се поглъща от дъба. Следователно, първият закон: у вас стария човек, който сега живее всичките ваши стари възгледи, старите схващания от наука, от миналото, са едно голямо дърво и ако вие не се отдалечите надалеч, каквото и да почнете, не може да го свършите. Туй окултистите го наричат, аз го наричам: “Дърво на познание - доброто и злото. Трябва да сме далече от него или да ликвидираме със своята карма. - Кармата - това е едно дърво, има своите желаня - расте и се развива. Всякога най-малкият опит, който бихте се опитали да направите със себе си, да изтръгнете това, което принадлежи на миналото, ще имате опитността на дяволския нокът - като го потеглиш боли. Режат го, той трябва да се изтегли с корен. Боли, не боли, трябва да се изтегли. По някой път имате опитността; потеглите малко и го оставите; но тогава се причиняват по-големи болки. Който иска да бъде ученик, той трябва да го изтегли изведнаж този нокът. Ако не може да премахнете това дърво, отдалечете се на далече. Новите идеи, новите мисли, желаня, идеалът, който имате в себе си, посадете ги надалеч от старото. Тогава едновременно водете два живота. Тия два живота ще ги водите едновременно без да искате. Ако известни дни се намерите в разположение, благородни сте, обичате да говорите истината, а в други дни сте готови да извършите обратното; даже понякога езикът ви се подхлъзне, че кажете туй, което не искате или направите туй, което не трябва да направите. И като се върнете вечерта, ще кажете: “Не съм доволен от себе си. Това е не само до младите, това е до всички. Сега на вас младите ще кажа следующата истина”. Сега всички казват: “Истината е нещо тежко, неприложимо в живота”. Туй значи, че Божественият живот очаква по-напреднали души. И черната ложа си е послужила с много религиозни системи, чрез които да спъне душите в техния път на развитие. Да се живее за истината е по-лесно, отколкото да се живее за света; и да служиш на Бога е по-лесно, отколкото да служиш на света. Но в тия две системи, понеже чисто Божествената Истина иска приложение чрез Любов, а светът го налага чрез сила, затова на нас ни се вижда световната система по-лесна, понеже въздействува по-силно върху човека. И съм уверен, че в тази школа на мнозина от вас, след като преседят известно време, ще се

зароди едно желание ще кажат: “Туй нещо не е заради нас”. Във Франция се явява един индус, образува една школа и се явяват 500 благородни французи - ученици. Но след една година, като им приложили всичките правила, които школата изисквала, останали само 5 души, на сто един останал. Защо? - Понеже индуските системи. Сега казват: “Изтокът!” Не мислете, че индуските системи всякога отговарят на онази жива, Божествена природа. За пример, вземете науката за дишането, която индусите употребяват от толкова векове. Ако вие приложите тяхната система на запад, ще имате отрицателни резултати. Всички тия системи са добити по закона на инволюцията - при слизането. А понеже бялата раса е шеста и започва своята еволюция с възлизането, всички тия системи трябва да се видоизменят; без изключение трябва да се изменят. Сега вземете простата мисъл. Индусите казват така: “Без учител не може, нали?” Ние излагаме тази проста мисъл. Учител, това е онуй същество, което мисли, без тази светла мисъл не може. Но и ученикът, който трябва да се учи, и той трябва да има тази светла мисъл, за да може да възприема. Значи, истината е вярна не само за Учителя, но и за ученика. И тогава ние казваме: За един способен ученик е необходим един добър учител; и за добрия Учител е необходим един способен ученик. Туй правило може да го приложите този закон може да го приложите на всякъде. Преди да пристъпим към ония основни положения на окултната наука, трябва ви ред правила, за да се предпазите. За пример, ако у вас остане съмнение, че вие сте млади и трябва да си поживеете в света и мислите, че ако влезете в окултната школа, тя ще ви лиши от естествения ви живот, тогава вие имате криви разбирания. Великата окултна школа има за задача да научи младите как трябва да живеят. Тъй е, да научи младите как трябва да живеят. Окултната наука няма за задача да изправи живота на младите, а тя има за задача да изправи живота на старите, а да научи младите как трябва да живеят. Туй е закон: младото няма какво да се изправя. Ония стари, отживели възгледи във вас, старите схващания, религиозни системи, през които вашата душа е минала в миналото, те ще се събудят във вашето съзнание, често ще изпъкнат такива противоречиви мисли и вие няма да знаете техния източник. Новата истина, която сега настъпва в света,

тази истина ще изкара всичките тия недъзи, та когато се явят тия противоречия, не трябва вие да се съблазнявате, да кажете: Това нещо, не е за нас. Не, в живота, когато вие се осъдите и кажете: “Това не е за нас”, то е тъй, понеже вие сами сте си произнесли присъдата. И тъй, във всяка една окултна школа ученикът сам създава своето щастие и своето нещастие. Сега ще направим едно малко пояснение при относителните истини, които ще изучавате. Представете си, че имате една определена точка, нали някъде поставена. Да предположим, че слънцето е една такава определена точка. Допуснете сега, че ние изпускаме един лост, да покажем, че всички планети на слънчевата система са на права линия и проектираме тази линия до крайния предел на слънчевата система, нареждаме тия планети по ред. Допуснете сега, че този лост ние може да го завъртим. Постепенно, като се усилва бързината, нали по-далечните планети с по-голяма бързина се движат, а по-близките се движат по-бавно. Но сега това не е така в слънчевата система. Значи, при такъв един свят, тия тела, които се движат най-бързо, по този закон ние ще считаме, че те са най-далеч от центъра, а онези, които се движат много медлено са по-близо до центъра. А в сегашната система е обратното. В еволюцията, ония тела, които са близо до слънцето, се движат много бързо, а тия тела, които са далеч от слънцето, се движат много полека. Вземете един светски човек, приложете тази теория; тя е доста вярна. Ще забележите колко тия хора са пъргави, колко бързо работят. За Бога нищо не мислят; сутрин, като станат, не се молят, бързо работят. А религиозните хора, като станат, се помолят, после ха да помислим, потриват се. Светските хора ги считат, че са мързеливци, не работят. И първото нещо: като стане човек духовен, той не иска да работи или малко иска да работи. Защо? - Понеже, като е бил светски, е работил и казва: Когато бях светски, много бързо работех, сега искам да си почина малко. И следователно, всички религиозни хора говорят все за почивка. Ще дойдат в едно състояние на почивка. И мнозина, които влизат в окултната школа, искат да ликвидират с науката в света, да я отхвърлят и да останат само с окултно познание. И като започнат да се запознават с окултното познание, тогава и това изхвърлят, онова изхвърлят, и най-после нищо не остане. Те мислят, че са дошли до центъра. Но този

център е планета на друг един лост, който е свързан с много други системи, гдето движението става по съвсем други закони. Но в окултната школа аз искам от вас да се стремите да осмисляте всяка ваша постъпка, не да я правите безсмислена, но тя да стане смислена, да й намерите мястото. Бих желал, има художници-майстори, каквато линия да му турите, каквато и да е черта, те веднага ще я приспособят, колкото и да е крива той ще вземе туй нещо и ще направи някакъв отличен образец или ще го тури като част на някаква фигура. Сега вие ще се стремите да осмисляте вашите постъпки, вашите мисли, вашите действия, вашите желания. Да не се борите с вашето минало, а да го поставите като една основа, една опитност за бъдещето си. Сега, втори опит, който ще направите, ще бъде тази вечер и четвъртък вечерта (утре). Този опит ще бъде точно в 12 часа - половин час ще мислите; няма да лягате и няма да спите; като свършите ще си легнете, ще спите. Точно в 12 часа ще почнете, ще си направите часовниците. Вие ще си турнете мисълта 12 часа и то ще бъде точно, защото туй време не съответствува с физическото. Има едно отличие. Ще ви дам един признак. Ако вие сте схванали истинското време, щом дойде 12 часа, вие ще почувствате една радост; ако истинското време не съвпада, ще имате едно безпокойство; значи, времето не е право. Тогава, следующия път, нали си имате имената, ще вземете ще прочетете имената си мислено и тогава ще произнесете формулата, и то ще се разпреди към всички. Първата формула ще я кажете: “Без страх и без тъмнина!” и втората формула: “Без страх в Любовта безгранична!” Формулите ще вървят заедно. Този е вторият опит. Първият опит имаше изключение, няколко души, всички не бяхте точни. Някой път “човек като се моли, той чувствава радост вътрешно. Обръщането ни към Бога е както обръщането на цветята към слънчевата светлина. Когато помислим за Бога, това един лъч от Него, Който прониква в душата ни. И този лъч е необходим за живота ни. В окултната школа схващанията ни за Бога са по-други, отколкото обикновените схващания. Каква форма бихте дали на светлината? Светлината създава формите. Там, дето има препятствие заради нея, тя създава формата. Създайте на светлината едно препятствие и тя ще отбележи известна

форма. Направете средата на вашите мисли или по-малко рядка, или малко по-гъста, веднага ще има известно пречупване. Но аз искам да схванете следующата мисъл, за да можете да разберете великата окултна школа. Вие ще се стремите да схванете какво е вашето отношение към целокупния живот, каква е вашата роля в този грамаден, Божествен живот; какво е вашето предназначение, колкото и да е малко, но туй предназначение да го извършите тъй, както е определено. При сегашните условия, при сегашните възможности, които съществуват, вашият живот може да се развие само по един начин. За в бъдеще ще се развиете при други условия и по друг начин, а сега само по един правилен начин може да се развиете. Може по много начини да се развиете, но най-правилният начин е само един. Той е начинът на Любовта. В тази Любов да схванете най-възвишеното, най-благородното и да го любите, не да обичате хората отвънка. Никога не може да обичате хората, ако не обичате най-възвишеното, най-благородното в себе си. Ако не можете да го намерите в себе си, вие не можете да обичате хората. И всичките заблуждения, всичките страдания са защото вие търсите истината, Любовта отвънка. Тя отвънка после ще дойде. Когато две същества съзнаят възвишеното и Божественото в себе си, те се познават, те имат допирни точки: две, три, четири, образуват системи. Разбира се, когато търсите туй, вие няма какво да се спирате с другия живот.

Сега представете си следующата картина: Вие живеете в някой палат. Има увеселение: свирене, пеене, и главният вход е затворен; имате само една задна врата и сте дали на някой ваш приятел дума да се разговорите. Какво ще правите? - Ще оставите другите да се веселят, а вие ще отидете там, при задния вход. Няма да ги разпуснете; нека се веселят.

Вие в себе си ще оставите много неща да вдигат шум, но вие, през задната врата, ще идете да се разговорите с вашия приятел. Увеселението няма какво да ви смуцава. Вие се смуцавате, ако се научат, че вие сте излезли на задната врата какво ще кажат. Не, няма какво да се смуцавате. Всички ще бъдат тъй заети, че няма да чувствуват какво става с вас. В такъв случай, дайте на всички повече винце да се опият,

че когато се върнете, да ги намерите пияни - на символически език казано.

Когато човек иска да стане богат, той иска да убие всички гости, да остане свободен, да излезе през задната врата, да не го знаят. А сегашното заблуждение на окултния ученик е... Вие казвате на вашите гости: "Имам приятел, друг път елате" и започват спянките. Оставете ги, нека си ядат, нека пият, няма нищо зло в яденето и в пиенето. Туй се отнася до света. Каквото светът прави - вашият живот, както вие сте свързани със света, ни най-малко не ви пречатства. Вие си имате една задна врата, през главния вход не може да излезете. Главният вход е затворен, но всеки си има една задна врата, и може да излезете, когато искате.

И тъй, до следующото събрание ще мислите какво е вашето сегашно предназначение в туй прераждане.

Да отпавим ума си пак.

Тайна молитва.

Сега пожелавам на всинца ви, на младите ще гледате да се избавите от песимизма, абсолютно никакъв песимизъм да няма. Ще гледате на живота смислено; ще бъдете бодри, смели, решителни. Може да ви дойдат най-тъмните мисли, желаня, ще кажете: "Те са гостите вътре въкъщи, които са неразположени, защото няма какво да ядат и пият". Защото вие живеете със старите идеи; вие сте като стария дядо. Старият дядо, като иска нещо и не му го дадат, той се обезсърдчи. Как тъй, стар дядо да не го послушат! А младият не се нуждае друг да му донесе вода. Той сам може да си донесе вода, да копае, да оре, всичко може сам да направи. Когато аз мога сам да си направя това, защо ще се тревожа? А старият, понеже не може всичко да си направи, той се сърди. Следователно, вие ще мислите, че всичко можете. И като казвам, че всичко можете, само по закона на Любовта всичко можете. Ако живеете по закона на Любовта, всичко ще можете и вечно ще бъдете млади. Щом загубите Любовта, вие сте стари, и тогава други ще ви слугуват. Сега ние ще приложим този закон. Искам всички да направите опит, да се уверите в истината на великия закон, който работи без изключение. Да започнете как може да се оправи света и как ще се оправи? Едно време св. Илия изклал 400 души пророци в

Израил и мислеше, че с туй ще освободи Израил, но после... Той не се уплаши от 400 души пророци, изкла ги, а после от една жена се уплаши, та го пращат в пустинята да пости 40 дена, да му покаже по кой начин ще се оправи светът. Излязъл в канарите, дошла голяма буря, после огън, но Господ не бил в бурята, нито в огъня. Но после дошел тихият глас, то е гласът на Любовта. И тогава той разбрал, че само чрез тихия глас може хората да се оправят. Бурята, това е сегашният живот. Вие употребявате двете системи - огънят и бурята, но няма да се оправи светът. Канарите може да се разрушават, дърветата да се изкореняват, но светът ще бъде същият. Но като дошел тихият глас, той закрил лицето си и разбрал дълбокия смисъл. Сега ние на вас искаме да покажем какво може да направи тихият глас. Вие искате да бъдете силни, като огъня, когото парнете да знае кой сте вие; или да бъдете силни като вятъра. А ние искаме да ви научим, тихо, като говорите какво може да направите.

Сега, разбира се, тия неща няма да ги изнесете навънка. Аз много пъти съм казвал: Докато не проверите нещата, докато нямате един узрял плод, нищо не знаете. Ще ги посадите и като имате един добър плод, най-първо на мене ще го донесете, аз да видя плода, а после го носете, където искате, но аз трябва да видя този плод. Щом имате изобилно плодове, носете където искате, но първото нещо, ако изнесете тия елементарни неща, някои нищо няма да ви кажат, но в себе си ще си кажат: “С какви празни неща са взели да се занимават”. И тогава в подсъзнанието той ще внесе една противоречива мисъл. Пък от толкова хиляди години вие сте опитвали целия живот; пак да преповтаряте нещата няма смисъл. Ние ще ви научим да превърнете стария си живот в нов. Нищо повече! Затуй алхимиците са учили старите хора да ги подмладяват. Там са имали известни начини: стария ще го затворят херметически някъде и постепенно този старият човек ще се подмлади. Та и вас ще ви затворим херметически, ама не сега. Сега няма да ви затворим. Ще идете без страх и без тъмнина!

Тази вечер ще си пожелаете... Какво ви трябва сега? - Да проникне във вашето съзнание истинското знание. Сега гледайте да правите добре упражненията, защото силата е в упражненията. Не правите ли упражненията, всичко друго е напразно. Сега някои от вас може да

кажат: Защо да е в 12 часа, защо да не е в 1 часа? Вие ще станете в 12 часа 1/2 час ще спазвате. Ще си запишете хубаво мисълта. После в четвъртък пак. Имайте си една тетрадка и запишете какво сте помислили. Защото, ако вас ви пратят в България, да образувате някой окултен клас, как може да го образувате? Вие ще го образувате по книгите, нали? И ще кажете: “Там, в “Светлина върху пътя” - “Убий в себе си всяко желание”. Е питам: Като убиеш всяко желание, какво ще остане в тебе? То е съвсем крив превод там. Като се превеждат окултни съчинения, не се превеждат така. Няма никакво убиване, ами просто обърни ума си. Отиваш надолу - върни се нагоре. Нищо повече! “Убий в себе си всяко желание” подразбира - обърни се в обратна посока. Отиваш, имаш да вземаш от някъде пари, наумиш си да го убиеш, да си вземеш парите на сила. Хубаво. Хайде може да го убиеш и да вземеш парите си, какво ще спечелиш? Дойдеш до някое място, измениш желанието си и казваш: “Не, по този начин няма да взема парите си. Отиваш по добър начин, приятелски му говориш и си вземаш парите. Постига се целта. И после, казват там, че за да намери човек истината, сълзите му трябва да престанат в хубаво. Аз тълкувам така: Ако всички извори пресъхнат, тогава на земята какво би станало? А тия, които проповядват окултната школа казват: “Сълзите трябва да престанат и краката да се измият в кръв”. И после мислят, че всичко са разбрали. Това са символи, на които трябва да се намери вътрешния смисъл, да се осмисли. Аз ще дойда тогава, аз ще туря “Светлина върху пътя” на едно сито пред вас, ще я раздрънкам хубаво и всичките тия правила ще ги раздрънкам най-първо. Те са една вълна, която трябва да се раздрънка. Косъм по косъм трябва да остане, а всичкият прах да падне долу. Това са все изрази. Това са формули на астралния живот. Някои формули там има символически и от менталното поле и другите полета, та всички, снети на физическото поле образуват една попка яхния. И когато много медиуми говорят, казват само житен сок ще ядете, пък те не разбират житото в този смисъл. Те не знаят, че за да пиеш този житен сок, трябва да имаш съответното разположение на житното зърно; овесена вода ще пиете, трябва да имате съответното разположение, праз ще ядете, трябва да имате съответното разположение на прера. Нямах ли туй разположение на прера, празът нищо не те ползва.

Там е вътрешната страна. Тия работи трябва да ги научите. На опит да приложите туй знание. Не че то е лъжливо, но има заблуждение, криво тълкуване. Окултната наука е за вас, за младите хора е окултната наука. Знаете ли защо? Аз ще ви кажа сега. - Понеже вие, младите, имате по-силни индивиди вплотени, отколкото у старите, това са причините. Сегашните най-напреднали души са вплътени в бедните, не в богатите, учените, религиозните хора, а в повидомому по-посредствените хора. Те са по-силни. Един слаб индивид, той няма характер. В света слабите индивиди, ненапредналите ще се вплотят между богатите, а напредналите - между сиромасите, да ги подигнат. Та сега у младите има по-силни духове вплотени. Загуй окултизмът трябва да започне с вас. Загуй вие бягате от църквите. Те са силни, казват: "Не ни трябва църкви", а старите, тия страхливци, казват: "Как, ония отидоха! Тия разбойници на нас не ни трябва." Сега вие трябва да се оправите хубаво, защото за вас черната ложа има други примки, та да не би да попаднете в робството им. Аз у старите не харесвам, те казват: "Едно време ние бяхме като вас, но и вие, като остареете, ще станете като нас; и вие ще се примирите." Не, не, не, човек, който се примирява, никакво примиряване! Ние няма с какво да се примирим. Те казват: "Ама вие ще разберете." Няма какво да разбираме, какво ще разбере! Ако вляза в някоя локва, какво ще разбере? - Че има тиня. Ако взема да пия, какво ще разбере? - Че съм се напил. Какво знание има в туй? - Никакво знание няма! Те казват: "Вие ще разберете живота". Какъв живот? На калта? На убиването и всички тям подобни? Ще кажете: "Това ние го знаем, няма какво да го учим, ние сме го учили от хиляди години, ние искаме да научим нещо, което не знаем". Та, ако така мислите, вие сте млади; а ако другояче мислите, вие сте от старите. Тогава най-важното нещо за всинца ви - идеята да си помагате. Това е новото учение във великата окултна школа - взаимно подпомагане; когато някой падне духом, всички да се притекат с добрите си мисли, желаня, да действуват да го окуражават. А сега заблуждението, туй, което аз не харесвам у съвременните и старите хора - искат да убедят младите да станат щастливи, т.е. искат да ги вкарат в света - да станат щастливи. Но този свят, който сега съществува, той не е единственият. Той, животът, може да се развие и по друг начин. Щастието всяка душа го носи със себе си. И ако вие

разбирате този велик закон на Любовта, щом влезете в света, вие ще предизвикате в тия силни индивиди его; ще дойде Любовта и веднага ще се образува един красив свят. А сега, със светлината, която носят, ние караме всеки един човек да се затвори, казваме: Човек не трябва да се издава и всички са все затворени. Ще бъдете силни, силни, силни, силни, силни. Някой от вас ще каже: "Ама ние сме по-слаби сега". Не, силни! Това изречение: Душата е всесилна; плътта, животинският човек е слаб. Животинското у човек е изложено на слабост, на падение, а Божественото, туй, което се моли... Работете и молете се, казва Христос. Божественото то всякога е силно. Сега вие сте млади, ще кажете: "Как ще се развие моят живот?" - Ако вървите по този път, красиво ще се развиеш; ако се отклоните от този път, тогава може да идете на гробищата да видите какво ще стане с вас; може да идете при болниците, на бойното поле; може да идете в търговския свят, по кафенетата, да намерите фалиралите търговци. В този път на Бялото братство няма никакво изключение. И ако по някой път белите братя не ви помагат, знаете ли защо? Ама ако вие имате един другар пияница, те ви дадат известни средства, вие ги дадете нему, той ги изпие. Ден след ден вие давате на вашия приятел и той ги изпива, каква полза му принасяте? Те тогава спират своя бюджет и на вас, и на него, и вие страдате. Защо? Нему му трябва пиене. В туй учение, ако дойде приятелят ти и каже: "Нали ще се жертваш за мене", той не ти е приятел. Ако дойде приятелят ти и каже: "Може ли аз да се жертвам заради тебе", той е приятел. Тъй е учението. Но каже ли: "Ти заради мене може ли да се жертваш", въпросът е решен. Не се лъжете! Туй е мястото на Бялото братство.

Щом имате дълбоките подбуждения в себе си, те са всякога готови да се жертвуват за вас, да ви помагат, да ви съдействуват. Но турите ли думите: "Ти готов ли си да се жертваш заради мене", те турят един облак и те спират тяхната помощ. Та сега от вашето разположение зависи. Каквото е вашето разположение, такова ще бъде и тяхното разположение спрямо вас. Тъй щото ще се поставите на една чиста и определена почва. И всеки ден, каквото градим, граденото ще го проверяваме камък по камък. Тогава за следующия път вие ще развиете темата си.

Свободни сте.

ДВЕТЕ ПОСОКИ

6 лекция на I Мл. ок. клас

5.IV.1922 г.

сряда, 7 ч.в.

Тайна молитва

Забележете, в природата: всички издънки, които израстват от земята, вървят нагоре, право перпендикулярно, отвесно растат и клоните са прави. Като почнат да остаряват тия клони, почват да се превиват. Знаете ли причините защо младото расте нагоре? То винаги е свързано с центъра на слънцето и в този стремеж застава право; но, като мине известно време и стане старо, обърне погледа си към центъра на земята, и вследствие на това прегърбва се. И всички стари дървета стават по-тежки. Сега този закон ще го видите и у младите. Той ходи винаги изправен, но като мине известна възраст, както и растенията, почва да става материалист; той почва да се прегърбва, а по същия закон неговата глава започва да мисли за центъра на земята. Смъртта не е нищо друго, освен мисъл за центъра на земята - човек там иска да живее.

Сега в школата, в която сте влезли, ще се научите да превръщате едно течение в друго. Ако не научите този закон, да промените теченията, за пример, имате едно неприятно настроение; то е настроението на стар човек; имате едно приятно настроение, то е настроението на един добър, на един млад човек. Туй го дръжте в ума си. Всичките неприязнени мисли принадлежат само на старите. Сега да считате думата “стар”, като символ в смисъл на навизи. “Стар”, като символ, означава навик, в непреривна форма навик. Сега разбира се, зло, не е че някои се стремят към центъра на земята, само че този стремеж трябва да бъде съзнателен. Рударят, който влиза в някоя мина, за да извади злато, някои скъпоценни камъни, той има за цел да ги извади на повърхността, да ги употреби. А онзи, който по невнимание падне в някоя дупка в някой кладенец, неговото положение не

подхожда на положението на онзи, който съзнателно слиза. Сега, понеже сте влезнали в школата, ще размишлявате, защо често се менят вашите състояния. Отбележете си, на ден по колко пъти се менят, за една седмица. През следующата седмица ще отбележите три пъти през деня: сутрин, на обяд и вечерта, когато си лягате, колко пъти се е изменило състоянието ви през деня. Само резките промени ще отбелязвате. Да видим за 7 дни отгоре колко пъти се е променило състоянието ви: и отбелязвайте часа и минутата, преди обяд или след обяд. Сега разбрахте ли добре? Е, тогава да видим как сте го разбрали. От неделя ще почнете да отбелязвате. Вие само ще отбележите явлението, което става във вас, а причините са далече. Вие само ще наблюдавате промените, които стават вътре във вас, дълбоко във вашето съзнание. Вие съзнавате, че сте се изменили; значи има нещо по-дълбоко от изменяемото. Вие ще изучавате туй, което се изменя във вас, а не това, което не се изменя. Защото, това, което не се изменя, то прави наблюденията. Чрез тия наблюдения, докато дойдете до вътрешното ваше състояние, което не се мени, което наблюдава другите състояния, а то само остава неизменно. Пък, който има повече време, да отбележи и времето какво е; може отвън да е ясно, облачно, дъжд, вятър ли е имало, а който няма време, може да отбележи само промените на състоянието си, вляво ли е било или вдясно. Няма да се смущавате; ще кажете: “Вляво” или под нулата, и над нулата. Вляво е под нулата, а вдясно е над нулата. Движение към корените или движение към клонищата. Да не ви смущава вашето състояние в ляво, само най-резките промени. Ако няма такива, няма да пишете. Всички неприятни състояния са вляво, а всички приятни състояния са вдясно. Нали ще се самонаблюдавате, без да се критикувате? Защото критика в природата, това е глождене, а глождението е качество само на гъсениците. Сега ние наричаме всички критици в туй отношение психологически гъсеници. Ще се самонаблюдаваш, ще констатираш известни факти, ще ги изложиш без никаква критика. За пример, вие направите една погрешка, казвате: “Какъв лош човек съм аз: Ее - ти си направил две злини: една, че си я направил и не я изправяш, и после казваш, че си лош човек. Ще кажеш: погрешка имам, и тази

погрешка трябва да я изправиш. Че си много лош човек, то е от лукавого; то е едно качулче. Някой път може да кажеш, че си много добър човек; това е друго качулче.

Сега един ученик на окултната школа трябва да се научи да върви в пътя, без да го хвалят. Защото ти по един начин се укоряваш, а по друго се похваляваш. Но това нищо не помага. Укори и похвали, те са за децата. Там са на място. Когато казвам похвали и укори, кога се дават? Сега да бъде ясен, защото в моя ум седи една строго определена мисъл, без никакво колебание. Тя е следующата: Ние никога нямаме право да произнасяме своето мнение върху една картина, която не е завършена! И знаете, когато някой художник изрисува първоначално плана на своята картина, някой може да се хване за корема и ще каже: “Това художник ли е? Това са детински работи!” Но като погледне картината, когато е вече завършена, ще каже: “Това е отлично нещо!” И тъй той дава две мнения за една и съща картина. Чакай, когато се завърши работата, тогава дай мнението си! Ще имате търпение във вас да се завърши работата на някого; не давайте мнението си преди да е завършена работата! Туй значи да не се критикуваме.

Сега, вторият път искам да напишете по една дума. Но гледайте да не се случат по две еднакви думи. Работата ви ще бъде само една дума. Само една дума ще напишете.

С какво е започнал човешкият език? - Със съюзите е започнал. Най-първо са се образували съюзите, глаголите, местоименията, а най-после съществителните. Че туй е тъй, когато някой го хлопнат по главата; той забравя съществителните; след туй губи местоименията, изгубва глаголите и дойде до съюзите. Те не се губят. Сс-сс-сс. Змията каже ти знаеш ли как е започнала човешката реч?

Ще напишете по една дума, не каквато искате, а по една хармонична дума; дума, която обичате вие, и като я произнесете, да ви е приятно. Но Любов, няма да я пишете и добро, няма да пишете и зло и право и красота няма да пишете. Ще напишете друга дума. В българския език все ще намерите една дума. Ще пишете глаголи, съществителни, прилагателни - думи, които изразяват идеи. Ще видим дали от вашите думи може да излезе едно изречение. То е всичкото.

То е закон. Да видим дали сте се хармонизирали. Правим опит: вляво ли вървите или в дясно. Ще ви хванем, като дадете думите. То е първият изпит. Без да знаете ще се определите: вляво ли вървите повече или вдясно. Тъй.

(Учителят показва листа с чертаните от Него символи). Знаете ли какво е туй определение? То е движение. Какви движения стават във вас? По тия движения всички, които сте писали, това показва движението на вашите мисли. Всичко може да изчезне, но това не изчезва. Те са знаци, които съществуват в природата. Всеки един знак, накривяването на клона означава известна идея. На някои веждите са като на младо дърво, а на някои - като на старо дърво. Законът е много верен. Всякъде тия черти може да ги има. Те означават движения, какви са били теченията, какво е било положението. И, следователно, ние знаем сега оригинала, от где сте черпили; не какво е писал, ами знаем оригинала, от где е черпен и как е дошел до тази мисъл. Има много мисли, които са минали през хиляди форми. Една мисъл е минала през един мозък, два, три и т.н.

Нека имаме една тайна молитва!

Сега, ако се учите хубаво, ще ви запознаем със строежа на реките, образуванията на канарите, с природата. Да имате идейни схващания, да може да четете този език. Една трудна задача, но някои от тези символи може да ви дадат нови идеи. Пътувате някога, нямате книги да четете, като идете в гората, на някоя канара, като знаете тези символи, и ще ви бъде приятно да живеете, няма да усещате скука; а който не разбира живота. По-хубаво е да четеш някоя книга на някой поет, музикант или държавник, но нямаш тия книги.

- Без страх!

- Без тъмнина!

Ще ви дам следующия път един план на работа.

ЗАКОН НА ДВИЖЕНИЯТА

7 лекция на I Мл. ок. клас
12.IV.1922
сряда

Прочетоха се домашните работи

1. Тръгни
2. Хармония
3. Абсолютното
4. Природа
5. Надявам се
6. Симфония
7. Постоянство
8. Начало
9. Ученик
10. Мир
11. Висина
12. Мир
13. Кристал
14. Съграждаме
15. Героят
16. Усърдие
17. Мога
18. Хубаво
19. Мога
20. Звезда
21. Светлина
22. Дете
23. Мълчание
24. Жертвувам се
25. Стремеж
26. Великолепно

27. Господ
28. Иде
29. Мир
30. Взаимопомощ
31. Логус
32. Обичта
33. Смиреномъдрие
34. Мога
35. Светлина
36. Висина
37. Топлота
38. Съвършенство
39. Хармония
40. Извор
41. Чистота
42. Хляб
43. Ведрина
44. Виделина
45. Ученик
46. Обичам
47. И
48. Просветление

Прочетете първата дума.

- Тръгни!

Значи, трябва да проучавате закона на движението. Може ли да си спомните тръгването, значи първото желание, което е турило всички други желания в движение? Във вашето детинство може ли да си спомните първата мисъл, първото желание. Забравили сте го, нали? Първото желание, първият подтик на детето е дишането. С раждането то почва да диша, защото законът на движението е закон на астралния свят. Значи, детето се намира в един свят не толкова хармоничен. То издава един звук, с който определя, че качествата, средата, в която се намира, не е толкова приятна; това означава плача. Плачът означава,

че човек се намира в една среда нехармонична. Но ние ще разгледаме живота, т.е. съзнателния живот или самосъзнателния живот тъй, както той сега се е проявил. Значи, всяка една душа, която излиза от Бога, излиза, за да опознае себе си. А то е първото движение в съзнанието. Да опознае себе си, значи, безграничното влиза в рамките или границите на граничното, самоопределя се. А всяка граница създава формите, а всяка форма съдържа в себе си посоката на движението или пътя на еволюцията, през която трябва его-то или азът, или човешката душа да мине, за своето самоусъвършенстване. Следователно, човешката душа слиза на земята, за да стане силна. “Силен и слаб” започват със същата буква, както е в славянския език. Значи, слаб е закона на променението, а силен - законът на непроменението. Но силен, разбирам, в силата има разширение, а в слабостта има смяляване. Сега, от гледището на вашия земен живот защо сте дошли на земята? Отговорът е: Да станем силни, а вие ще кажете: “Да познаем Бога, да се спасим” и т.н. Ще познаеш Бога само, когато си силен. Защото, ако у детето няма сили да прегърне майка си, ако у него няма сили да поеме млякото, може ли да познае майка си? Не може. Следователно, във всяко движение и във всяко чувство, и във всяка мисъл, колкото и да е малка, микроскопическа, в тази мисъл се крият неизчерпаеми сили, които в бъдеще може да се развият. Сега, според закона на контрастите, слабостта винаги подразбира силата. Слаби, значи, запознали се с най-малките величини, най-малките проявления в живота. За пример, малкото дете при своето идване на земята, съзнава, че то е без сили. Но в туй безсилие се крие неговата сила. У него има желание туй безсилие да изведе към сила. Аз ви навеждам на този закон, защото вие морално се чувствувате без сили; казвате: Имаме слабости, пороци, ограничения, това-онова, и не може да се подвизаваме. Значи, вие сте в духовно отношение деца, които майката къпе в коритото, и често тези деца правят много неморални неща. Т.е. от гледището на вашето схващане - неморални работи. Едно пиле щом като излезе из черупката си, веднага, с излизането то започва да рови из земята. Обаче, един човек, майката трябва да го държи няколко години, докато стане способен да търси

храната си, а пилето, след един-два дена може само да си взема храната. Туй не зависи от слабостта на човека, но понеже материята, с която е обвит е по-гъста, вследствие на това човек сам не може да преодолее спънките, в които тя (материята) го е ограничила в даден момент, тъй лесно, както пилето.

Сега, ще турите мисълта у вас, че известни мъчнотии, каквито и да са те, вие може да ги преодолеете. От чисто окултно гледище нещата се обясняват по два начина: едни от съществата, които са излезли от безграничното и са забравили, че са излезли от безграничното, а други са излезли от граничното и са влезли в samozаблуждение, че те са тъй безгранични и вследствие на туй са паднали. Сега, някой път, за да изгоните вашите илюзии от ума си, някой може да каже: “Аз зная, нека той си представи, знае ли той какво става сега на слънцето. Защото, ако каже: “Аз зная”, трябва да знае какво става по целия космос. Туй същество, което знае, трябва да знае какво става навсякъде. Вие мислите някой път, че знаете; задайте си въпроса: Какво става на месечината? Какво съм аз? Едно божество. Щом си едно божество, безгранично, какво става с мозъка и понеже мозъчните клетки са вътре в тебе, какво става в слънцето, с ближните звезди? Щом не можеш да разрешиш този въпрос, ще знаеш, че си една малка част от общото съзнание на битието, едно малко проявление. Сега ние се натъкваме на закона за моралното развитие на човека. А от окултно гледище, моралните сили на човека зависят от първичната енергия, която индусите наричат прана. Силният човек всякога прави погрешки. Който е по-силен, в смисъл по-учен, той прави погрешки. Затуй ще пристъпите да проучите закона на праната. Вашите настоящи форми, това е прана в движение. Вие сте всички прана в движение. Когато праната не е еднакво разпределена в тялото, раждат се болестите; когато праната не е еднакво разпределена в чувствата, раждат се недоволства; когато праната не е еднакво разпределена в мозъка или човешкия ум, ражда се безсмислието. Ще направим този закон ясен чрез движение. Ще ви дам едно упражнение сега. Ще си забележите, ще го правите сутрин, обед и вечер, преди да си легнете.

Ще изнесете ръцете си напред хоризонтално с допрени палци и

показалци, да се образува един триъгълник; много красив, дланите хоризонтално, надолу. След това бавно ще разтворите ръцете на страни - един полукръг; дланите се обръщат нагоре и ръцете се превиват до лактите като с първите три пръста се хване най-горната част на ухото (палецът е отпред, а другите два пръста отзад; след туй с пръстите се прави едно движение по ръба на ухото до долната му част (при туй движение палецът се движи по ръба на ухото, показалецът - от задната страна, а средният пръст - от предната страна). След туй ръцете пак се изтеглят напред. Туй ще се прави 10 пъти и най-край ръцете се свалят отпред, на долу, като върхът на палеца е хванат, допрян с върха на показалеца. Туй хващане горната част на ухото ще създаде един морален подтик. Хващането долната част има отношение с вашия стомах. Аз ще искам да зная какви са резултатите на състоянията. Сега няма да философствувате, няма да чоплите. Ще направите упражненията, ще наблюдавате какви резултати може да се произведат в ума ви, в чувствата ви, във волята ви, ще си записвате. Защото, докато нещата не се опитат, полза няма. Тези упражнения са свещени и ще ги пазите, никому няма да ги казвате. Ако вие издадете; аз ще се науча, ще узная. Тия упражнения ще ги правите, докато имате резултат от тях. Да. Защото, щом ви се каже да не съобщавате, като на Адам и Ева, дяволът ще ви каже: “Защо не ядете от този плод, за да им кажете”. Няма да казвате, разбирате ли?

Най-първо ще бъдете много спокойни, ще ги правите в седяще положение, гърдите ви да бъдат издадени навънка. Когато правите туй упражнение, умът ви ще бъде съсредоточен в ръцете ви, ще следите всяко тяхно движение от двете страни (двете ръце). Силата е там: да може да концентрирате ума си в движенията на вашите ръце. Умът ви да следи движението през всеки момент. Туй е концентриране от физическия към астралния свят. Защото, ако ние влезем в отвлеченото, мъчно може да го направите. И ще отбележите при всяко едно упражнение състоянието на ума си. На обяд ще ги правите обезателно преди ядене, а вечер - преди лягане, а сутрин, и преди, и след молитва, когато сте най-разположени.

Ако ни видят домашните? - Нека да ви гледат, няма да разправяте:

“Правя си упражнения”. Няма да казвате абсолютно нищо. Като ви питат, ще мълчите. Когато човек не може да каже истината, той трябва да мълчи. Ако някой много ви пита, ще кажете: “Мълчанието в някои случаи е най-хубавото, следователно, аз искам пред вас да направя най-хубавото. Ще кажете: “Туй четох в една книга. Пък аз искам да направя най-хубавото”. Ще мълчите.

Сега туй е предисловие, да видим сега. Това са микроскопически опити, да не мислите, че е нещо. Туй упражнение е като онзи рисувач, който туря една линия и определя носа, като права линия, а то не е нос. Докато стане нос, има още криви линии да се турят; после сенки, по-тъмни и пр., да даде илюзия на светлина. И сега и ние теглим само една права линия. И аз ви давам туй упражнение да се концентрирате, да слушате; първото е да слушате. Две неща са необходими: да бъдете честни и искрени и да бъдете жизнерадостни. Две неща са потребни. Честни и искрени спрямо себе си и жизнерадостни; те са две състояния на праната. Едното състояние засяга умствения свят, а другото засяга физическия свят, а през средата движението минава през астралния свят.

Сега аз ви давам упражнение, без да приказвате нещо; вие само ще концентрирате ума си в движенията, а после ще ви дам туй упражнение с разни формулки, с думи да го направите. Да видим какви ще бъдат резултатите. Още тази вечер, преди да си легнете, може да започнете. Ще дишате дълбоко при упражнението, доколкото може да поемете тази жива прана. В български няма дума за прана. Тя е в разни състояния: има чисто физическа прана; има чисто умствена или ментална прана. Без прана мисъл не може да се образува; без прана чувство не може да се прояви и без прана волята не може да действа.

Разбира се, в туй движение ще имате различни мисли, които ще се проявят. Не е необходимо всинца да имате едни и същи преживявания. Всеки, според своето развитие, ще приеме това, от което се нуждае. Запример, на някои от вас, след като си турите ръцете на долната част на ухото, ще помисли или мляко да пия или за варено жито или яйца за Великден. Някой ще му дойде на ума за орехи - разни неща може да ви дойдат на ума. Глупави работи няма в света.

Ние наричаме глупави неща само непостижимите. Запример, когато някой човек, иска да стане цар, да кажем, някой бедняк или някой просек иска да стане цар, ние го считаме глупав човек, защото в този живот то е непостижимо. Но да кажем, че в дългия ход на неговия живот, че е непостижимо, от наша страна е глупаво. Та може да заместим глупави неща в дадения случай с непостижими, защото глупаво в български отгоре има знакът на безконечността (Г), на безконечното число.

За сега всички изобщо са изгубили своята прана. Най-малко прана има сега. Движенията в съвременните хора са слаби. И за да може да се разбирате, да може да се учите, трябва да имате еднакви движения, еднакви трептения. Всички хора, които имат еднакви трептения и еднакви движения, се разбират, а всички, които имат разнородни, те се отдалечават и не се разбират. Впрочем, еднаквото сега е упражненията; за бъдеще по-малко философия, повече упражнения, а после ще дойдем по-малко упражнения, повече философия. А после ще обясним смисъла на тия движения.

Да свършим.

Тайна молитва.

После ще разискваме върху тези думи (от домашната работа). Половината думи вървят хармонично, но другата част не е хармонична. А това една черта, вие започвате добре, но има нещо, което ви пречатства. Първите движения (на линиите по листа на Учителя) са по-хармонични, а тази малка хармония върху туй (листа), показва едно нещо: учите се, но знанието още не е станало обект на вашия ум, т.е. учите се, да кажете, че знаете. Нещо има у вас несъбудено - туй съзнание да знаете, да бъдете силни. Силни, не да се изнасилвате, а силни да се подигате. Който се изнасилва е пак силен, но силен човек, аз наричам този, който се подига; в този смисъл трябва да бъдем силни. Силни да се подигате, а не силни да се изнасилвате. Човек, който изнасилва себе си, ще изнасили и другите; правило е това, а който подига себе си, подига и другите. Туй е пак правило. Но аз вярвам, че има възможност малко по малко да изправите тази погрешка.

РАЗБОР НА ДУМИ

8 лекция на I Мл. ок. клас

19.IV.1922 г.

сряда, 7-9 ч.в.

Тайна молитва.

Първата дума беше “Тръгни”.

Направете едно предложение от тази дума. Най-краткото предложение без никакви определения и допълнения, само една връзка. Всеки да си запише своето предложение. Четете ги високо. Някои писаха: Тръгни към Бога, към истината, по пътя, по стъпките на Учителя.

Е, може ли човек да тръгне към истината? Може ли човек да тръгне към Бога? Как мислите? Истината е нещо безпространствено, нали? А тръгването е нещо пространствено. Следователно, може ли да тръгнем към Истината във време и пространство? Може ли да тръгнем към Бога?

Като ученици на окултната наука, ще се научите да мислите точно и определено. Думите трябва да определят ни повече, ни по-малко. Към Любовта може ли да се тръгне? Турнете тогава: Тръгни там, дето има време и пространство. Сега сте в школата, ще мисли. Тръгни! Какво означава един глагол? - Действие. А движението какво означава? - Време. Времето към кой свят спада? - Материалния. А пространството? - Пак в същия. Нали само физическите тела заемат място? Значи, пространството е качество на физическия свят, на проявения свят, на формалния свят.

Ее, какво означава думата Любов? Пространствена ли е тя или е безпространствена? В Любовта има ли време? - Няма. Начало има ли? - Няма. Ами че туй, което няма начало и край как ще го познаете? То е непознаваемо. Щом почнеш да чувствуваш, то е вече начало, то е един момент, който определя едно състояние. Между състояние и пространство има ли съотношение? Нали казвате: “Състоятелен човек”... Състояние, значи, състои се.

Втората дума - “хармония”.

Сега, изчислете някои думи, симфония и хармония, каква е разликата? Симфонията е резултат от хармонията. В окултната наука често такива думи са чужди, те имат съвсем друг смисъл. Когато вземете една дума, всякога ще видите нейния корен от какво произтича, как се е появил. И думата симфония, тази дума трябва строго да е определена, ако е като идея, тази идея трябва да бъде строго определена. Симфония е много неопределена. В един симфоничен оркестър, дето най-вещите цигулари свирят безпогрешно и добре изпълняват едно парче, звуковете на всички инструменти образуват една симфония. Коя е по-определена симфония или хармония? Симфония между два тона не може да има. Хармония може да има.

Според вас, коя дума е най-важна от всичките думи? Постоянство, съвършенство, то означава резултат. Господ - то е много неопределена дума. Обичам - вижте, там има смисъл. Може да обичаш кого? - Другите. Не, Господа може да обичаш. За да кажеш Господ, трябва по-напред обичта да предшества и тогава може да имаш думата Господ. Произнесеш ли Господ без обич, то е все едно да четеш книга без светлина. За да произнесеш едно име или да тръгнеш, трябва да имаш един подтик в съзнанието. За пример, идейните хора, които тръгват в пътя, трябва да имат този подтик. Може да бъде несъзнателен, може да бъде подсъзнателен; може да бъде съзнателен, както у животните, може да бъде и самосъзнателен, както у човека, а може да бъде и свръхсъзнателен, както е у по-висшите същества. Тръгване, т.е. вътрешният подтик да се извърши. Не може да произнесеш името на майка си без обич. Ако говориш за майка си и не предшества идеята за обич, всякога такава произнасяне на думата ще произведе дисхармония, както в мозъка ви, тъй и в душата ви. Нали трябва да имате ключ. Имате цигулен ключ. Всички ноти, наредени под този ключ са правилни. Турете думата Господ, какво означава обичам? Тя е ключът. Следователно, като вземеш думата обичам за ключ, Господ като туриш, има смисъл. Тръгвам като туриш, има смисъл, хармония и др. вътре имат смисъл и тъй, думите се нареждат като тонове. Нали някои от вас има малко поети. Те не са

учили тия ключове. Поетите трябва да знаят тия ключове. За да напишете едно стихотворение, коя е подбудителната причина? Обичта за неговата родина, обичта за майка му, за баща му, за приятели, за църквата. Обичта е един път. Не всякога може човек да тръгне по пътя. Колко пъти е спомената думата обичам? Един път. Обич? Един път. Тръгвам? - Само веднаж. Е, хубаво, тръгвате, за къде? Когато посеете някоя ябълчна семка, тя тръгва нагоре и надолу, към центъра на слънцето и към центъра на земята. Ее, вие като тръгвате, накъде ще вървите? - Към слънцето. Вие най-първо тръгнете към себе си, ще спуснете корени към себе си. Ще почнете най-първо със себе си и след това ще мислите за другите. Ще помислите за себе си и за другите. Тръгване към себе си, туй казано на ваш език - влезни в себе си. От думата тръгвам са произлезли други две думи: влиза и излиза. А за да влезнеш и излезнеш, все трябва да има тръгване. В момента, когато искаш да влезеш, ще тръгнеш; и в момента, когато искаш да излезнеш, пак ще тръгнеш. И тъй, навсякъде трябва да тръгваме. Думата тръгни показва турете ключ. Ключ трябва да имате навсякъде. Сега някои хора казват тъй: Върви към Бога! Ама къде е Господ? Нали трябва да знаем къде да тръгнем? Когато аз тръгвам за Русе или някой град, нали трябва да зная пътя? Към Бога! Кой път? Накъде? - Вътре във вас. Ее, имате ли вече тази опитност? Не. Ами че тогава как ще говорите за това, за което нямате опитност? Как може нещо да е във вас и да не сте го изпитали? Имаме. Е, хубаво, щом сте го изпитали, нямам нищо против.

Аз искам от всинца ви да мислите! Но тъй ще ви застава да мислите.

Грешно е да се мисли без мисъл. Разбирате ли? Запример, казва някой: “Да се любим”. То е грешно да кажете да се любим. Как да се любим? Няма никакъв метод. А обичта вече ни дава подтик. Обичта казва тъй, то е символ, тя казва: “Тръгни”! Обичта казва: “Посей семето в земята, вложи чувството в сърдцето, вложи мисълта в ума си!

Следователно, всяко чувство, ние вземаме като отделно семенце, което трябва да се посее в сърдцето и да даде резултат. Резултатите ще покажат качеството на семето.

Виж, обичта съдържа два елемента, тя показва, че туй семенце трябва да израсте; това е първият опит. “Ч” показва, че туй семе трябва да израсте, не само да израсте, но и да цъфне; не само да цъфне, но и да победи всичките мъчнотии добре, да го не попари сланата. “А” накрая показва, че трябва да даде онзи разумен резултат, от който ще се убедим, че това е обич. Всеки резултат, който може да ни убеди за своята реалност, без никакво противоречие показва, че ние сме в пътя на обичта.

И тъй, първото нещо, ще тръгнете да търсите истината. И като намерите тази истина, ще я обикнете. И когато обичате тази истина, тя ще ви избави от сегашното състояние на страха и лъжата. Сега вие още не може да говорите истината. Сега да допуснем, някой от вас му е зададено едно упражнение, един прост пример и го попита Учителят: Защо не го направи това упражнение?, той няма доблестта да си каже истината, причината, а ще намери такива причини да се извини и ще каже една лъжа. Той няма да каже истината, понеже ще мисли, че учениците ще си съставят едно лошо мнение за него. И той, като се оправдае пред Учителя, ще гледа същевременно да не загуби уважението пред своите съкласници, но той е изгубил пред Истината. Сега, за пример, като ви задам някое упражнение, аз чета в душите ви вие желаете да се покажете, че знаете. А то е лъжа. Вие мислите, че сте казали нещо. Не, нищо не сте казали. Може да кажем, ние фактически, че зло няма в света, но ако някой ти бръкне в джеба, ще мислиш, че има зло. Именно, когато пишеш, че няма зло, като ти бръкне някой в джеба, няма да мислиш злото, че парите били в твоя джеб или в другия. На теория всякога говорим едно, а на практика все ще дойде едно разногласие: Взели ми парите, мен ми трябват, ами че и нему му трябват. “Туй не е право!” Туй право е и за тебе, и за тях. Той или ти - то е все едно, философски като разсъждавате, нали? Ето къде е злото. Ако аз съм се наял, този, който види, че съм оставил в торбата, той има право да го вземе и изяде. Ако той е сит и вземе хляба, той е извършил едно престъпление ,защото той няма нужда. Следователно, онзи, който има най-голямата нужда, той има право да вземе, а който няма нужда, правото не е на негова страна. Сега

искам да спазите тези правила; те са максими, с които ще си служите. Какво нещо е правото? Който е гладувал три дена и се е молил на Бога, има право пръв да седне на трапезата; който е гладувал два дена, ще бъде втори на масата; който е гладувал един ден, ще бъде третият. И тъй ще ги нареждате.

Аз разбирам глада, едно вътрешно, дълбоко преживяване, съзнателно преживяване, този човек е работил, той го заслужава. Пък знаете ли защо не можете да казвате истината? Вие някой път купувате някоя вещ, имате вяра в този, който ви я продава, не сте я проверили, той ви казва: “Туй е един отличен плат, той е вълнен плат, а то, освен, че не е вълнен, а е памучен. Вие отивате при ваш приятел и казвате: “Аз имам тук един вълнен плат, той го вземе и го продаде пък на друг. И най-после всички се излъгали. Всяко нещо, което ви се даде, проверете го! Онзи, който не разбира, да не отива да купува. Търговец да става само вещият майстор; земеделецът да стане само вещият, а невежият да остане настрана. Способният ученик да иде да се учи. Училището не е място за невежите; то е място за способните, за даровитите. И Писанието казва, един стих има: “Даром сте взели, даром давайте!” Даром се дава само на талантливите ученици. Когато някой ученик е талантлив и отиде при някой учител по музика, той ще го задържи и ще му каже: “Нищо няма да плащаш!” И не взима нищо от него. И следователно, ако вие отидете при Бога със заложените у вас таланти, даром ще вземете. Онзи, талантливият по музика, в него има едно сърдце, което гори, той мисли само за музиката, а онзи, обикновеният ученик гледа само да свърши училището; неговият ум е раздвоен. А на талантливия ученик умът му е само на едно място; на способния ученик умът му е само за класа, а който не е способен, не е талантлив, най-малко за две работи мисли едновременно. Ако мислите за две работи сега, не сте талантливи.

И тъй, аз определям таланта, гениалността на човека, да мислиш само за едно нещо и то за най-важното.

Сега аз ще ви дам един изпит, ще ви поставя да видим колко ще говорите истината. И ще ви направя една изненада. Нали искате да знаете какво нещо е Истината? Да видим сега дали може да говорите

истината? И знаете ли на какво ще замязате вие? Аз ще ви дам едно малко предупреждение.

Един млад момък имал трима души приятели обични и всички му се верили и клеели в своята обич и вярност, че те го обичат. Той искал да изпита тяхната обич, доколко го любят. Взема той и заклава едно теле, туря го в един чувал и отива при къщата на първия и му казва тъй: “Дойде в къщата ми един, имал да взема пари, убих го и го турих в чувала, какъв ум ще ми дадеш?” - “Махни го бързо, да се не намери в къщата ми”. Той отива при втория приятел и му казва: “Слушай, аз сторих това и това; какво ще ми кажеш?” - Разправяй се с убития човек, аз не се меся при теб. Отива най-сетне при третия и му казва същото. - Ела в моята градина, там има място; ще го закопаем и никой няма да знае.

Кой е изказал любовта си? - Третият. Той е готов като ги хванат двамата, да иде в затвора. И му казал: Ти си мой приятел, ще го скрием, ако можем да крием добре, ако не можем - и двамата в затвора. Ти ще кажеш: “Аз го убих, а аз съм съдействувал за убиването и каквото ни се налага, ще го изтърпим”. Да допуснем, че един заклал теле, като ви хванат какво трябва да кажете? И аз искам да ви доведе не към онази обикновена истина, говорим за необикновената истина, нали?

Сега някой път аз ще дойда в къщата ви, ще ви дойда с телето, не с теле, а с някой убит човек. Ще влезна при учениците с убития човек, и тогава ще ви опитам доколко може да говорите истината. Някому ще кажа тъй: “Ти ще мълчиш, този човек аз го убих, но нищо няма да казваш”. На другото ще кажа тъй: “Ще идеш да разгласиш, че аз убих този човек”.

И двамата ученици, като ги изправят: “Тебе казаха ли ти, че Учителят уби един човек? - Не! Ще питат и другия. Ще ги турна в спор. На едного ще кажа да не казва нищо, да мълчи, а на втория ще кажа да иде да каже. И сега аз ще превърна този символ. Казвам: Може ли да бъде това? - Може. Когато отивам с едно празно шише на чешмата, наливам вода и турям запушалката на шишето, казвам: “Няма да казваш, че има нещо, ще мълчиш!” Вземам аз туй шише и го нося. Дойде второто положение, че тази вода трябва да уталож

жаждата; казвам: “Ти трябва да кажеш, че имаш вода”, значи да почнеш да се изпразваш. Да кажеш някому да мълчи, значи да се изпълва, а да кажеш някому да говори, значи да се изпразва. И когато ние крием истината, ние се пълним, а когато я казваме, ние се празним. То е закон! Това са по-дълбоките мисли, скрити в думите: “КажИ Истината и не я казвай! Защо не трябва да казваш? Понеже ти си празен, истината я няма, мълчи, да се напълни твоето шише. А защо трябва да кажеш истината? - Защото тази истина е влязла в тебе; тя трябва да мине през твоя кюнец.

Сега ние ще спрем тук, при темата на тръгването. А туй, всичките думи цяла година има да се говори върху тия неща.

Седем думи казахме до сега.

Сега да бъдете готови, защото с чувала ще дойда някой път. Да не мислите, че няма да дойда с някой човек и тогава може за 10 години да ви турнат в дрангулника. Туй е сериозна работа! Представете си, че ви турнат в хипнотически сън и да преживеете туй, което ви казвам, да видите как става туй престъпление, как ви турят в дрангулника - всичко това го преживеете. И като се събудите, казвате: “Слава Богу, че това е било лъжа!” И всичките неща на земята такъв характер имат. Като те осъждат, който разбира закона на окултната наука, той се радва, че преживява. Пробудил ли се е съзнателно, той е на път; не се ли е пробудил съзнателно, той преживява страх и ужас - какво ще стане! Аз искам в известна степен да се пробудите, да знаете, че много неща не са реални.

Сега достатъчно.

Тайна молитва.

Сега, ако сте от добрите ученици, ще ви говоря върху темата: Защо Мойсей уби онзи египтянина. Какъв е дълбокият окултен смисъл и защо Мойсей го уби. Какво означава: окултната наука как си обяснява това убийство? Какво означава това убийство.

Да, свободни сте сега.

ПРОЯВА НА КАРМИЧЕСКИЯ ЗАКОН

9 лекция на I Мл ок. клас
26.IV.1922 г.
сряда, 7-8 ч. в.

Тайна молитва.

Следующата тема ще бъде върху красотата: “Мястото на красотата в природата”.

Сега на вас ще говоря върху Проява на кармическия закон в света.

Каквото намерите писано върху кармата на френски, английски, немски, италиански, прочетете. А аз ще засегна закона на кармата от гледището, от становището на Божествената окултна наука.

Кармическият закон води своето произхождение от първото излизане на човека от Бога - от там води своето начало. А неговото действие или проявление започва с поляризирането на човека или с явяването на двата пола в света. Друго-яче казано, съзнанието на човека се е раздвоило на положително и отрицателно, възходяще и низходяще, съзнание на Любов и съзнание на Мъдрост у човека. Това са два полюса.

Сега, вложено е във всяко едно съзнание желанието да обсеби и да завлада; то е стремеж на всеки индивид, на всяко его, вътрешен стремеж да влада. И понеже тази първична сила е подействувала да раздвои човешкото съзнание, тия два полюса на съзнанието са се заблудили. И следователно, раздвоили се, те искат да се завладат по един особен начин. Тъй по един механически начин искат да се завладат, а там, дето това механическо завладане започва, се явява насието. Първото положение, което природата изисква от човека е: човек за човека да се жертвува.

Сега, да определя думата жертва, от това становище какво се подразбира.

Жертва - това е закон за правилното растене и развитие. Това подразбира жертвата, защото само това, което расте, което се развива, цъпти и дава плод, то може да послужи на света, то се принася в жертва.

Сега как е започнала кармата? Първото съзнание в света, което е ограничило второто съзнание, то е родило сегашната карма. Сега представете си следующето изяснение: двама господари, еднакво интелигентни и еднакво богати, съпоставени в природата, но природата така ги е съпоставила, че те имат нужда един от друг, трябва да търгуват. И у тях се заражда желание, всеки един от тях иска да се домогне до богатството на другия - да го привлече към себе си. Допуснете сега, че единият от тия, по-умният е завладял всичкото богатство на другия и той остане без материали. Тогава - той ще стане слуга; а онзи, който е взел богатството, става господар. Следователно, господарите в света показват преобладающето съзнание, което е взело надмощие първоначално, а слугите показват хората, които се подчинили на туй влияние. Но у самите слуги туй съзнание да искат да бъдат господари, не е изчезнало, следователно, този господар придобива един слуга, втори, трети, четвърти, пети... тия слуги останат 100, 200, 500, те почват да се организират - тяхното съзнание се пробужда; съберат се, хванат господаря си, удушат го, вземат богатството му и те станат господари или като му вземат богатството, господарят стане слуга - сменят си ролите.

Сега, аз ви говоря върху кармата. Не се мъчете да я разберете изведнаж, във всичката й пълнота. Но в една школа как ще се зароди злото между вас? Злото е, че вие ще почнете да искате да господарствувате с вашето знание. Някой от вас има някоя идея, иска да я наложи на другите. Или той може да има някакъв навик, някаква характерна черта, някакви сили, той ще иска да ги прокара, да ги наложи, но знаете, че в природата има закон за регулиране нашите действия. Всяка сила има граници, в които тя може да се развива. Дойдат ли тия граници, има вече обратни действия. Дотогава, до когато хората не знаят вашите същински намерения, те може да ви слушат, но в момента, когато те узнаят целта, към която вие се стремите, веднага ще почнат да ви противодействуват и то по закона

на самосъхранението. Всяко същество иска да се предпази, т.е. всеки иска да цени своята свобода. Следователно, кармическият закон може да се урегулира само чрез закона на самопожертвуването, т.е. да станеш слуга на другите, да отдадеш правото на всекиго. Правото, което искаш за себе си, туй право да дадеш и на другите; благо, което искаш за себе си, туй благо да го имат и другите. Правото, което искаш в своя ум, в своето сърдце и в своята воля, туй същото право дали си ученик, слуга или господар; тия права всички трябва да ги имате еднакво, защото по този начин, в школата сега, в окултната школа има друга една опасност, от тъй наречения вампиризъм, разбирате ли вие. Вампиризъм - черпене на жизнените сокове на окръжаващия чрез тия окултни закони, нещо, което е абсолютно забранено. В тази школа, в която сте абсолютно, разбирате ли, ни помен, ни сянка от тунеядство.

Сега другите школи учат, че силата на човека е в неговата мисъл. Силата на човека е само временно в неговата мисъл; тя не седи нито в неговата воля, нито в неговото чувство, нито в неговата мисъл. Малко по-ясно. Да вземем известна проява на Любовта, тази Любов може да се яви по форма, по съдържание и по смисъл.

1. Давите се в реката. Минава някой прост работник, отива на работа. Дава ви ръка, изважда ви от водата и казва: "Върви си!" То е физическото проявление на Любовта. Той не се спира повече.

2. Второто проявление: вие сте гладували три дена; по пътя минава друг, вижда вашия глад по лицето ви, взема ви вкъщи, нахранва ви и той ви праща.

3. Третото: вижда ви, че искате знание, взема ви, но след някоя година, след като придобиете знанието, каже ви: "Вървете си по пътя!"

Мислите ли, че животът се е използвал след като сте подали ръка на някого, нахранили сте някого и сте дали знание на някого? - Не! Вие трябва да влезнете в причинния свят, дето основният закон е следущият: там един живее за всички и всички живеят за един; благо на едного е благо на всички и благо на всички е благо на едного.

Следователно, по този закон, което и да е същество на света,

колкото и да е малка неговата деятелност, неговата радост и неговата скръб трябва да бъдат за вас свещени. Една муха може да бъде, но на тази муха, тъй трябва да се радвате, както на един човек и тогава може само Бог да се весели. Туй е свойствено само на Бога; само Той може да гледа дребните работи, а хората забелязват само едрите (неща).

Понеже в школата ще се учите за себе си, ни помен от лъжа да няма! Единственото нещо, което в школата не се прощава, то е лъжата. Туй трябва да го знаете! Всичко се извинява, но лъжата - никога! Вие ще се пазите като от огън да не се подавате на лъжата, то е един принцип, който ще ви заведе в противоположностите на живота и после много мъчно ще се избавите.

Попаднете в най-трудното положение, казвате си: Без лъжа не може, нали?

Без Истина не може, а без лъжа може! Точно е турено. Само без Истина не може, а без лъжа може. И ще турите. Без Любов не може, а без омраза може! Без Мъдрост не може, а без глупост може! Защото, щом кажете, че без лъжа не може, значи, лъжата ражда Истината, то не е вярно. Щом кажете, без глупост не може. И според съвременната наука от невежеството е излязло знанието.

Сега, в съвременния свят слуги и господари, това е едно отношение на кармата; братя и сестри - това е друго отношение на кармата; майки и бащи, това са все отношения на кармическия закон, то са отношения на кармата. По степен бащата и майката са едно смекчающе условие на кармата. Ученици и учители са пак същия закон, пак по закона на кармата те се събират, защото онези господари, които изнасилват своите слуги, ако той изнасили сто души слуги и за бъдеще те станат господари, той трябва после на сто души да бъде слуга, за да се изплати и ако питате защо трябва да бъде слуга? Защото е искал да подчини (на) себе си съзнанието на другите хора, което не е позволено. Да подчини съзнанието на един човек, то значи да подчини Бога на себе си. А единственото нещо, което в света е невъзможно, то е това. Сега ще знаете, че и чувствата, и сърдцето, и то се преобразява, и умът се преобразява, както учат и теософите -

висшият и нисшият манас, низшето и висшето сърдце на човека или духовното и плътското то са все полюси. Когато искате да обсебите нещо в чувствата си, вие създавате сами кармата. Щом искаш да обсебиш нещо - създаваш карма, щом даваш свобода, ти ликвидираш с кармата си. Сега, да допуснем, че вие имате един приятел и ти кажеш: "Аз искам ти да ме обичаш" и той каже: "Ще те обичам". Турне на главата ти юлар, а отзад остен и каже: "Ти съгласен ли си?" - Съгласен съм. Те си създават карма. Щом туриш юлар някому на главата и вземеш остен - кармата е започнала. Сега този юлар може да седи в една горчива дума. Кармическият закон е ужасен. Една горчива дума може деликатно да е казана, с една усмивка или лека подигравка, кармата е започнала. Даже в най-гънката форма да кажеш нещо, противникът даже не подозира, но ти си прикрил едно чувство невярно и ти в душата си усещаш, че кармата е започнала, може в бъдеще туй чувство да донесе хиляди злини. Следователно, в себе си ще бъдете строги, ще прецеждате! Защото от туй гледище на окултната школа, умът е филтър, сърдцето е филтър и волята е филтър. Всяка мисъл трябва да мине през ума, сърдцето и волята, да се филтрира; всяко чувство трябва да мине през ума, сърдцето и волята, да се филтрира и всяко действие трябва да мине през ума, сърдцето и волята; всичко туй трябва да се филтрира и тогава да влиза в градината на душата за посаждане. Сега не трябва човек да бъде голям ясновидец, даже и неясновидецът може да знае кога е започнала кармата да действа. Ако вие не спазвате закона на Любовта в себе си, веднага двете полушария на мозъка ще се поляризират по два противни начина; в едното полушарие ще се събере повече енергия, а в другото - помалко. Ако в дясното полушарие се събере повече енергия, вие ще почнете да се сърдите, даже вашите близки приятели може да ги нагрубите. Ако се набере повече енергия в лявото полушарие, може да станете учтив, любезен, но туй е още едно неустановено явление. Тогава мускулите, да кажем, от дясната страна на лицето, ако в лявото полушарие има повече енергия, ще почнат по-силно да се съкратяват; и тогава у някои хора виждаме, че стават неволни движения от едната страна на лицето. Движения, които са дисхармонични, показват

проявата на някаква мисъл нехармонична, чувство нехармонично, действие нехармонично. И ако туй действие продължава дълго време, често устата на хората се изкривяват от едната страна, едни мускули се разширяват, а други - се свиват, и кармата налага своя печат на лицето ви, може на очите ви. Ако запример употребявате лъжата, известни мускули на лицето ви ще се съкратят и тогава ъгълът на вашето око, под който светлината пада на вълна, е обърнат надолу и като ви гледа човек, ще види, че ъгълът на вашето око е насочен към центъра на земята и само като се погледнете в огледалото, няма да се харесате. Та, като говорите за красотата, красотата произтича само от тази вътрешна хармония. Абсолютно човек трябва да бъде чист. Аз турям, т.е. така ще турите едно от правилата: Истината в душата ви.

Светлината в умовете ви.

Чистотата в сърдцата ви.

Туй трябва да бъде едно правило, ще го турите в стаята си и всяка вечер ще се питате дали Истината е във вашата душа, светлината - в умовете ви и чистотата в сърдцата ви.

Сега Истината ще ви даде свобода, по това ще я познавате. Ако е в душата ви, ще давате широк замах и на себе си, и на окръжаващите ще давате свобода. Ако светлината е в ума ви, светлината ще ви даде знание; тя е проводник на знанието. Ако чистотата е в сърдцата ви, вие ще бъдете силни, ще бъдете еднолични във всяко отношение. Те са второстепенни прояви. Сега по някой път виждате у себе си някое чувство погрешно. От гледището на този кармически закон, кой каквато погрешка види у другите, тази погрешка той сам трябва да я изправи. Ти, който си забелязал някоя погрешка у приятеля си, трябва да се постараш ти да я изправиш. Ще кажете: Как ще я изправя? Аз ще ви приведа един малък пример. При един евангелист, книжар, във Варна отива един млад момък да си купи книги. Книжарят му казва: Преди време дойде един твой познат да иска пари на заем от мене, но и до днес не ги е върнал. Твоите приятели са такива. - Колко ти дължи? - Толкова. Той взема и му дава парите. - Считайте, че въпросът е свършен, аз и приятелят ми сме едно; извинете, моят приятел и аз,

това е едно и също нещо. И плаща той всичкия дълг на приятеля си. Ние сме честни хора. - То е благородство на характера. И ако някой почне да одумва някого, извадете кесията си. Аз и приятелят ми е едно и също нещо. А при сегашното ни разбиране много пъти вие казвате: Аз зная, той има тази слабост, той е нехаен малко, аз ще му поговоря да ти плати... Не, не в тази школа животът седи малко по-друго яче, ще отвориш кесията си, ще ликвидираш сметката и на приятеля си нищо няма да казваш. И ако вие приложите тъй закона, ще опитате другите резултати. Сега, това е за онези, които трябва да плащат, пък онези, които има да плащат, ако те почнат да правят такива дългове по книжарите и други да им плащат, те образуват негативната си карма; един ден те ще изгубят своите добри приятели и ще останат сами да си изплащат дълговете, защото когато имат добри приятели, които да ви плащат дълговете, и вие сгрешите, тогава, по обратен път, проявлението ще ви турне подобни на вас, и освен че няма да ви плащат, но ще ви натоварят двойно. Този закон на кармата, който мисли, че ще го надхитри, лъже се. Българите казват: “Хитрата лисица с двата крака в капана влиза”. С него игра не става! Той е един, как го казвате на търговски език - кредитор. Той не допуска закъснение нито половин ден; нищо не отпуска, точно ще платиш и всичките му лихви; и от лихвите не отстъпва, от нищо не отстъпва, той отстъпва само като му платиш.

И тъй, ще знаете, че всичките ваши добри мисли и добри желания ще се поляризират в една или друга посока. Сега, когато ви говоря за кармата по този начин, вие ще се противопоставите. Съпоставете съвременните две учения. Туй учение, което сега имате, ще го поставите долу, в корените на вашето същество да функционира, а новото учение ще го поставите в клонищата, горе, да функционира. От кармата си няма да се боите. Кармата обича хора смели; вие ще бъдете смели, да посрещнете кармата си. Които бягат от кармата си, тя има пречка за тях. Ще бъдете смели, може да ви убие, но в края на краищата едно благородство има в нея. Тя е като мечка. Мечката като иска да ви изяде, тя почва полека да ходи да си глади козината, гладка става, но да знаеш, кожата ти отива. А когато иска да не ти направи

пакост, тя се нахохори, като мине, ще те наплюе и ще замине. Само страх дето ще теглиш. Само страхът ще запомниш, щом се нахохори, само страхът ще ти остане. Та кармата като мине ще ви наплюе, ще се нахохори, а вие ще благодарите, че тя е постъпила тъй. Тя казва: От мен да замине плюенето и страха, който ще ви внуши. Следователно, тъй ще разрешавате. Когато дойде голямо нещастие, ще кажете: “Моята възлюблена карма се е нахохорила, плюе”. Туй е много вярно. Тъй ще си кажете: “Плюе ме малко, но тя повече от това не може да направи”. Сега аз не обяснявам, те са отделни случаи и закони на кармата, но ще ви дам друго едно изяснение: Представете си два успоредни, железни пътя, по които един влак пътува на запад, а другият на изток. Представете си от източния път 100 трена се движат, има известна дистанция, първо те се движат с еднаква скорост; следователно, дистанцията е една и съща. Но представете си, ако почне да се намалява движението на тия тренове какво би станало? Нали ще почнат да стават сблъсквания по пътя. Следователно, в кармическия закон, дали отиваме към изток или запад, бързините от изток и запад трябва да бъдат едни и същи. Когато двама души не се движат с една и съща скорост, всякога става сблъскване, ако се движат в една посока, схванахте ли вие? Ако, да кажем, сега първият трен, който тръгва от изток и отива на запад, се движи със 100 клм в час, другият се движи с 80 клм, нали той ще остане и онзи, който се движи със 100 клм, няма опасност да остане. Представете си, че първият се движи с 80 клм, а вторият - със 100 клм. Тогава има опасност. Да. Представете си, че те се движат вечерно време в тъмно, непременно ще има сблъскване. Тогава, за да не става сблъскване, онзи, който се движи с по-голямата бързина, трябва да намали бързината, да се движи най-малко, както първият, за да се пази някаква дистанция.

И тъй, между хората не трябва да бъдеш нито много умен, нито много глупав, защото глупостта ти е пак закон кармически; интелигентността е пак закон кармически. Щом Господ съпостави двете, ако си много интелигентен, ще се движиш много бързо и ще дойдеш в стълкновение с другите; ако си много глупав, ще се движиш много бавно и пак същият резултат. Ще бъдеш толкова интелигентен,

колкото всички окръжающа. Вие сега ще си зададете въпроса колко трябва човек да прояви своята интелигентност? Вие ще запазите своите сили за по-благоприятни условия. Щом има един трен с по-малка бързина, ти ще спреш парата си, а като няма препятствие напред ти ще препускаш, колкото искаш.

Сега, ще спрем до тук. След две седмици от всичко туй ще направите едно извлечение от туй, което сме говорили.

Приложение на кармата в живота - това ще бъде втората тема след две седмици. Тогава, онова, що остава недообяснено, след две седмици, след като напишете нещо за кармата, аз ви давам сега малко наброски, за да може да напишете нещо. Малко ще пишете. И тогава ще искам всеки един от вас сам да прочете туй, което е написал. Ще излизате тук и ще прочетете работата си. И след това ще го поставим другите, да го критикуват. Тъй ще се изказвате по новите правила на кармата. Да критикуваме, значи, да кажем онези факти, които са истинни, онова, в което съм напълно сигурен да кажем, че сме в съгласие с природата. Критикуване подразбира: да поставим нещата тъй, както си са в природата, в нейната първа проява. Това значи.

Не искам сега да погълнете всичкото си внимание. Ако работите всеки ден по един час, 7 часа в седмицата вие може много да сторите. За вас да напишете една тема 20 минути са достатъчни. А темата тъй ще напишете.

Ако си отпред, с малка бързина не се движи. Ако си отзад, с голяма бързина, не се движи. От тук една тема е отговор на новата философия.

Отпред бързо се движи, отзад бавно се движи! Ама то само от части се разрешава, ако има втори трен, трети подир тебе, тогава друго правило: ако има някой отпред, давай му място да се движи, колкото иска, но отзад ли си, ще вървиш с малка бързина. Тогава е безопасно. Тъй щото, има 4 положения. И тъй, някои искат от нас да им дадем право, Учителят на ученика няма да даде право да се движи. Аз ви казвам сега с малка бързина да се движите. Ако си ученик, който е свършил, ще кажа: Турни парата си, движи се колкото искаш, но ако има някой пред тебе, не бързай! Който е отпред, с голяма бързина; да

се движи, а който е отзад, с малка бързина да се движи.

Сега те са символи, ще ги превърнете вие в живи дела. Бързината ще превърнете, голямата бързина на какво съответствува? - Добродетелта. Нали тогава значи: в доброто бъдете бързи, т.е. отпред, а в злото бъдете мудни, отзад. Превеждане трябва. Ние превеждаме

КРАСИВОТО В ЖИВОТА

10 школна лекция
на I Мл.ок.клас
3.V.1922 г. сряда
София

Тайна молитва

Красотата може ли да я чувствувате? Не. За сега вие само я виждате. Седяли ли сте вие пред огледалото да направите лицето си красиво? Сега, ако бих ви казал да нарисувате едно красиво лице, как щяхте да го нарисувате? Кое е красивото лице? Някои личности, като ги гледате в една поза на мълчание са красиви, но щом се засмеят, тази красота изчезне, и обратно, някои щом мълчат с грозни, а щом се засмеят, стават красиви. Как ще обясните това? Лицата им стават красиви. За пример, на едно валчесто лице, ако турите малки очи, и ако тия очи са близо до носа, ще има ли красота? - Не. Ако са далеч турени от носа? Добре. Ако на едно лице турите големи уши, валчесто лице, а на друго - много малки уши, какви лица ще имате? Красиви ли? - Не. Е, какви трябва да бъдат тогава ушите? Сега вие имате понятие, но трябва да почнете да мислите. Вие имате вътре един мащаб, с който гледате на света. Туй, което сте правили, не какво са казали някои автори, но от ваше гледище как е правото. Не какво е казал някой автор, то може да ми служи за едно пояснение, допълнение на онова, което вие мислите в даден случай. Сега за пример, често вие можете да бъдете красиви и при това, ако ви попитат в какво трябва да седи вашата красота, ще кажете както знаете. Може да разискваме втори път върху красотата.

Красиво лице е туй, което през всичките видоизменения не губи основните си черти. Всякога тези основни черти на лицето, каквото

положение и да взема то, дали е сериозно или както и да се изпъват мускулите, тия основни черти, ако се спазват, туй лице е красиво. Малките очи близо при носа са признак на малка впечатлителност. Следователно, душата не е така отзивчива. Много големите очи са признак на лакомство, чрезмерна чувствителност. А от малките очи е произлязло скъперничеството. Т.е. хора с големи очи са богати, разсипват, а с малки очи - те са бедни. То са само общи понятия.

В едно красиво лице, трябва всяка една част да е съразмерна. Челото трябва да съставя $1/3$ част от цялото лице, и носът $1/3$ част и брадата $1/3$ част. И лицето трябва да бъде малко заострено, крушеобразно, не съвършено обло. Тази облевина, дето се показва, че лицето е обло, то е защото някога се натрупват мазнини долу при брадата. Но красотата е създала много злини в света. Тъй е. Т.е. видимата красота е създала много злини. Сега хората се стремят да бъдат красиви външно, а не вътрешно. За пример, лицето трябва да бъде не само красиво, но трябва да бъде пластично, да има дълбочина. Има лица, които изразяват топлота, чувствителност, а има лица, които са красиви и означават богата чувствителност, благородство. После в едно красиво лице трябва да преобладават кривите линии. Щом преобладават правите линии, лицето не е красиво. Правите линии са признак на присъствие на електричество; кривите линии са признак на присъствие на магнетизъм. Следователно, в някои лица преобладават правите линии, в някои - кривите. Някои хора имат красиви чела, но лицето им не е красиво. На някои брадата не е красива, на някои ушите не са красиви. На някои носът е сплескан долу. То има ред мерки в природата, математически мерки си има тя; ще се измерят основните черти, те са чисто математически, геометрически са. За пример, ако се стремите към благородство, към чистота, към нежност, очите ви ще придобият нещо, ще станат прозрачни, меки. Ако почне да преобладава грубият елемент на личните чувства, гордостта, очите пак ще бъдат ясни, но ще бъдат светнали и ще представят една грубост, неподвижност. В човешкото лице очите играят най-важна роля. Те са най-красивите. За туй в класа

ще се борите, когато имате някое чувство, някой път сте неразположени, имате горчиви чувства, ще се стараете туй горчиво чувство да го отделите от себе си, ще го гледате обективно и ще работите отгоре, както майстора с чука си, докато го смекчите. Каквато и да е мисъл, да я хванете и да я измените в нейните прояви. Често някой добър музикант много се разсърдва, когато някой вземе фалшив тон, той кипва. Именно в това той трябва да владя своя слух и да владя туй кипване, което може да стане с него - той няма да поправи работите. Даже един учител, ако може тъй да се владя като поправя, той прави хармонични движения и някой от учениците, който не може да пее, хармонизира се с него и веднага започва да пее хубаво. А инак, учителят, като се разсърди, съкратяват се вълните и тоновете стават по-фалшиви.

Сега, така като говоря, аз подразбирам че човешката душа е красива сама по себе си. Човек трябва сам да изрази красотата във форма. За пример, м туй, което пишете, то е много хубаво, но от чисто психическо гледище; когато сте писали, не сте се стремили да изкажете истината, а сте гледали просто по-хубаво да пишете.

Първото нещо на всеки ученик е, да изкаже истината. Тъй, както разбира да изкаже красотата, да даде своето разбиране, да няма нищо излишно, никакви прибавки, никакви преувеличения. За пример, може да говоря: “то е чудо!”, но като го няма, то е едно преувеличение.

И после едно правило, като пишете вашите теми, тъй успокойте се хубаво, прочетете работата си високо и вижте на вашия слух как ще прозвучи. Някой път задоволява ума ви, но сърдцето не, долу в симпатическата нервна система нещо не върви добре, има нещо. Ако на двете места хармонира, темата сте развили добре. Четете я веднъж, два пъти, три пъти, най-малко три пъти ще прочетете темата и ще видите как звучи на вашия слух, защото туй, което не звучи хубаво на вашия слух, не звучи и за слуха на другите и обратното: туй, което звучи хубаво на вашите уши, то звучи хубаво и на ушите на другите. А ние искаме в школата нещо звучно, щом е звучно на неговите уши, ние сме готови да го изслушаеме добре. И после не пишете дълго.

Учете се да пишете кратко, повече идейно; не съвсем кратко. Когато имаме малко време, ще ви дам образец една и съща идея, изразена в три форми да видим коя от трите форми ще ви хареса, защото само едната форма ще бъде права. Всяко нещо по три начина може да се напише. За пример, в библията има такова красиво описание - историята на Йосифа. Красиво описан живота на Йосифа, отлично! Може да го прочетете.

Тайна молитва

Нали често казвате: “Светлината носи живот; Любовта носи живот; Истината носи живот”. Е, какъв е тогава животът, който светлината носи? И какъв е животът, който Любовта носи? И какъв е животът, който Истината носи? Можем ли да кажем: светлината носи живот? Можем, можем. Любовта носи живот, Истината носи живот. Но Истината прямо не носи живот.

Обект на Истината е свободата.

Обект на светлината е знанието, а обект на Любовта е животът.

Докосваме светлината, понеже, за да може човек да се учи, той трябва да има Любав. Значи, светлината извиква живот за знанието. И Истината, за да даде на хората свобода, и тя ще извика живота, за да може в този живот да даде свободата.

Втората тема, като я пишете, три пъти ще я прочетете и, като я напишете, вам да се хареса. И тъй, ще пишете хубаво, няма да бързате. В окултната школа се изисква, не както в света. Ще се учите на точност. Всичко, което го правите, да е точно. Не да пишете на листчета тъй откъснати, геометрия се иска, точност. Нека бъде листът малък, но да има правилна форма. Може формата да е един триъгълник, нищо не значи, но всякога да има една правилна форма. Говорите за красота, а сами красиво не постъпвате. После, писаното ви да бъде хубаво написано, да сте доволни. Няма да бързате. Гледам някои, пишат, пишат, че към края писаното е вече нечетливо. Как тъй! Вие сте несъгласни със себе си! Ще се борите, то са известни недъзи, с които трябва да се борите. Листата, на които ще пишете, може да са тесни, но да са правилни, хубави. Например, този лист красив ли е? - Той

мяза на женска рокля. Този лист красив ли е? - Не. И вие за красотата говорите. На този пък краищата му не са орязани. А този?

- Покажете ни тогава някой красив.

- Красивите вие ще намерите, а аз търся само некрасивите, със свещ ги търся сега. Всяка една форма упражнява едно влияние. В окултната школа всяко нещо, което вършим, всичко се отпечатва, и за зло, и за добро.

Тъй щото, разбрахте какво нещо е красотата. По отрицателен път, от некрасивото ще идем към красивото.

Вярвам втори път ще напишете по-красиви работи.

ЗАКОН НА ЕНЕРГИЯТА

**11 школна лекция
на I Мл. ок. клас
10.V.1922 г. сряда, 7 ч. в.
София**

Тайна молитва

Прочетоха се част от темите за “Приложението на кармата в живота”.

Това сега е теоретическата страна на кармата. Останалото ще дочетем следующия път. Едно практическо упътване.

Физическото тяло, това е една инсталация, то е проводник на електричеството. Физическото тяло е една велика инсталация на природата. В тази инсталация двойко функционират положително и отрицателно електричество и положителен и отрицателен магнетизъм. Сега вашите тела не са тонирани, физически не са тонирани. Повечето от вас сте положителни, другата част сте отрицателни. Сега, ако двама от вас, които имат положително електричество, се съберат, непременно ще има сблъскване. И след туй ето какво ще се зароди: щом се съберете и говорите, като се отдалечите един от друг, вие чувствувате едно неразположение в себе си, единият е недоволен и другият е недоволен. В дадения случай, ако един от тях не може в себе си да измени положителното електричество в отрицателно, той е длъжен да намери един другар с отрицателно електричество. Сега туй е на физическото поле. Ще се зароди една вражда и вие ще станете активен, активен в проявяване на характера си. Активността, която е добра, може да стане и груба. По този начин се явява грубостта като резултат. Мъжът и жената безразлично, може да станат груби. Понеже електричеството избира най-късия път, а грубостта е изявление на късия път.

Сега, ако се съберат двама, на които електричеството е отрицателно и двамата са негативни, пак ще се отблъснат, пак ще се зароди едно недоволство в тях. Но недоволството ще носи съмнението, страха, и двамата ще се съмняват, ще се боят един от друг, ще се боят.

В първия случай и двамата, които са положителни ще се бият, ще се дуелират. Един от двамата трябва да умре. Положителен е.

Във втория случай, всеки един го е страх за живота си. Дуел няма да си обявят, но у тях като резултат ще се яви лицемерието и измамата. По околен път, по някой хитър начин единият ще гледа да обвърже другия и така да си отмъсти.

Сега щом искаш да се дуелираш трябва да знаеш, че електричеството е положително. Ти действуваш на физическото поле. Щом у вас се заражда страхът, съмнението, лицемерието във вас електричеството е отрицателно. Вие сте на негативната страна на електричеството. И вие, и вашият противник сте негативни. Защото, ако вашият противник беше положителен, а вие негативен, вие щяхте да го обичате, той ще е човекът, на когото ти мязаш.

Добре. В този случай, когато вие сте недоволни и сте изгубили вашето равновесие, в дясната страна на вашия мозък има набрано повече електричество, отколкото трябва. В дадения случай, значи, има повече електричество набрано в дясната страна на двамата души, следователно, те са груби. Ако електричеството се набере на лявата страна и у двамата души, те са негативни...

Сега разбирате ли? Вас може да ви смущава мисълта, туй негативно електричество, което не може да влезе в работа, не се е трансформирало в деятелност, какво ще стане. Понеже няма противоположен полюс, то е отделено. Сега, каквато и форма, фигура да употребя, може да ви разясня. Понеже вие сте млади, аз ще употребя вашия живот за пример. Да кажем, вие сте три приятелки, но едната е по-силна, привлича две от приятелките към себе си, но с едната се обича повече и повече дружи, а с другата - по-малко. Част от нейната енергия се асимилира от приятелката, която тя обича, а

известна част, предназначена за втората приятелка, остава неизползвана и се набира. Ако се набере в дясната страна на мозъка, индивидът огрубява; ако е в лявата - той се облагородява. Ако енергията остане на лявата страна на тялото, той ще бъде умърлушен, недоволен от себе си. Какъв е цярът? - Ней трябва друга приятелка, която да асимилира енергията. Туй електричество е трън в плътта. Значи трябва да намери приятелка, която ще употреби, асимилира точно това електричество.

Добре. Сега туй за лекуване е вярно. Ама вие давате задължение, че няма да злоупотребите с правилото. Всеки, който злоупотреби, ще бъде най-строго наказан. Такова наказание, каквото никога не е ставало. Ще употребите правилото само за добро. Давайте честна дума. /Отговарят: "Да"/. Вие може да злоупотребите с правилото, понеже на някои може да приложите вашето положително електричество, да усилите злобата на някого. По този начин хората един друг се докарват до отчаяние. Ако твоята дясна страна е наелектризирана по този начин, ще намериш една приятелка, в която лявата страна има излишък, и тя да постави своята лява ръка на дясната страна на главата ти и ти ще поставиш своята дясна ръка на лявата част на главата й, и у двама ви веднага вашето разположение ще се измени. Може да не турите ръцете на главата, но ако се хванете двете за ръце, веднага ще се измени електричеството, трансформиране може да стане. Сега може да направите първия опит. /Запитват: кога да ги правим и може ли с други?/ Когато някой път сте много неразположени, другари с другари да направят опита, момичета с момичета, жени с жени, мъже с мъже. Сега аз говоря принципално, защото има много жени, които са мъже, има много мъже, които са жени. Аз говоря: мъж с мъж - разумния принцип, жена с жена. Ние туряме любов с любов и мъдрост с мъдрост. Затуй в школата трябва да се нареждате. Тъй както сега сте наредени, не сте добре наредени. Трябва да се нареждате според този закон, да има постоянна хармония. Учениците на окултната школа, като срещнете някой индивид, който нарушава мира ви, ще се пазите от него. Най-малко половин метър на страна ще седате. Ако не можете

физически да се отдалечите от него, мислено ще създадете това разстояние. Ще се нареждате по закона на симпатията. По закона на симпатията, двама, които си хармонират, като се съберат, и двамата почнат да мислят и да чувствуват хармонично. Но пък, когато двамата се съберат и имат такова състояние: единият мисли, а другият не мисли, единият мисли, а другият чувствуват, не си хармонират. Трябва едновременно и двамата да мислят, и двамата да чувствуват и двамата да действуват. Единият да мисли негативно, да чувствуват негативно и да действуват негативно; другият да мисли положително, да чувствуват положително, да действуват положително.

Тъй, най-първо за регулиране на физическото тяло едно правило. Ще направите един опит и ако има резултат ще ви дам второ правило. Туй правило ще го употребите да видим дали ще може да се регулирате. /Запитват: кои са признаците, когато електричеството е в лявата страна?/. Щом си готов да се караш, с първия, когото срещнеш, искаш да се скараш, електричеството е на дясната страна, пък щом си неразположен, песимист, то е на лявата страна. Това е закон на физическото поле, ще го проучавате, после ще го принесем в астралния свят, в духовните тела. То е един метод. Той е малък, микроскопически опит, който ще правите и ще ми съобщавате резултатите. Не мислете, че изведнъж ще имате сполучлив опит. Този опит трябва най-малко 99 пъти, 100 пъти да правите. В тези опити аз искам да се развие вашето съзнание. Аз общо казвам в дясното полушарие. Това електричество може да бъде набрано в разните центрове и после по-специално да го проучаваме, но изобщо принципът е верен като казвам в дясното полушарие. Щом имате неразположение, ще кажете на себе си: “Електричество имаме”. Ще го турите на райота. Може да го турите по следующия начин: ще намерите някоя ваша другарка и ще направите опита. Опитът, който ще правите може с лица от класа да правите, може с някои лица вън от класа, някое бедно момиче, но ще избирате да ви е симпатично, да е в пътя на вашата еволюция. Като правите опита, вие му помагате да върви в същия път. Ако направите това на онзи, който върви в

противоположно направление, вързвате се. Щом отправите ума със своята енергия, вие ще почувствувате едно облекчение. Туй състояние често се ражда у всички. Понеже ние не изпълняваме закона, набира се излишна енергия. То е изостанал багаж, като онези богати хора, които много готвят, а малко ядат. Яденето все вкисва и слугите го изхвърлят навън. Често и в нас електричеството се вкисва, а когато се вкисне, вече разрушава. Най-първото правило: когато се набере електричество на дясната страна, то е от опит доказано, ако гладите с дясната ръка дясното полушарие, състоянието се влошава, той ще почне да се сърди, а ако му гладите лявата страна, той се укротява. За туй дадох правило: когато слънцето ви пече, веднага с двете ръце ще гладите косата си, ще разтривате главата, ще вземате туй електричество от главата и може да избегнете всеки слънчев удар. И може при едно възбудено състояние да направите пак едно малко гладене. Космите са добър проводник на електричество. Сега разбира се, разни магнетически школи има, които употребяват тези начини за магнетизиране, за тониране. Употребяват същите закони и правят големи пакости. Ученикът на окултизма никога не трябва да позволява да го хипнотизират. Трябва да ви дават пари без полица, на доверие. Ако вярват, да ви дадат, искат ли полица, не вземай на заем. Предпочитайте да ходите гладен, но не подписвайте. Тъй говори окултната наука: пари без запис и без полица, който дава - вземи и върни ги пак на време.

Сега от вас искам едно правило: да бъдете искрени към себе си. Всяка сутрин за две седмици, като станете, ще си помислите: искрени ли сте вие спрямо душата си. Душата разбирам, най-висшето у човека, Божественото, което е проявено. Искрен ли е човек спрямо душата си и през деня готов ли е да извърши всичко, което тази душа желае и му нашепва и ако съгреша, да се извини преди нея, да не се оправдава, да се извини да каже истината тъй, както си е. Стане погрешка, ни най-малко нито да я намалява, нито да я увеличава, а да констатира факта, тъй, както е, тъй, както природата го е констатирала. То е необходимо за развиване вашето съзнание, да схващате нещата

правилно, без увеличение и без намаление.

Тайна молитва

Сега направих тази малка забележка, за да не злоупотребите. Злоупотребението може да седи в следующето: В окултната школа всички опити стават съзнателно. Съзнанието седи в следующето. Ако аз турям ръката си върху някоя глава, в мене трябва да има съзнание давам ли или вземам. Ако давам, туй, което давам, ще бъде ли в полза и туй, което вземам, ще ме ползва ли. Ако туй, което давам, не принася полза, и туй, което вземам, мене няма да ме ползва...Аз най-първо след като дам и след като взема, трябва да благодаря, понеже ние работим с известна Божествена енергия. За тази енергия, която тече през мене или през вас, всякога се държи отчет. Природата си има часовници, които отбелязват колко се изразходва и за кого, и през вашия мозък и през ръцете колко енергия е минала, всичко туй в тази инсталация е строго отбелязано и се туря на сметка, не само на сметка, но и резултатите на тази енергия правят тази енергия да има отглас в общото битие. И следователно, като турите ръка на някоя глава, знаят какво е произлязло и вас ви държат като един отговорен фактор. Туй не го казвам да се страхувате, но за да знаете, че всяка една работа, която вършите, да бъде благородна. Принципно действие, не със страх. Всякога потикът на вашата душа трябва да бъде извършен в съгласие с Бога, с великото, в хармония с Бога. То е великото в света - да работим разумно. За тия положения при други условия малко ще се спрем. Много от обяснения в окултната школа са обременителни, защото опитите, които ще правите, те ще ви обяснят много положения, които сега ви са тъмни.

Без страх в Любовта безгранична!

Когато имате някой въпрос тъмен, ще попитате, защото и другите ученици, на черното братство и те ще ви посещават. Може вечерно време да се мени настроението ви и вие не знаете как може да ме посетите. Ще ви обясня тази тъмнина. Няма да се плашите. И тя си има закони.

МЕТОДИ ЗА ЧИСТЕНЕ

**12 школна лекция
на I Мл.ок.клас
17.V.1922 г. сряда
София**

Тайна молитва

/Прочетоха се останалите теми за “Приложението на кармата в живота”/.

Аз няма да се спра да обяснявам кармата, но ще направя едно малко пояснение. Представете си един младеж, който е бил с другари и се е напил. Случва се завалява дъжд, образува се кал. Понеже за първи път се е напил, той не може да владя своето тяло. Излиза навън, пада в калта. У него се заражда желание да стане. Стане, падне, стане - падне, стане, изтрезнява и се поглежда - цял окалян. Няма да се спирам върху причините защо се е напил. Как може да си изчисти дрехите е въпросът. Някои може да разправят на дълго и широко как са го завели другарите му, как се е напил и т.н. Дрехите как може да се изчистят и неговото тяло как може да се изчисти - то е въпросът. Следователно, на вас ще ви дам два метода чрез прецеждане, чрез филтриране и чрез изпарение. Тези два метода как ще ги познавате? Онази вода, която се е размъгила, трябва да се филтрира. Да допуснем, че в тази вода има съзнание. При потъването в земните пластове най-първо тя ще почувствува скръб, голяма скръб, че изгубва светлината и отива в мрака и тъмнина. Потъва един, два, три, четири, пет, шест, може и десет пласта и след туй срещне един каменист пласт, дето спира движението надолу и тя излиза нагоре, излиза и почувствува радост. Значи, при филтрирането скръбта започва от началото, а радостта после се явява. Сега един от методите за ликвидиране с кармата е филтриране, потъване в материята, пречистване и излизане навън. Вторият метод е чрез изпаряване. При изпаряването, радостта започва най-първо, в началото, а скръбта отпосле. И то как? -

Представете си онази водна капка, която се освобождава от излишни грехове, отива към Бога, казва: “Освободих се от страдание”. Тази малка капчица се радва, разперила крила, но среща едно студено течение, изстине, сгъсти се и пада надолу. Като падне долу, окаля се и пак дойде скръбта, без да разбира, че в своето падане тя е принесла полза някому. Сега вие сте изложени на тия два метода. Като се филтрирате, скръбта е отначало, а радостта отпосле, като се изпарявате, радостта е отначало, а скръбта отпосле. Тъй че, ако скръбта ви дойде после, вие не се филтрирате, а се изпарявате. Тогава само ще продължавате пътя си на страданието, понеже като паднете ще имате скръб, нали? Не пресичайте тази скръб, влизайте направо в земята, продължавайте докато излезете от другия край и ще имате радост. Ще съедините двата края на страдание и двата края на радост, ще образувате един кръг. Който не разбира закона ще има всякога една радост, едно страдание, едно страдание една радост, едно страдание и няма да знае защо са тия работи.

Кой метод ще изберете? - Единият метод - филтрирането, е за сърцето, изпарението е за ума ви. Следователно, тия два метода са необходими, ще се съединят. Умът ще пречиствате не само чрез изпарение, а и чрез филтриране. Нали хората казват: трябва да се изпарят тия мисли из главата ти навън, да излязат и да се повърнат и да образуват един кръг. Когато дойде филтрирането, човек е почнал да прогресира, но работата е опасна, че вие сте дошли в един период на застой. Знаете ли какъв застой? Природата има застой, дето няма нито филтриране, нито изпарение - туй, което в обществото се нарича индиферентност. Някой казва: “Индиферентен съм, каквото и да се случи”. Вие трябва да знаете какво ще се случи. Сега кармическият закон може да се разгледа само от страната на неговите страдания, но кармическият закон има и други отношения. Допуснете следующето изяснение: На вас ще дам да носите празно шише в джоба си красиво, запушено. Идвате при чешмата и забравяте да напълните шишето. Тръгвате по пътя, жажда чувствувате, изваждате шишето - празно, няма вода. Значи при чешмата вие може да сте имали някои философски разсъждения: как е направен света, колко са далеч звездите, колко милиона години има откак е създадено слънцето, кои са причините за социалното положение, но сте забравили да

напълните шишето. Най-първо ще напълниш шишето, а след туй ще разискваш тия въпроси. В този случай шишето трябва да го напълните. Ако не го напълните, ще страдате. Има други положения, други примери ще ви дам. Значи, празното шише трябва да се напълни.

Второто положение: Турите на гърба си един кош с хляб от 70-80 кг все хубави самуни. Вие сте толкова лаком, искате да го занесете на 40-50 километра да го продадете. Но законът е такъв, че срещате бедни деца и трябва да дадете на децата да ви олекне. Горко ти, ако не дадеш на децата! Докато идеш до 50 км гърбът ти ще се обели. В този случай ще празниш коша си, а при чешмата ще пълниш шишето. Ако не изпразниш коша, ще дойдат същите страдания. Пълният кош с хляб ще раздавате на дясно и на ляво, докато остане само един хляб за теб. И тогава ще бъдете доволни и щастливи. Ако вие сте нещастен, две причини има: първата причина е, че вие не сте напълнили шишето; втората причина е, че не сте раздали хляба. Сега вие нали сте в класа? Всяка една ваша постъпка, щом почнете да страдате, обяснете си я: шишето ли не напълнихте, или хляба не раздадохте. Не само да спорите и да философствувате, не, но близката причина ще търсите, причините, които сега създават кармата. Тя не би се проявила, ако не се създаде в настоящето една близка причина. Сега вие казвате: “причината на кармата”. Когато човек е изгубил любовта си, кармата е дошла на мястото. Когато радостта се е изгубила, скръбта е дошла на мястото. Когато правдата се е изгубила, безправието е дошло на мястото. Когато милосърдието се е изгубило, насилието е дошло на мястото. И тъй, всичките недъзи, които съществуват днес, показват какво ни липсва. Следователно, кармата от какво се ражда? - Онзи, който е изгубил любовта, иска да я завладее чрез насилие. Всяко същество, което се опита да завладее душата ни, да ни наложи каквито и да е връзки, ги налага и на себе си. Защото тия форми, които то образува, са затвори и в същите затвори и то ще влезе.

Ще ви приведа един окултен разказ: Един стар адепт в миналото имал голяма омраза към мишките, че създал един капан, в който мишките да се хващат. Но той съгрешил, и Господ го направил мишка. Влязъл в същата дупка, видял този капан отворен, отива да го изследва. “Тази пастърмица може да ми причини добро”. Издебва, и хайде вътре. Затваря се този ум, който бил направил този капан. Никакви капани

не курдисвайте в ума си или в сърцето си, защото в този капан вие ще влезете. Този капан, може да минат десет, сто хиляди години, той ще ви чака. Може да се върнете назад в окултната наука, може да се превърнете на муха, може да се превърнете на глистя, на една микроба. Може да се повърнете даже на сред път и пак да започнете от начало. Не си правете илюзии. Казват: “Няма повръщане в еволюцията”. Има повръщане - то е за простите. И като ви повърнат тогава през всичките мисли, които сте създали, вие ще минете и ще опитате всичкото нещастие в туй отношение. Казват: “Каквото посееш, това и ще пожънеш”. Ако се върнеш назад, ще пожънеш всичките последствия. Сега туй е едно философско разсъждение. Да се пазите от ония твърдения, че човек не може да се повръща назад. Повръщане има. И, ако ангелите в своето падане се върнаха и им израстнаха опашки, рога и копита - то е голямо падение - сега, ако туй е за ангелите, то същият закон важи и за хората. Той не е изключен. Сега в своя стремеж вие ще се стараете да се държите до Божествения закон на Любовта и да ликвидирате кармата си чрез него. Няма да се борите с цялата карма, няма да я туряте в ума си, няма да мислите за нея. Защото щом извикате кармата, трябва да знаете, че едновременно с нея се извикват два велики закона. Извиква се Любовта. Сега има твърдение: някой казва, че може сам да ликвидира със своята карма. Да, щом съзнае, че Любовта е единственото богатство на душата, може. Но той трябва да се попита дали тази любов е единствената любов; той да се попита, дали обича всички същества еднакво. Сега ще ви дам едно пояснение. Представете си разбойник, който е направил стотини престъпления. За него обществото има най-лошото мнение. Но този разбойник в един добър момент избавя една страждуща душа, една жена, да кажем, той я избавя. Някоя мечка се е готвила да я разкъса и той я избавя. Как мислите, тази жена как ще мисли за този разбойник? Може ли светът да я убеди, че той е лош? Не, за нея той ще бъде добър. Следователно, и най-добрият човек може в известен момент да извърши едно престъпление. Всички ще мислят, че е най-добрият човек, обаче за одного може да бъде лош.

Сега какво разбрахте от двата примера? Кое е по-хубаво: човек да дава или да взема? Кое е по-хубаво: да учиш или да те учат? Кое е по-хубаво: да любиш или да те любя? /Отговарят: да любиш/. Тогава

ти, който любиш, на теб ти е приятно, ама нему, когото любиш, приятно ли му е? Ако и той те люби? Ти даваш, и онзи иска да дава, тогава вие двама ще се спречквате. Представете си, че и двамата искате да давате или и двамата искате да вземате. Върху този въпрос ще мислите: Какво значи да те любя и да любиш. Втория път само ще ви запитам. Няма да пишете конкретно. Какво значи да даваш и какво значи да вземеш?

Вие трябва да си изясните от чисто окултно гледище, да имате едно определено становище. Всяка една мисъл трябва да бъде строго определена. Когато любиш, трябва да любиш без принуждение. И когато те любя, да те любя без насилие. Онзи, когото любя, той прави услугата, онзи, който люби, той е нещастник. И следователно той казва на онзи, когото люби: “Облекчи ме от моя товар”. Това значи “аз любя”. Аз в моя език разбирам: сними от моя товар, искам да туря малко на твоя товар. Понеже те виждам, че си силен, искам да туря на твоя гръб. А другият казва: “Да, аз се радвам, че си ме намерил годин, турете половината от товара”. Единият люби и другият люби, или на окултен език казано товарът е разделен по равно на двама. Или пък, то е същото сравнение - празното шише и пълния кош. Аз искам между вас да се установят други връзки, по-благородни, защото мнозина от вас нито към себе си имате почит, нито към другите. Някои казват: “Хората се много обичат”. Човек трябва да има най-първо почитание към себе си, към своето висше съзнание, към душата си и тогава да има почитание към другите души, към окръжаващите го. Имате котка, която обичате, ще я вземете за главата, за опашката, ще я стискате, ще правите карамболи, после ще я гладите и пак ще се примирите. Но, ако дойде до човека и речете тъй да постъпите, както с котката, той крайно ще се обиди. Казваме: “Да любим”. Как? Тъй, както котката, да я обърнем на гръб, да я стискаме за опашката, ушите. Когато ще пристъпим да разискваме за човешката любов, трябва да се знае каква е тя, конкретно какво значи, какви трябва да бъдат отношенията. Те са математически отношения, строго определени отношения. Щом ги имате, ще образувате хармония, щом ги нямате - дисхармония. Сега за пример, двама като се срещнат, вие веднага казвате: “Той не знае колкото мене”. После, като го срещнете: “Той не е толкова висок като мене”. - Да, казва, аз съм нисък, но съм по-

дебел, после аз съм по-учен. Друг ще тури друго качество, да каже, че е равен. И се започва борба. И следователно, ние базираме тази любов на знание, на това-онова. А Любовта е един закон, независим от всички социални отношения. Всички може да опитате. Нито учението може да я задържи, нито силата, нито парите. И ако не е така, покажете един човек, който да има знание, богатство и сила, и да е щастлив. Вие мислите, че ще бъдете изключение, че вие, като влезете в живота за вас ще има изключение. Не.- И вие, като влезете, ще бъдете една такава глупава запетая, турена не на място. Защото запетаята е потребна за малка почивка, но може да турите тази запетая там, дето няма почивка. Любовта аз наричам на физическото поле по възможност най-малката почивка, да кажем да се задъхваш или да поемаш въздух; да вземеш едно впечатление, то е най-малката любов.

Сега стария възглед вие ще го пазите за себе си, старото няма да рушите, ще посадите само. Аз ви уча само на посадане. Върху старото дърво ще присадите тия новите присадки. Защото, ако вие разрушите старото дърво, ще спънете всяка еволюция. Защото от туй гледище великите хора в света са израз на цялото човечество. От духовния свят ще се съберат множество монади ще съединят своята деятелност и сила и ще дадат израз на един велик човек на земята. Тъй, както едно дърво може да изпрати един посланик в друго дърво, така в един велик човек на земята или учител, в него е съсредоточена всичката интелигентност на всички тия възвишени монади или души, които целокупно действуват в дадения случай. Следователно и вие сте такава съвокупност. Сега трябва да се приготвите, защото за бъдеще ще дойде и вашият ред на туй колело. И вие ще се запалите, но нито по-рано, нито по-късно. И вие трябва да намерите толкова огън, че като дойде, да се запалите. Трябва да наберете тази опитност. Само че сега, като гледате запалена свещ и вие искате да се запалите. Не бързайте. Туй колело, което се движи, като се върти, ще дойде на време. Защото сега, вземете в България, всеки, който е станал пръв министър все се намира в затвора. При сегашните условия всеки един човек се усеща в един затвор, или чака затвор, не паметник. Римляните с евреите въздигнаха кръст за Христа. Сегашните християнски народи

въздигнаха църкви. Но в тия църкви не е Христос. Трябва още време докато узреят хората за туй великото, Божественото. Помежду вас трябва да се образуват връзки, но чисти връзки, не на сила. Да мислите по закона на свободата. Чисти и възвишени връзки! Връзки, без да се вързвате, ограничения, без да се ограничавате, т.е. като направите един капан, да има две врати. Мишката, като изяде пастърмата, да излезе из втората врата. И като намерите пастърмата изядена, да кажете: “Тази мишка много хубаво е направила”.

Тайна молитва

Сега наскоро ще ви дам една задача. Няма да бъде много трудна. Трябва да я изпълните. Една задача ще ви дам, но не сега. Сега, ако ви я дам, задачата няма да принесе тия плодове, които се изискват.

Сега да видим как ще решите въпроса и по това ще видя да ви дам ли тази задача или не. Да видим как ще решите въпроса, защото и в двата случая има ограничение. Който люби, се ограничава и когото любят, се ограничава. Да кажем търговецът люби, ходи, търси стоките. Когото любят и той си губи времето. Той чака, понеже го любят, очаква. Тъй щото едновременно и двамата любят. Тогава загубата как трябва да се поправи? Именно тогава се явява кармата, ако любовта не се проявява хармонично и у двамата. Като почнеш да любиш и да те любят, кармата почва да расте. Щом възлюбеният един ден не се яви на местото, питат: “Защо не дойде?” А онзи, когото любят, питат го: “Защо не дойде на време?”. Значи, има известни ограничения, известни огорчения.

Сега за бъдеще вас ви трябва новата философия. Има друго едно разрешение, социално разрешение. Най-хубавото разрешение ще трябва и него да научите. Друго яче, ако не го научите, за бъдеще ще имате по сто юларя, сто остена и всеки ден господарът ще опитва най-хубавия юлар и остен. Може някои да се изхаят. Питам ви: след като употребят отгоре ви сто юларя и сто остена, какво ще научите? Те са настоящи въпроси, минаваме от сегашното в бъдещето, т.е. да мине вашето съзнание, да се трансформира съзнанието от сегашното в едно по-висше съзнание. Този преходен период, за да го минете, трябва ви едно усилие, да се трансформира, известни граници на

съзнанието трябва да се премахнат. Защото някои в класа, ако мислите да си оправите работите, може да ги оправите временно, но два пъти ще ги оправите, три пъти ще ги забъркате. Всеки окултен ученик, който иска да си оправя работите, той два пъти ще ги оправя, три пъти ще ги разбърка. А въпроса може да го решите рязко в неговата пълнота, без никакви забикалки. Като разрешите въпроса, ще дойде нова светлина, ново разбиране, ново схващане вътре в живота. За туй познание, ако аз бих ви дал тия окултни познания, не зная кои от вас биха издържали. Вие всинца ще кажете: “Ще издържим”, но някому стомахът ще се развали, някого главата ще заболи, някой ще оглушее, някой ще ослепее, ще дойдат много страдания. Тази висша енергия вътре в нервната система ще произведе цяла една пертурбация. Ако вие не сте в съгласие с великия Божествен закон да ви помагат, вие ще се стопите. За туй, именно, ученикът трябва да се подготвя дълго време и тогава да стъпи на краката си. Да добие по-силни вибрации, да придобие издържливост. Та има причини да не се даде туй знание, понеже е сила, а тази сила ще разстрои неговото тяло. Малко ще ви обясня, с малки правила ще ви обясня. Ще правите опити няколко пъти да видим как ще се закали нервната система. Най-първо ще ви турим на една скара отгоре, разбирам фигуративно, на една скара ще ви турим, с духало ще увеличим топлината на 500 градуса, после под 600 градуса, после ще я увеличим на 600, 1000, 1200, 1500, 2000, 3000, 4000, 5000, да видим колко ще издържите. При 400 градуса желязото се топи. Значи, ако там се стопите, като желязото сте, ако се топите при 600 градуса, олово сте. Нали астрологически се определя силата?. При колко се топи медта? Платината се топи при 1800, 2000 градуса. Добре, така ще дойдат знанията. Но сега до колко може да издържите? При каква температура може да се стопите, без да изгорите? В алхимията се образува наистина горене. При алхимията искаме не горене, а топене. Един въглен, ако може да го стопим, ние ще го трансформираме от едно състояние в друго, ако го изгорим, процесът ще бъде обратен.

Сега тия мисли ги нахвърлям не да се плашите, трябва да бъдете смели, аз ви казвам какви са законите. По този път сме минали всички,

и вие ще минете, понеже нашият път е най-лесен. Методите са най-сложни, но пътят е най-правият, лесен е. И тъй, ще мислите. Първият въпрос: да любиш или да те любят. И тогава ще определите кога се е появила любовта - във връзка с любовта в съзнанието туй “да любиш” кога се е появило. И кога се е явило в съзнанието “да те любят”. Според вашето схващане как са се родили в живота тия две състояния на съзнанието. Направете един прост опит. Той е следущият. Да улесня съзнанието ви. Може да вземете една хубава череша. Най-първо направете опита, когато сте сит. Вземете най-хубавата череша, да видим колко време ще я държите. Най-първо вие искате да я държите, обичате я, но, колкото у вас идва гладът, във вашето съзнание се губи нейната красота и у вас ще се роди едно желание да я изядете. Забележете главните промени, които стават в съзнанието. Даже до следущата сряда може да направите този опит. Череша има, направете този опит. Вземете една или пет хубави череша, но да сте сити, нека седят. Вижте как ще дойде желанието да ги изядете. Значи сте минали в съзнанието да те любят. Ще кажете на черешата: “досега аз те любих, пък от сега нататък ти ще ме любиш”. Тъй и онзи, който люби, ще бъде погълнат. По-малките изядат по-големите. Всякога е тъй в света. Не голямото е силно, а малкото. Само онези от вас, които имат свободно време може да направите един малък опит. Някои може да направите разлика в съзнанието, някои може да не направите. Ще бъдат интересни тия аналитически процеси. Гледайте да бъдете спокойни. И ако изпъкне нещо в съзнанието от миналото, кога се е родило туй желание у човека. А сегашните спънки, които съществуват между вас, ние ще ги изгладим. Има няколко начина за изглаждане. Художникът, като сгрещи някъде, той има начин за изтриване, с боите се нацапва. Някой като сгрещи, с гума изтрива. Но има начини и без изтриване. Понеже всяка погрешка е вътре в съзнанието, който разбира законите, чрез трансформиране вътре в съзнанието може да я премахне. Той е най-трудният закон, който сега може да приложим. В човешкото съзнание е направено всичко. От там трябва да започнем трансформирането. Да оставим за втори път.

СТРАХЪТ И СЪМНЕНИЕТО

ОБИЧТА

13 Лекция

на I Мл.ок.клас

24.V.1922 г. 5 ч.сл.пл.

Винюта

Противоречията в живота

Латинската раса е направила противоречието в живота V - символ на противоречието.

Тайна молитва

Ще говоря върху противоречието в живота или противоречието в живота на ученика. Изобщо всички ученици страдат от страх и съмнение - те заедно вървят. Задали ли сте си въпроса: “защо се боим”, от какво произтича страхът? За пример, давам ви известна тема да пишете или известен урок и след това във вас има страх, че този урок не може да го научите. От какво произтича този страх? И тъй, страхът е едно негативно качество на нисшия ум, на нисшия манас. Ако човек нищо не притежава, може ли да се плаши? Може ли да се страхува? Допуснете, че вие имате съзнание, но нямате никаква форма, която да владеете. Само се съзнавате като човек, мислите, но нямате абсолютно никаква форма. Може ли да се роди страхът във вас? И тъй, страхът е едно последствие в съзнанието, че човек може да изгуби това, което има, или може да не придобие това, което иска. Когато в съзнанието се яви, че може да изгуби това, което има, се заражда страхът. За пример, човек го е страх да не би да изгуби живота си. А когато мисли, че няма да спечели това, което иска, се заражда съмнението. Сега психологически, защо именно трябва да се зароди съмнението в душата му? Щом се зароди страхът, волята ви е слаба:

страхът всякога показва слаба воля. То е в природата на живота. Страхът показва, че волята ви е слаба; вследствие на това се ражда страхът. Съмнението показва, че интелектът е слаб. Дават ви някоя работа, вие се съмнявате. Виждате, че вашият ум не е в състояние да извърши работата. Когато вашият ум е светъл и способен, никакво съмнение не се заражда, следователно, съмнението трябва да ви даде поттик не да го държите като писано яйце, но туй съмнение да ви подбуди да усилите ума си. И ако вашият ум е слаб, ще употребите синия цвят, ще възприемате сините вибрации на светлината, ще гледате да изтеглите сините вибрации на светлината, и тъй ще се усили вашата интелигентност. Този цвят, който имате сега - зеленият цвят, той е чисто материалистически. Ако искате да станете материалисти, гледайте само зелено, а ако мислите за зелено, тъй мислете все за къщи, за ниви, за пари; и за туй хората обичат зелено - той е любимият цвят на хората. В този цвят е потопена цялата еволюция, и затуй той е преобладаващият цвят в сегашната еволюция, материалистическият цвят. Страхът се дължи на отсъствие на сила. Ако имате чрезмерен страх, употребявайте портокаловия цвят да балансирате силите, той е един лек. Ако много се страхувате вечерно време, денем гледайте от слънцето да асимилирате чисто портокаловите лъчи, и тогава страхът ще стане нормален, ще се превърне само на благоразумие. Напр. вие мислите, че не сте страхливи, седите в къщи, имате вяра, разсъждавате, философствувате, но дойде ли да се разтърси къщата от землетресение, няма мислене, щесе намерите на улицата. След като излезете, ще почнете да мислите как сте излезли, значи, нямате присъствие на духа, не контролирате ума си с волята. За пример, когато се опарим, не мислим. Било е време, когато страхът, туй чувство за предпазване, е било на място. Но сега страхът е аномален. Превърнат е в едно болезнено чувство. Предпазливостта е на място. Внимателността, предпазливостта, благоразумието, все имат този елемент на осторожност. Говоря алегорически. Да знаеш, че живееш в един свят, дето има противоположни сили, в разрез с еволюцията, която следваме, с пътя, който следваме. Сега, когато страхът е взел надмощие в мозъка, тогава почнали да се явяват тези конвулсии, тия движения на ръцете, криво ходене, главата не се държи естествено, очите са непостоянни; тогава ще знаете, че туй чувство е взело върх.

Ще гледате да го регулирате с портокаловите лъчи. Страхът увеличава негативните качества на човека. Напр., ако се е случило на някой човек, някоя малка пакост, той я преувеличава. Ще я преувеличи най-малко десетина пъти. Ако е претърпял някое страдание, той няма да го опише естествено, а ще го увеличи десет пъти най-малко.

Сега съмнението и то има свойство да преувеличава погрешките, които човек има. Запример, от един малък повод вие може да извадите такова голямо заключение, което никак не съществува. Да допуснем, че сте чели някой автор. Той има съмнение. Някои автори се съмняват в бъдещия живот, в Бога. Не е развит ума. И да е учен, има силен интелект, но слаб ум. Защото под “ум” ние подразбираме всички способности, чувства, интелект и сили. Умът съдържа всички тия способности у себе си. Интелектът, това е част от ума. Интелектът подразбира нисшия ум на човека, а разумът е висшият манас. Умът включва и висшия и нисшия манас, заедно ги съдържа в себе си. Следователно, има някои със силно развит разум и слаб интелект, а някои - със силен интелект и слаб разум: и двамата правят погрешки. Има философи, които знаят да философствуват отлично, имат отлични системи, но за природата са толкова невежи, че малките деца знаят повече от тях. Те не знаят охлювът как се движи, как пълзи. Един учен англичанин - проповедник, такъв философ, който разправя за философски работи, веднаж привел един пример в една своя реч, че овцете пиели вода само когато са болни. Човек, на когото висшият разум е /толкова/ развит, а интелектът е толкова слаб, че той мисли, че овцете пият вода само когато са болни, но именно, когато са болни овцете не пият вода.

Сега вие, учениците на окултната школа, и вие само доказвате като тоя проповедник, че няма Господ, че овцете пият вода само когато са болни. Точно обратното. Може този човек да е слаб, защото от чисто окултно гледище Бог е една същина извън всички наши доказателства. Той не се доказва. И тогава ние можем да определим от тяхно гледище: Бог е същество извън пространството, извън времето и извън съзнанието, извън интелигентността на хората, той е извън живота на хората. Той е извън времето и пространството, но съдържа времето и пространството; извън интелигентността, но съдържа интелигентността; извън съзнанието, но съдържа съзнанието;

извън живота, но произвежда живота. Е, как ще го определим? Значи, Бог не се намира в сегашното време и пространство, там Бог не е, и тогава от тяхно гледище може ли да докажем това, което е безгранично, как ще го докажем, то не може да се докаже. И следователно, всяко нещо, което не може да се докаже на физическото поле, произвежда съмнение. А в същност ще знаете, че само нещата, които не се доказват, те са реални. Всички ония неща, които се доказват, това са спънки на реалността. Сега, като казвам не се доказва... Можем да мислим за тях, да разсъждаваме върху тях, да ги разгледаме, но не да ги доказваме във време и пространство. И тъй, когато съмнението проникне във вашите души, да знаете че вие сте по-близо до реалността. Сега може да зададете въпрос: “как тъй?” - Да кажем, нямате приятел на света, в кого ще се съмнявате, можете ли да се съмнявате в него? - не може. Но като имате един приятел, може вече да се съмнявате в него. Следователно, може да се съмнявате само в реалността на нещата. Може да се съмняваш дали той мисли като тебе, дали има същите чувства, дали е на същата степен на развитие и т.н. Значи, съмнението подразбира отрицателната страна на реалността. Страхът - тъй също. Ако нищо не виждаш, може ли да се страхуваш? От кого ще се страхуваш? Следователно, само като виждаш нещата може да се страхуваш. Може да се страхуваш само от това, което не можеш да си обясниш. Само необяснените неща в света задават страх. Ако аз ви изведа вън от стаята вечерно време като спите и ви туря в пространството, в някое облачно място, като се събудите, веднага ще се уплашите, защото няма да знаете де е изток, ни запад, веднага ще се изплашите ще ви хване панически страх. Не можете да си обясните къде сте; значи, че бяхте в стаята, но сега не сте, а сте на друго място; как е станал този преход? Реалността, която не може да си обясните, заражда страха. Сега аз ви задавам само две причини, за да знаете как да превръщате страха. Като дойде страхът, ще кажете в ума си: “Аз не разбирам реалността, не зная къде съм. Ще създадете в душата си да обясните мястото и положението, където се намирате. Щом обясните, страхът ще изчезне. Сега, представете си следующата случка: един ваш приятел, който се е облякъл в мечешка форма и без да го знаете вие, дойде при вас. Какво ще стане с вас като влезе в стаята? - Вас ще ви настръхнат

косите, а той ще се смее; вие мислите, че той е мечка, а той не е мечка. Вие имате една крива представа за реалността на формата. Ще се уплашите, и първото нещо, ще се зароди желание да се защитавате или да бягате; ако имате две врати, ще избягате от втората. Аз ще ви обясня един психологически факт. Щом влезе той през първата врата, втората ще се отвори, и вие ще разправяте на всички, че във вашата стая е влязла мечка и без малко щяла да ви изяде. Но, ако нямате втора врата, непременно тогава ще търсите начин за самозащита. Ще се роди във вас известна смелост. И тъй, когато опасността се появи в сърцето, човек в ума бяга, през вратата на ума бяга, но когато опасността дойде от ума, от горе, тогава през вратата на сърцето отстъпвате. И тъй, щом дойде страхът до сърцето, ще зададе въпроса: туй, което виждате, туй, което усещате, туй, което преживявате, реално ли е или не? И, ако може да се самообладаете, може да седнете на някой камък, дето има мечки, тигри, много свирепи животни, ако се самообладаете, имате воля да концентрирате ума си, тия животни ще минават и нищо няма да ви направят. Но, почнете ли да се спирате, те ще ви нападнат. Те нападнат страхливия човек, смелия човек никога не го нападнат, те сами се боят от него, те чувствуват, че силата му е по-голяма от тяхната, и отстъпват. Това инстинктивно правят.

/Край нас мина стадо овци, връща се от паша. Весело бляят малките агънца. Едно куче се приближи към нас, поспре се, изгледа ни, и отмина/.

Сега тук дойде едно куче. Какво помисли то? Дойде, погледа; може ли да проникнете в неговото съзнание? Дали разбра то, че вие сте ученици на известна окултна школа, как ще си обясни то? То разбра, че за някоя важна работа сте се събрали, но за каква, не знае. И, ако се беше уплашило, веднага щеше да почне да лае, но като ви погледна, настроението на вашата мисъл му даде някаква работа, и то каза: “Тази работа не е моя, аз ще си вървя”. В тоя случай то употребява своя нисш ум. Интелектът е развит у него, наблюдението: веднага схвана каква практическа работа се върши. То наблюдава своя господар, и от своя господар съди за вас и казва: “както господаря ми и те имат някаква работа”.

Сега на физическото поле страхът и съмнението се зараждат естествено. А в окултната школа всякога ги образуват изкуствено. Като

влезете в една окултна школа, изкуствено ще ви създадат страх и съмнение. Така е било в Индия, в стария Египет. Ще идете при някой учител, вие ще говорите, той ще мълчи, вие говорите, той нищо не продумва. Ден, два, три, като че вие не съществувате. Не че не съществувате; Някой ден ще ви създаде страх и вие ще кажете, че няма да отидете. Или ще ви даде някой урок и ще ви изплаши - ще ви изпита дали имате тези качества, дали вашата воля е развита; дали вашият ум схваща; дали само имате негативни качества. Всички окултни ученици трябва да имат положителни качества. Ученик с негативни качества не може да бъде ученик в тази школа.

И тъй, каквито мъчнотии и да ви дойдат, каквито мъчнотии и да ви се случат, тия мъчнотии в живота са строго математически определени и те са неизбежни, необходими са за живота, вие не може да ги избегнете по никой начин. Ако ги избегнете в една форма, ще дойдат в друга, трета, четвърта и ако ги избегнете във всичките тия форми, най-лошите форми ще дойдат в края. И в туй отношение законът е верен. Туй, от което човек най-много го е страх, иде му на главата, и туй, което най-много иска, и то идва, и двете идват. От гледището на окултната школа на Бялото Братство, съмнението и страхът, това са негативни качества, които показват, че висшата любов не е проникнала в човешкото сърдце, слабо го е засегнала. При това, страхът и съмнението показват, че висшата Божествена Мъдрост слабо е засегнала човешкия ум, в туй няма никакво съмнение.

Сега в тази школа вие ще научите истинските методи за работа. Да допуснем, че вие отивате при един учител да ви учи. Да допуснем, че той копае на лозето; вие сте ученик, студент, свършил висше образование, отивате при него, той копае и вие го запитвате, но не вземате мотиката да работите. Питам: вие ученици може ли да станете? Ако искате, ще вземете мотиката и ще почнете да работите. Тогава ще питате и разговорът ще се подведе естествено. А у вас се заражда желание той да напусне работата си, да си почива, да дойде при вас. Но той никога няма да направи това. Сега съвременните хора, които се съмняват в Бога, искат Той да си спре работата и да ги пита: какво е вашето нещастие? Но именно там е погрешката. Господ от своята работа не може да спре нищо. Той ще работи, той може да увеличи времето и пространството. В Бога е това, че Той може да

увеличи времето, може и да го намали. Когато бесят някого времето се съкратява. Нали бързо текат дните? Някой има да дава; времето много кратко му се вижда нали? Тогава желае времето да се продължи. Тъй, че ние при сегашните условия на живота нямаме критерий да знаем коя е истинската мярка на времето.

Да кажем, ако вие се движите с особен трен, вие ще отидете за 250 години до слънцето, толкова време ви трябва. Ако се движите с бързината на светлината, трябва ви 8 минути. Каква е разликата между 8-те минути и 250-те години? То е въпрос само на вашето съзнание. Вашето съзнание може да се движи с един трен, може да се движи с бързината на светлината, може да се движи и по-бързо. Следователно, времето и пространството се обуславят от съзнанието; туй е извън времето и пространството; извън въпроса на противоречието; извън съмнението и страха. Пространството произвежда страх, а времето произвежда съмнение. Когато паднеш в някой кладенец, страхът ще дойде, няма да се съмняваш. А когато дойде падежът да изплашаш някоя полица, ще дойде съмнението. Ще помислиш дали не е сбъркал този, който иде със своята полица. Съмнението ще дойде в ума ви. И тъй, когато съпоставим два предмета във времето, дисхармонични, тия предмети пораждат в ума ни съмнението, а когато разделим двата предмета вътре в пространството, ще произведат страх в нашето съзнание. Сега едно малко обяснение: да кажем, вие сте казали една обидна дума на вашия приятел - веднага се заражда страхът, че може да го изгубите - вие сте в пространството, усещате, че връзките може да се скъсат.

Ще спрем тук.

Какво имате да питате? - Нищо. Кое е по-хубаво: да обичаме ли или да ни обичат? Да даваме или да вземаме? Поставям въпроса: кое е по-хубаво - да обичаме ли или да ни обичат? /да обичаме/. Тогава, ако допуснем, че всички обичате...? - ще се отблъснете. Въпросът е рязък, пък всички искате да бъдете обичани. Да обичаш е едно, а да те обичат е друго: то са две различни състояния на душата, които произтичат от два различни процеса на битието. Да обичаш е процес на любов по сила, а да те обичат е процес на Божествената Мъдрост. Щом искаш да те обичат, Божествената Мъдрост работи в тебе, а щом искаш да обичаш, тогава Божествената Любов работи в тебе.

Какво противоречие има? Значи, когато Бог работи в душата ви със своята Мъдрост, вие искате да бъдете обичани, а щом Божествената Любов работи, вие трябва да създадете условия за тази обич, защото човекът, който ще ви люби, той изисква известни условия. Запример, ако вие сте затворен в една стая, в тъмница и искате светлината да ви обича, сама да дойде в очите ви, да ви причини приятно впечатление, ще стане ли? - Вие сте длъжни най-малко да отворите прозореца и щом отворите, тя ще влезе в стаята и ще ви обича. А вие какво ще правите? - Вие ще й се радвате.

“Да обичаш” подразбира Любовта, първият принцип в Бога. “Да те обичат” подразбира втория принцип, който работи. Той е Божествената Мъдрост. Искаш да бъдеш обичан, единият процес е потребен; а другият, след като обичаш дълго време, може да се определи. За пример, след като обичаш ден, два, три, месец или година, след туй в тебе ще настане едно пасивно състояние, ще кажеш: “сега мен да обичат”, и за туй ще се зароди желание във вас - вие да бъдете обичани. Ще се сменят процесите. В тази смяна колелото на живота се е вече изменило. В човешките тела е станала една промяна. Телата са изменили своята рол. За пример, ако всичката човешка деятелност е била съсредоточена в астралното тяло, ще имате един резултат. Ако, след като сте работили дълго време, е станало едно отлагане в астралното тяло, тогава вие пренасяте своята деятелност в менталното тяло, в умственото поле и ще имате добър резултат. Няма да работите по същия начин, както сте работили в астралния свят; пък, ако и в менталното поле няма условия, тогава ще слезете на физическото поле. Когато службата на физическия свят престава, минава в менталното поле; когато там има отливане, минава в астралния свят и пак се повръща назад. Има едно постоянно обръщане в целокупността на живота на човека. Тъй щото не може да седите на същата точка, не може постоянно да обичате. Ще настане най-малко една индеферентност. Не може постоянно да мислите. Тогава ще прочетете някоя книга, ще чакате някой автор да внесе някоя мисъл, вие чуждата мисъл ще вземете - тогава вас ви обичат. Щом четете един автор, той ви обича, щом вие пишете някоя книга и пред друг я четете, вие го обичате. Същият закон навсякъде действа. Значи аз ви обясних нали? Противоречие няма. Колкото е силно да обичаш,

толкова е силно да те обичат, защото душата, която очаква да я обичат, тя създава импулс на другата душа, която я обича. Това са два полюса на живота. Сега, който обича произтича от субективния свят /на живота/, а обичаният създава обективния свят на живота. Загуй, който обича, иска да види своя образ в онова, което люби, тъй е. Щом се оглеждате в едно огледало, вие се харесвате. Огледалото е пасивно; вие обичате огледалото, понеже вашият образ се отбелязва, вие може да го носите, и жалко ако се счупи. Щом загубите огледалото, не може да имате ясна представа какъв е този образ. Мислите за себе си, но не схващате лицето; туй огледало ви представя по-добре, почвате да се очудвате на това огледало. Следователно, онзи, когото вие обичате, всякога дава израз на вашата обич. Затова вие го обичате. Ако туй огледало е малко замърсено, вие казвате: “Не струва да го обичам, защото не дава една ясна представа”. Или най-малко онзи, когото обичате да ви даде едно вдъхновение, един подтик, както съвременните писатели обичат. Когато обичаш, той ще ти даде вдъхновение. Сега запример, казва се в Писанието: “Да възлюбиш Господа със сърцето си”, т.е. подразбира тази идея - да отразите Божественото в себе си. Казва Писанието: “Да се весели Господ в твоите дела”, туй Божественото, като го види Господ в твоята душа, може да знае, че ти си работил върху него. И следователно, когато Бог надникне в душата ви и забележи, че вие сте използвали Любовта Му, Той като се развесели, и вие се зарадвате. Щом се радвате, значи Бог се весели. Щом вие загубите радостта, Господ е недоволен от вас. Вие не мислете, че Любовта, която проявявате, е ваша, не. Човек сега е само проводник на Божествената Любов и на Божествената интелигентност. И, ако всички тия писатели, които сега пишат, казват, че тя е от техните умове, някой път те се усещат тъй бедни, като най-глупавите, ако е тяхна, те всякога трябва да раждат, но те раждат, когато някой донесе, после пъшкат. Ако дойде някой да напълни кошницата с череша, те раздават, изпразват, пъшкат. Любовта при сегашните условия е интелигентност от невидимия свят; ние сме само носители на тая интелигентност. Туй никога не подразбира, че човек е автомат. Във вас трябва да има съзнание, че вие сте носители; да достигне душата до съзнанието, че е получила нещо от Божествения свят.

За следующата сряда ще напишете, ще определите вие от ваше

гледнище: защо трябва да обичате и защо трябва да ви обичат. За себе си, за другите няма да говорите. Аз искам само да помислите, за мене не е важно дали ще напишете правилно или не. За мен важи, след като мислите, ще се ползвате ли от тази тема. Този предмет е важен, трябва да мислите за него. Силата седи само в мисленето. Щом мислите, вие ще получите нещо, което може след 10 години да го изявите. Може в същия ден, може след една година, но не мислете, че ако дадете едно право определение, вие сте на правия път, не. За пример, когато пишете, да преживявате; вие пишете, а нищо не преживявате. Ти, като почнеш за пишеш за Любовта, трябва да любиш, да преживяваш това. Какво ще преживеете? После, да преживееш онзи момент, че те обичат. Как ще го преживееш? Тъй щото, когато дойдем до същността на нещата, много мъчно е да се пише върху обичта. Да обичаш и да те обичат - за сега вие ще пишете само за това, което не знаете. И аз даже зная, че вие не сте обичали до сега, нито сте били обичани. Туй, което вие наричате “обич” то е само спънка; и да ви обичат, и то е спънка само. То не е реалност. Ако вие се съмнявате, аз ще ви дам един малък опит да видим колко от вас ще издържат. Не че нямате любов, но тази любов, за която аз говоря, вие я нямате. Защото в тази любов поляризиране няма. Аз говоря за обичта. Тя щом проникне в душата ви, веднага ще дойде едно просветление в ума ви, вие ще се намерите в хармония с всичката земя, с всичкия живот, с цялото битие, като че всичко ви е ясно и близко на душата. Всичко туй ще почувствувате като обичате, и като обичате и като ви обичат, пак ще почувствувате същото. Тогава ще почувствувате вътрешния смисъл на тази обич и пак ще го преживеете. Тъй щото, това ще бъде за вашата бъдеща еволюция. За туй, дето ви казвам да обичате и да ви обичат, вие ще учите хиляди години. Само когато преживеете ред съществувания, ще дойдете до онова вътрешно дълбоко разбиране на нещата, така реално. В туй отношение аз не искам да направя един опит, понеже вие не може да издържите. Ако при сегашните условия пусна тока на обичта, вие ще трябва всинца да се намерите на корем, нито един няма да стане, само ще ритате, ще почувствувате, че умираме и ще кажете: “Стига Господи!” - спира ви дишането, спира мисълта, избягват живота живота и съзнанието. Туй ще почувствувате; вашата нервна система не е достатъчно калена,

телата ви не са калени, за да може да се възприемат тия силни вибрации. Затова тия методи в окултните школи са за калене: трябва да се кали душата, сърдцето, волята, ума. Калене подразбира нагласяване съобразно тия течения в природата. То е велика наука. Да не мислите, че когато някой път казвам: “вие не обичате”, аз обичам да турям силни контрасти, че аз отричам; аз не отричам, че те говорят за любовта, но те не я преживяват. Питайте когото и да е: каква е неговата любов, какво люби; който е казал, че много е любил, нека ви опише в какво седи неговата любов, как я е преживявал и след като ви я опише, вие ще се хванете с двете ръце за корема и ще се смеете. Той ще каже: “Тъй, аз му разправих добре, а той не е признателен”. После: “аз го обичах, той ми изневери”. Ама това не е любов, защото човек може да изневери и без да го обичаш. Именно, когато обичаш някого, има условия най-малко да ти изневери. В окултната литература не е имало случай, дето обичаният да е изневерявал, няма изключение, то е немислимо. Изключенията са всякога вън от Любовта, вън от Божествената Мъдрост. Там са всички изключения. В Божествената Любов, в Божествената Мъдрост абсолютно няма никакви изключения за изневеряване, то е само за земята. Човек, който казва, че има изневеряване, то и въпрос за любов не може да става. Вие ще кажете: “Тъй, да говорим за друг предмет”. Няма да казвате, че не е вярно, но кажете: “да говорим за друг предмет”. Този предмет е изчерпан. И щом се съмнявате, в сърдцето ви Любовта и Мъдростта не съществуват. Тъй, щом се съмнявате, интелигентността не е в ума ви, а щом се страхувате, Любовта не е в сърцето ви. Въпросът е свършен. Тъй седи. Ако не внесете това правило, всички ония ученици, които не внасят това правило в окултната школа, оглупяват. Тогава ще изучавате сенките на реалното и няма да имате едно положително знание и в края на краищата ще се зароди едно разочарование и отвращение. Ще кажете: “всичко е празнота”. За туй вие ще турите тази обич, ще я проверите в най-малкия размер. И тогава ще вземете и другите, крачка напред, разбира се, няма изведнъж, но полека-лека и съзнателно.

Две правила ще ви дам, после трето: “ако искаш да обичаш, страх

не трябва да имаш, ако искаш да те обичат, съмнение не трябва да имаш”. Туй са две правила, които ще внесете, изпитайте ги да видите колко тия правила са верни. Ще мислите върху тях. Изисква се сериозна мисъл. През празното време, което имате, занимавайте се с тия размишления и разсъждения, пресейте съвременната философия, всички философски мисли сейте и не бойте се. Всички писатели сейте ги и туй което остане във вашето решето, него дръжте; което остане в решетото, в тия правила, то е ценно. Онова, което падне долу, то не е за вас. Сега, колкото философия имате, ще я турите и ще сеете. Знаете ли как да сеете? Някои неща с ръката се вземат, значи с воля ще ги отстраним, и те падат. Ние, които мислим някои неща, чрез мисълта ги отстраняваме.

Време е да станем.

Сега ясно ли е това? 1/10 - това е вашата единица, с която трябва да мислите, понеже човек представлява 1/10 от реалността; 1/10 от Божествената истина е човек, и когато кажа: 1/10, подразбирам мярката, с която вие, според степента на вашия ум, мерите нещата. Във вашата душа имате един лъч, това сте вие. Вие сте прави, защото имате 1/10, а щом нямате 1/10, вие сте други същества. Това са философски разсъждения: да се докаже, че човек е 1/10 от единицата, т.е. цялото съвременно човечество е 1/10 от единицата.

Тайна молитва

ВРЪЗКИ НА ЗНАНИЕТО

14 Лекция на I Мл.ок.клас,
31.V.1922 г., 7^{1/2} ч.в.

РАЗМИШЛЕНИЕ

Имате ли нещо за четене? - Да. - Четете. Прочетоха се темите: Защо трябва да обичаме и защо трябва да ни обичат.

Сега темата добре сте я развили, но само по форма сте я развили, но не и по съдържание. Туй, за което писахте сега опитали ли сте го? Вие ще се стремите да разсъждавате по закона на природата. А този начин на разсъждаване, той е инволюционен начин. Сега може аз да ви запitam: защо сте гладни или защо трябва да ядете? Вие ще отговорите: гладни сме. Добре. Сега според вашата теория, казвате: онзи, който люби, дава. Но, онзи, който яде, какво дава? Той е, който люби; той, освен че нищо не дава, но всичко изяда. Тогава, според вашето разбиране, вие казвате: който люби - дава.

Онзи, който люби, всичко взема. И който те люби, той те обсеби. Господарят като обича слугата си, обсеби го, та не му дава възможност да се прояви. Ти, като обичаш коня си, не му даваш свобода. Какво дава обичта? - Нищо не дава. Следователно, основата на вашето разсъждение не е права. Приложете вашата теория в практическия живот да видим какви резултати ще има. Ще влезете непременно в противоречие със себе си. Аз да ви дам един малък опит. Сега онзи, който иска да го обичат, казвате вие, трябва да вземе. Обратното, онзи, когото обичате, той всичко взема. Аз ще ви приведа сега един пример. Вземете един кръчмар, който обича онзи, който пие вино. Кръчмаринът обича пияницата. Кръчмаринът го обича, извади винце от бъчвата, даде му, "изпий го", казва и все му дава. Пияницата все се пълни, ама и този кръчмарин и той се пълни. Но туй, което вземе пияницата от кръчмаря, нищо не остане от него. А кръчмаринът вземе му всичките къщи, ниви, пари. Любовта, за която вие говорите, сега тази ваша любов е на кръчмаря и на винопицеца. Това е идеалната любов и затова светът е такъв. Вие го казвате: в любовта има нещо Божествено. Хубаво. В коя любов да видим туй Божественото? Нито един от вас сега да го поставя на изпит, не е в състояние да издържи туй, за което говори. Тогава гово-

рите ли истината? За пример, вие туряте, че трябва да се жертвува. Знаете ли какво нещо е жертвата? - Не знаете. Доброволно да се жертвувате. Но вие туй правили ли сте го някога? Сега туй го вземете, това е един разбор.

Аз питам: защо трябва да ви обичат? Има ли нужда да ви обичат? Аз казвам: няма нужда да ви обичат. И защо трябва ти да обичаш? Аз казвам: нито едното е потребно, нито другото е потребно. И двете неща са непотребни. Сега тълкувание правя. Любовта е вън от всеки закон. Следователно, ако е потребно аз да любя, тогава има един закон, който ограничава Любовта. Нали разсъждавате вие обективно, как тогава ще обясните туй противоречие? Ако някаква необходимост мен ме заставя аз да любя, тогава това не е любов. Мисли ли ли сте така? Разсъждавайте. Ако те заставят чрез закон да любиш, това не е любов, това е нещо друго. Сега самият факт. Аз не говоря от мен, но това, което вие сте писали. Но този факт по тази същина не е верен.

Е, питам сега, след като си обичал какво си придобил? Или какво си загубил? Я ми кажете вашата опитност. Аз искам да ви подбудя да разсъждавате правилно, да се доберете до самата реалност, да мислите здраво. Аз не отричам нещата. Вие изхождате от едно старо гледище: да ви обичат - това са идеи и понятия на мъже и жени. Мъжете искат да обичат, а жените искат да ги обичат. Това са старите идеи от памти-века. И тази идея хората са я взели и окичват с една боя, с друга, украсяват я със синци, с червеничко, но тя е една любов, която мяза на селска красавица. Ако не е така, покажете ми онези, които са живели по тази любов, дали идеално са свършили в края на живота си. Двама приятели, които се обичат, кажете как са се обичали? Но в историята на земята няма нито един случай, дето по този начин да са свършили добре, като мъж и жена, в окултната история няма, т.е. в този развой на нещата няма.

Сега аз само ви давам противоречия, не че туй, което вие развивате не е право. Право е, по вашето гледище е право, но от окултно гледище не е право. В любовта въпрос не става, там, дето има любов, никакви въпроси защо и за какво, не се разискват.

Любовта изключва всички питания.

Любовта изключва всички противоречия.

Любовта изключва всички насилия.

Любовта изключва всички ограничения.

Тогава как ще я определите вие?

Значи на тази любов, за която вие говорите, ѝ трябва нещо ново да се внесе. Липсва един елемент много важен. Липсва един важен елемент. И може ли да го намерите?

Защо трябва да гледаш и да те гледат? Туй “защо трябва да гледаш и защо да те гледат”, то е същият въпрос. Ами че онзи, който гледа и когото гледат и двамата не гледат ли? Не извършват ли един и същ процес? Единият казва: “защо ме гледаш?” Другият казва: “Ти не ме ли гледаш?” И двамата се гледат. В същото време и двамата се гледат. Е тогава, къде е тук различието от чисто физическо гледище? Аз ще ви обясня. Два лагера противоположни войски, борят се. Едната страна напада - активна любов, според вас, а другите се бранят - пасивна любов - посрещат неприятеля. Питам, който напада и който посреща противника си, не действуват ли и двете страни по един и същ начин? И едните употребяват картечен огън и другите. Само че едните се движат, а другите - не. Де е разликата? Съществена разлика има ли? - Няма никаква разлика. Само че едните излизат от своите позиции, а другите стоят, защитават се. Това е то, който обича, когото обичат, то е все същото нещо. Понеже вие развивате въпроса, идейно го развивате, нали? Вие трябваше да разграничите коя е най-малката любов. Граничната любов трябваше да развиете. Какво нещо е граничната любов? Щом се казва: защо трябва да се люби и защо трябва да ни любят, ще кажете тъй: граничната любов, която е с граници. Ами че тъй, защото вие смесвате две идеи: едната е безграничната, другата е граничната. Тогава каква съвместимост има? Да допуснем, който няма пари отива при един банкерин, който дава пари на заем, в този случай той обича банкерина, взема, а банкеринът, който е обичан - дава. Банкеринът не обича. Който иде, той е активен, той иска, той е, който атакува. Туй ви го давам като една аналогия на вашите чувства.

Защото вие, като ученици на окултната наука, ако не анализирате вашите чувства правилно. /Дали схващате нещата правилно или не/, вие няма да имате резултати. Ще бъде смешно като ме срещне някой и ми каже: защо не ме гледаш. Представете си, че аз съм сляп, ще кажа: ослепял съм, не мога да те гледам. Представете си, че и двамата са слепи, а при това искат да гледат. Най-първо имате ли туй чувство

на любов, и туй чувство неизменно ли е или не? Защото и слепият може да говори за светлина, за зрение. И той може да има известни понятия за светлината. /- нашата любов отиде, та се не видя/. Не се е свършила, ами вие до сега сте имали нещо, което все за любов е минавало. И този е именно въпросът, който трябва да се разреши. Защо трябва да любим? В самият въпрос се съдържа отговорът Тия разсъждения не ги туряйте в абсолютно противоречие. Как бихте ги примирили?

Сега казвате, че идеалното е да ви обичат. Но до сега намерили ли сте един човек, който да ви е обичал? До сега обичал ли ви е някой? Когато ви обича някой, вие казвате: душата възраства. Туй проверили ли сте го? Ама някой автор е писал. Той проверил ли го е? Това факт ли е или само предположение? /- факт е/. Аз не казвам, че не са положителни неща/. - Има един, който ни обича/. Има. Кой е той? Конкретно има ли? Вие чувствувате, че ви обича някой, но кой е той? Не знаете. /Мнозина се обаждат - знаем го/. Ще кажете, че аз имам една приятелка, тя ме обича. Да те обича човек един момент, то е само проявление на любовта. Аз минавам, турям едно грошче в ръката ти, то е само проявление, или може да ти дам един обяд, мислите ли, че това е любов? То е само проявление. Тъй че кой ви обича? /- ами че вие нали ни обичате?/. Та какво имате от това? /- ние чувствуваме, че възрастваме от вашата любов/. Кой е възрастнал? Туй, което някои казват, че са възрастнали, аз го наричам една дресировка външна. Никакво възрастване няма в моите очи. Това е една дресировка, една полировка, много външна, която няма още същина, то е една малка психическа полировка. Но утре щом се поставите на един изпит, тази полировка ще изчезне. За да дойде Любовта, вие трябва да преживеете един процес алхимически. Цялата същност, цялото битие свършено да изменят живота. Възгледите да станат диамантени. Този процес изведнъж става. /- може ли това изведнъж да стане?/. Ние вземаме това като символ, диамантът - това е едно трансформиране. Аз ви давам това за разсъждение. Много има да разсъждавате. Вие сте на права посока, но методите, които употребявате са стари, т.е. не може да ви помогнат. Защото старият начин, старото винаги предизвиква. Като говорим за любовта, какво предизвикваме в нас? Вземете мъжът и жената, които говорят за

любовта, четат Евангелието - идеални са. И след това мъжът каже: “Ти ще ми сготвиш”. Жената каже: “Ти ми купи това”. За любов говорят, но по старому живеят. И утре ще разсъждават, че тъй е определено. /- Любовта различава ли се по същност или само по степен?/. Който обича себе си, той гледа в огледало и обича себе си. Но това не е обич, той себе си не обича. Ние към себе си нямаме обич. Ако ние обичахме себе си, не бихме правили пакост на себе си, и който казва, че сме егоисти - в крива насока е. Черната ложа е размътила тъй всичките тия учени философи, всичките тия ваши разсъждения са все методи и начини на разсъждение, те са все на черната ложа. И всичкото, което писахте тази вечер, принципите са все Божествени, а формите са изтъкани от черната ложа. И казва Писанието: целият свят от лукаваго излиза. Вие, когато развивахте тази тема - аз да ви критикувам - вие нямахте за цел да кажете истината, вие имахте за цел да прикриете истината. Ако искахте да кажете истината, трябваше да кажете тъй: аз не съм любим и не мога да пиша. Сега, втория път, аз ще дойда до същността, ще разгледам любовта като едно проявление. Аз не засягам сега принципа, ние ще го оставим, ние ще се спрем върху формата на нещата. Защото тия форми ни са потребни. За да се прояви любовта, трябва да намерим съответстваща форма. А за да се намерят тия форми, там лежат най-големите мъчнотии. Аз не отричам, някой път имате туй разположение, едно приятно разположение, едно приятно разположение, един импулс, временен. Минава ви една мисъл да раздадете имането си. Но, като разсъждавате 1-2 часа, казвате: “още не му е дошло времето”. Отлагате. След 4-5 месеца пак кажете: “Ще дам”, но след това пак: “не му е дошло времето”. И вашата книга е написана с решения, решения, неприложени решения. И всичката любов, която вие сте проучвали е все: “тъй е, тъй е”. Но, като дойде до приложение... аз няма да произнеса, че няма любов, вие сами може да съдите колко сте я приложили. Тия разсъждения са тук за класа. Разбирате ли? Разсъжденията са само за класа. Тия разсъждения няма да ги изнасяте вън, няма да ги прилагате в обществения живот. Ще направите друга грешка. Те са за класа; тук като дойдете, ще мислите другояче, пък като излезете вън, ще мислите пак по старому. Защо? Аз ще ви кажа. Защото вие не сте се научили да употребявате новите форми, и ще си причините други вреди. Сега

ние ще се спрем върху този разбор следующия път. Аз само ви загатнах тия неща, искам да мислите сами. Задачата не е разрешена защото трябва да любим. Ще помислите малко, да видим може ли да дойдете до разрешение.

Сега вземете една тенджера, тя си има капак отгоре. Някой я ритнал, та капакът отскочил, и тя останала отворена. Представете си, че отворената тенджера това е жената, а отхвъркналият капак - това е мъжът. Какво се иска? - Просто капакът да се тури на тенджерата. Капакът ли трябва да люби тенджерата, или тенджерата капака? Ама те са разсъждения за класа, тук. Аз ни най-малко не засягам вашите чувства, аз засягам теорията само. Вие чувствата си ги пазете там, не ги барайте, защото за вашите чувства аз ви давам един начин. Аз ви навеждам на един правилен метод. Ако вашето чувство е една открита тенджера, трябва да намерите капака, и тенджерата ще бъде цяла.

Сега туй не го разбирате, нито аз искам да го разберете. Защото щом го разберете, ще го изопачите. В окултната наука неразбраните неща са разбрани, а разбраните неща са неразбрани. Когато мислиш, че си разбрал нещо, ти не си го разбрал, а когато мислиш, че не си разбрал нещо, ти си го разбрал. Любовта е нещо метафизическо. Сега за пример, аз като говоря така, вие се смущавате, нали? Слушайте да ви кажа сега моето положение, да ви уподобя защо аз говоря. Представете си, че вие сте растение, израстнало някъде, и почнало да вали сняг и няма никакъв ветрец и тоя сняг се наслоява, и ако не дойде вятър да отърси тия клонища, те ще се счупят. Следователно, потребно е малко вятър, този сняг да падне. И вие толкова сте натрупани с вашите идеи... вашите идеи не са на корените, а на клонищата. И много ваши клонища са се счупили. Идеите трябва да бъдат в корените. Аз нямам нищо против идеите, но има опасност да се счупят клонищата. За туй, поне малко ветрец ви трябва. Сега се опасявате: “Отиде снега, падна!”. Не, не, той долу, долу ще падне! Той като падне при корените то е по-хубаво.

Когато човек обича, когато туй чувство се събуди у него, в неговия ум се появи едно желание никой да не знае това нещо. Туй е стремежът на душата. Когато той е проявил едно чувство на обич, той иска никой да не знае и той е радостен. Знаят ли го другите, радостта изчезне. Направете един малък опит. Минете край един беден човек, той да ви

не види, турете му 20-30 лв., заминете си; ще усетите една радост в себе си. Минете втория ден, турете пак 30 лв. Той ще ви познае и сам ще ви търси вече, и вашата любов ще се развали. Значи, любовта трябва да стане в тъмно - никой да не знае.

Вие сега изказахте вашата любов при много голяма светлина. Сега бедния като му турите 30 лв. денем или при светлина, той нищо не губи. Въпросът е за мене, аз губя. Туй 50% е вярно. Ще ви приведа и други сравнения по аналогия. След тази новата мярка, тези разсъждения ще бъдат антични, като някой скъпоценен камък, той не може да се приложи в практиката, защото, за да се приложи една истина в живота, трябва да има разработен метод, изработена форма, при която може да се приложи.

А върху тази любов, когато дойдем, ако имаме условия, ще ви задам една задача, да видим как ще извършите тази задача, която трябва да изпълните. - Защо любя и защо ме любят. Ще ви дам една задача тъй, както ходихте на Витоша, да видим как ще я разрешите. Ще я изпълните не само на книга, без книга ще бъде тогава. Но сега вие не знаете задачата как ще се създаде. Тайна ще бъде. Щом намерим най-добрите условия, тогава ще видим тази задача в какво седи. Вие ще се спрете сега върху туй, ще кажете: това са разсъждения много важни. Това са разсъждения в клас и когато разсъждавате, все ще се намирате в клас. Тия идеи няма да ги смесвате с идеите на света. Смесите ли ги, вие ще се забъркате. И знаете ли каква погрешка бихте направили? Тя е следующата: представете си, че вие имате едно голямо шише с вода, може да е пълно до половината, вие сте го напълнили и 3-4 дни е стояла тази вода в шишето. Аз ви давам едно по-малко шише с вода чиста, а вие излеете тази вода от малкото шише в голямото вътре. Питам: умно постъпихте ли? Не, моето шише отделно ще го държите. Аз искам да го държите отделно. Нищо повече. Ще се спрем тук.

Тайна молитва

Нямате тема, нали? Следующия път пишете върху:

“Предназначението на дясната ръка”. Може да пишете и за двете ръце, за да не се смущавате.

Предназначението на двете ръце или Предназначението на ръцете.

Туй, което знаете, от там ще започнете.

МИСЪЛ, ЧУВСТВО И ДЕЙСТВИЕ

15 Лекция
на I Мл.ок.клас
7.VI.1922 г. сряда
София

Тайна молитва

Мисъл, чувство и действие

Всяка правилна мисъл е образ на една Божествена идея. Животът на човека започва с неговата мисъл. Щом мисли, той съзнава, че живее. Всяка мисъл, за да бъде жива, трябва да бъде придружена с чувство. Този израз се нарича слизване на мисълта в реалния свят, в света на формите. Всяко чувство, за да бъде положително, трябва да бъде придружено с волево действие. Действие ние наричаме крайния предел, до който духът достига, крайния предел на духа в неговото проявление в даден момент. И тъй, действията показват спирките, станциите на духа, там дето той се спира да работи. Значи, мисълта е първата спирка, станция, чувствата - втората, действията - третата станция на духа. Следователно, този път е хармоничен, освен ако не се намесят посторонни влияния в мисълта, чувствата и действията ви.

Аз бих ви задал един въпрос: как мислите, ясновидците как виждат човешката мисъл? Как говорят там? /отг. - във форма и краски/.

/На една сестра стана лошо/. Сега туй е един опит за вас. Вас ви се виждат тия неща аномални. Всички дисхармонични мисли, чувства и действия са аномалности. Целият ви живот не седи ли от такива аномалности? Представете си, че вие имате едно хармонично състояние в себе си, внезапно вашите чувства се изменяват, настроението ви съвсем се измени, прекъсвате връзката на хармонията. Представете си, че в

такова състояние се явяват пред по-интелигентни същества, как бихте изглеждали пред тях?

Всякога, когато застъпите два принципа в човешката мисъл, ражда се раздвоение в мисълта. А всяко раздвоение, изобщо, лишава човека от неговата пълна свобода, туй да го знаете! Една мисъл никога не трябва да е образувана от два принципа. Опитайте се да направите един малък опит. Той седи в следущето: на някой беден човек всяка сутрин, като минавате, давайте му по една добра мисъл, по една добра мисъл му пращайте, тъй в един месец всяка сутрин ще го правите. Вземете друг, на когото всяка сутрин да давате по един лев, и ще забележите какви ще бъдат резултатите. Как мислите, първите ли резултати ще бъдат добри или вторите? /отг. - първите/. Лошото в парите е това - щом дадете каквито и да са пари - понеже минават през много ръце, носят влияния, всички мисли са отпечатани на една монета. Някои пари даже от векове носят всички тия влияния. И когато казвам: "Много стари мисли трябва да се заменят то е, понеже тия форми в астралния мир и менталното поле са покварени. И когато казват: "парите" подразбира се парите като емблема на човешкото знание. Парите - това е съзнателният човешки живот, то е един човек, който мисли. И когато казваме, че без пари може, ние подразбираме, че в умствения свят тия идеи, които са създали парите, трябва да се изменят. Парите на земята са само един резултат на оная мисъл, която ги е създала. Следователно, тия мисли в менталния свят са така опорочени, че имат отрицателно влияние върху човешкия живот. И сега всички вие мислите за парите, те са във вашия ум. Защо да не може без пари? Един окултен ученик трябва да се освободи от мисълта да има пари.

Парите всякога седят в ума ви като фактор. Вие ако искате да постъпите или да обиколите света, няма да турите никакви пари в ума си. Вие може да заобиколите целия свят без пари. Тогава можете да бъдете ученик. В ума си вътре идеята за пари ще изхвърлите, може джеба ви да е пълен със злато, без обаче да имате пари в ума си. Пък може да нямате пет пари в кесията, а умът ви да е пълен с пари.

Сега често окултните ученици, както в Индия става, са правили малки опити да живеят един месец без пари. Да кажем чиновник си - туй, което ще ви кажа, само най-силните ученици ще направят. Вие сте оглашени сега. За оглашените, които искат да станат верующи, може да направят малък опит за един месец. Той е следущият, - съзнателно ще го направите, няма да съжалявате. Ако можете съзнателно, започнете, ако не, хич не го почвайте. Да кажем вие имате средства, предвидени за един месец. Осигурените средства за един месец раздайте ги и да останете без пет пари, и да не мислите за цял един месец от де ще ви дойдат парите, нито за през деня ще мислите. Умът ви ще бъде съсредоточен само нагоре, към невидимия мир, ще работите и ще оставите Духа да действа по един Божествен начин. Нищо няма да казвате. Сега не ви казвам да го приложите, но в една година отгоре, които искат. В 12 месеца го турям. Ако го направите, ще ви съдействуваме. Щом мине година, няма да го правите. Пък онези, които се страхуват, няма да го правят. Най-смелите, които са герои, да го направят. Няма да раздадете всичко, но това, което стига за вас за един месец. И ще мислите, че нямате нищо, бедняк сте, нито пет пари нямате.

Разбира се, това ще го пазите, няма да го изнасяте навънка. То е малък, микроскопически опит. Сега аз ще ви дам един изходен пункт. Който от вас започне опита, няма да ходи да иска пари от никого - едно. Никому няма да разправяте. Ако се намерите в затруднение, ще дойдете при мен. Аз ще ви помогна, ако се намирате в голямо затруднение. Ако се намерите в едно положение да паднете, елате при мене, защото по-добре е да дойдете при мене, отколкото да паднете. Пък, ако издържите, тогава - отлично! Аз го давам като един пример. /Един ученик казва: само за ядене ще ни трябва пари за един месец, ще идем в къщи, ще се наядем/. Е, другите как го разбрахте? / Друг се обажда: мъчно е да се разбере/.

Сега представете си следущия пример, че вие идете в някой многолюден град като Ню-Йорк, Лондон, не познавате никого. Паракорът ви изхвърли в града, никого не познавате, пет пари в кесията си нямате и езика не знаете. Такова е положението. Сега как ще

разрешите въпроса? /Един ученик отговаря: ще идем на пристанището и ще помагаме на хамалите, ще работим/. Тъй, въпросът е правилно разрешен.

Запример, представете си, че вие се храните в гостилница. Ето как седи въпросът. Ти си студент, ще си раздадеш парите, ще идеш в гостилницата и ще кажеш: “Има ли да свърша някоя работа?” Ако намериш работа, ще ядеш. Ще работиш, ще ти дадат да ядеш. Да кажем студент си, нямаш работа. Ще идеш, градят някое здание, ти ще поискаш някоя работа и ще изкараш само за една храна. Ще уповаваш само на труда си. Ще дойдеш да уповаваш на нещо реално. Ти ще работиш 1-2 часа, колкото за храна. Ако работиш повече, ще напуснеш работата си. Само за обед ще работиш, за вечерята няма да мислиш, да не се осигуряваш. Никакво осигуряване за насъщния. Ние ще опитаме, и ще видим как работи Божественият закон. Има и друг живот извън нашия ограничения живот, в който сега сме поставени. Има и други условия, които регулират нашия живот. Но понеже тия условия не действуват, ние разполагаме с тия действия, които сега имаме. Злото в съвременния свят е, че ние се осигуряваме. От тази осигуреност храните седят, често се развалят, параходите потъват в морето, а гладни хора седят и чакат.

Ако някой от вас се страхува, да не прави опита, защото един несполучлив опит хич не го правете. Или тогава за един месец е много, направете го за една седмица. Няма да гладувате, непременно ще изкарате един обед. /Един ученик се обажда: ами ако някой се прикомандирова на гости?/. Ще изкарате обяда си по един честен начин. Да излезе тъй из вашите ръце. /Питат: който е при родителите си как да постъпи?/. Ще направите някоя работа на майките си.

За туй казвам ще се научите. Въпросът е как ще преживеете. Този страх постепенно да изчезне. Да знаете, че има един велик закон в света, който регулира нещата.

Когато се дават тия опити, някои ще ги разберат буквално. Този закон е разумен. Не чрез пост. Постът всеки може да направи. Ще иждивиш своята енергия от тялото. Ти уповаваш на него. Ти ще уповаваш на онзи велик закон, който движи живота. Тъй значи, една

седмица да си починеш. Тъй щото сега го направихме микроскопически и ви улеснихме, не мислете. Ще ви дам един изпит, който ще ви затрудни доста. Ще се изпотите по три пъти, само като помислите, пот ще потече. Има страшни опити. И те ще дойдат на времето си. Туй е хубаво в една окултна школа, че вие ще прекарате всички мъчнотии съзнателно и ще знаете защо и за какво. А тия страдания и вълн от школата пак ще ги минете, но без да знаете защо. Там е преимущество от опита и изпита. Никой не може да избегне, все трябва да го минеш съзнателно или несъзнателно. Ако го минеш съзнателно благославяш се, противоречие няма да има. И в края, когато издържите изпита, веднага ще дойде Божествената идея, ще проясни и ще ти стане ясно защо е, ще ти олекне на душата. Значи, когато минавате през известна опитност на страдание, ще ви олекне. Има други опити, които вредят.

Искам животът за вас в бъдеще да стане съзнателен и приятен в школата. Не да ви лишим от страдания, ни най-малко. Целта ни е тази: да ви научим да използвате страданията. Страданията са най-голямото благо, което ви се дава от страданията. Никое страдание не е произволно. Всяко страдание си има дълбок смисъл. И ако ни е позволено да обясним защо става... То е една от тайните на природата. Като дойдат страданията всеки трябва да ги понесе. Като минат тогава ще ги обясняват. Даже Христос, един такъв велик Дух като Христа искаше да знае защо му се дава най-великия изпит и не му се даде абсолютно никакъв отговор. Отговорът, който му се даде е, че му протече кръв. Най-после, като пита, пита, той каза: “Тъй да бъде. Да бъде Твоята воля”. Значи страданието Му да мине без никакво обяснение. Пита Той, ако е възможно, да мине чашата, значи изпитът да мине. Сега вие искате, когато ви се даде някое страдание, веднага да ви се даде обяснение. Не, обясненията всякога идат подир, след като мине изпита. Ще се научите да мислите. Всеки един изпит дойде ли, турете мисълта: “Тъй е Волята Божия, разумната Воля Божия, великата Воля Божия, на безпределния космос, Неговата Воля е такава”. Всяко друго разрешение ще ви въведе в грях. И ако в даден момент някой би ви обяснил причините на тия страдания, той ще ви причини

най-голямото зло. Тъй е Волята Божия, не сажалиявайте. За страданията не съжалиявайте. Защото, ако вие съжалиявате за страданията, тогава пък трябва да съжалиявате и за любовта, която ви се праща. След всяко голямо страдание иде и любов. Такъв е законът. Трябва да го знаете абсолютно тъй. Може да опитате. Колкото страданието се увеличава, толкова любовта се увеличава, и колкото страданието се намалява, толкова любовта се намалява. Следователно, страданието ще бъде мерено, чрез което ще мерите увеличаването на любовта. А любовта може да се увеличава разумно и тя приижда. Тия два процеса едновременно вървят в строежа на човешката душа.

Тайна молитва

Напред в Любовта безгранична!

КАКВО СЕ ИЗИСКВА ОТ УЧЕНИКА

16 Лекция
на I Мл. ок. клас,
14.VI.1922 г. сряда,
София

Упражнение за следуюция път ще имате: “Скъпоценните камъни”.

Какво се изисква от ученика.

Сега думата “ученик” ще взема в едно ограничено значение. Човек е ученик, докато се учи, докато е в училище. То е особено състояние на ума. Или в окултен смисъл казано: ученик си само докато си в контакт с Учителя или във връзка с Учителя си. Щом изгубиш връзката, ученичеството престава. За да бъдете в постоянен контакт, потребни са послушание и внимание. Защото законът е такъв. Послушание може да имаш само към висшето, към Божественото. Там се изисква абсолютно послушание. А по отношение на нисшето, то трябва да ни слуша, то трябва да има послушание и внимание към нас. Ученикът трябва да има абсолютно послушание към Учителя си и туй послушание трябва да произтича от неговото съзнание. Преди да е отишел при Учителя си той трябва да има послушание и трябва да го познава или, като отиде, да се старае да го познае. Той трябва да има всичките сили и способности и туй вътрешно чувство да познава Учителя си. Връзката между Учителя и ученика не е връзка мимолетна или връзка, която сега се образува, тя е връзка на хиляди години. После ученикът не трябва да се разколебава от несполуки, които може да го сполетят още в началото. Светът, в който Учителят живее, е абсолютен, не търпи никакво невежество. Тези сили, тази атмосфера, в която Учителят живее, е жива и всеки, който влезе там неподготвен и се опита да каже някоя измама, го очаква смърт, нищо

повече. Сега когато казвам, че го очаква смърт, туй е тъй естествено, както когато извадите риба от нейното естествено състояние, от водата, какво ще стане? - Ще се задуши във въздуха. Значи във вас трябва да има послушание и внимание, трябва да се образуват тия нови чувства и способности, в които може да реагира новата среда. Щом влезете в атмосферата, в която Учителят живее и сте неподготвени, непременно ви очаква смърт. Ще разберете, че туй отношение е естествено. Може да помислите защо трябва да умрете. То е все едно да попитате: Защо рибата трябва да умре? - Защото тя не може да диша. Попитайте съвременните електротехници колко са внимателни с електричеството; електричеството поврежда хората. Ако барнеш някъде, ще получиш такъв силен удар, няма да те пита. Изисква се умение, човек трябва да знае как да бара. Барнеш ли там, без разлика, ще приемеш такъв силен удар, какъвто не си виждал. И ако го запиташ: Защо прави така, ще каже: При мен изисквам учени хора, да знаят повече от мене и всеки, който знае по-малко, приема ритник.

Сега трябва да знаете, че тия тела, които вие имате, може да станат проводник или на електричество, или на магнетизъм. Тогава аз определям: Може да бъдете проводници на тъй нареченото - аз ще употребя думата - черно електричество, електричество, което произтича от тъмнината. Тялото възприема и магнетизма, който произлиза от тъмнината. То възприема и електричеството, което произтича от бялата светлина и магнетизма, който произтича от бялата светлина. Сега разсъждавайте: Имате магнит, при този магнит имате игла и той я притегля. Самото желязо ли привлича иглата? - Не, то е токът, който тече. Токът е вътре. Когато този ток се изгуби, желязото нищо не струва само по себе си. Следователно, същевременно вие трябва да наблюдавате и себе си, какви токове текат вътре във вашата душа. Ако се намерите в стая, свирите на някое пиано, някои от клавишите не издават правилни тонове, какво ще кажете? - Има дисхармония, трябва да се поправят, трябва да се нагласят. Щом във вашата душа се яви известна малка дисхармония, непременно трябва

да нагласите вашите жици, да видите къде се е разгласило. Най-първо ще намерите дали е във вашия ум. Вие имате три октави; ще видите дали е в първата октава на ума, дали е във втората октава или в октавата на физическото поле. Всяка една октава е разделена пак на три октави. Запример, ако направите един опит: да кажем имате разположение някой път да контролирате волята си; вземете една игла и на някое място боднете, забодете два или три милиметра на някое дебело място в тялото и се постарайте да не се измени вашето състояние, т. е. след като я забодете, да си запазите равновесието. Когато правите опита и турите иглата, ще забележите, че ще се яви едно колебание. Боднеш, махнеш, боднеш, махнеш... ще се поколебаете веднаж, дважд. Четете колко пъти. После дали изведнаж ще вземете един милиметър, два милиметра. Няма да му мислите много, а ще правите опита. Ако после се яви малко страх, опитайте един, два, три, четири, пет пъти, докато се решите да боднете. Туй съотношение е математическо число, което показва в какво състояние се намира твоят организъм, колко време се изисква, за да се тонира. Забележете някои деца искат да прескачат някоя река, засият се, дойдат до реката, спрат, върнат се назад пак, пак дойдат, пак спрат. Така веднаж, два, три пъти, най-после придобият кураж, един стремеж и казват: Или в реката, или ще прескочим, и минат съпротивлението. Сега вие за да се тонирате, има ред препятствия във вашите умове и сърдца, които трябва да се премахнат. Много от знанията, които днес имате, променят характера ви в една посока и ако дойдат големи изпитания, всичко туй от вас...

И после ще кажете: Едно време аз бях по-благороден. Но благородното всякога е благородно, диамантът е всякога диамант, златото е всякога злато. Защото онзи, който е имал сила да превърне един нисш елемент във висш, той като знае законите в света, няма сила, която може да видиоизмени резултатите на неговите действия, няма сила, която може да превърне златото в по-нисш елемент, освен той самия. Следователно, ще гледате да турите най-благородния запас от енергии в тялото си, в мозъка си, в сърдцето си, които природата употребява за човешкото развитие. Тия центрове ще гледате да ги

тонирайте и вашия слънчев възел, областта над стомаха. Симпатичната нервна система гледайте и тя да е добре тонирана. При туй имате някой път някое неприятно чувство, не можете да се освободите от него. Туй неприязнено чувство има отношение към черния дроб. Ще тонирайте вашия черен дроб, ще поговорите малко мислено на тия клетки.

Сега някои от вас започнали ли сте онази задача? Колко души започнаха? Но трябваше да ви дам една формула. Вие казвате, че се отричате за една седмица от парите, че не ги признавате, но какво трябва да турите на тяхно място? Тогава ще кажете така: “Започвам да работя с Божествените добродетели, които живеят в моята душа; това ще казвате всеки ден, докато свършите. Туй трябва да имате като пропуск. Тръгвате да изпълните задачата, ще кажете: Туй е пропуск. В ума си ще го повтаряте. С нова идея трябва да започвате. Вие се отказвате от парите, но нямате равносилно, напушате оръжието, но нямате друго. Значи започвате да работите с Божествените добродетели, с тях ще отваряте човешките сърдца и ще побеждавате. С парите ще платиш на този човек, на онзи, ще си пробиеш път, нали? Не изпускайте ни най-малкия случай, ще бъдете много умни, учениците трябва да бъдат много досетливи. Сега ще ви приведа един пример: Един окултен работник решава да изпълни Волята Божия по известен начин. Отива на едно място, няма работа, отива на второ - няма работа, ден, два, цяла седмица, почти е на отчаяние. Фамилия има, деца има, а не може да изкара нищо.

Един ден като се връща, гледа едно момиче пада на пътя, ступва му се кракът. Взема той това дете. Ако сте вие, ще кажете: “Що ми трябва такава бела, има лекари”. А той взема това дете, пита го къде живее, (то е дете на един фабрикант), занася го у дома му. Туй дете му отваря път за работа. Бащата на туй дете от признателност му дава работа, той бил фабрикант.

Значи ако ти отминеш последния случай, няма да намериш работа. Ще използвате последния случай, вие не знаете - той е първият. Та при малките работи, които може да пренебрегнете, може да

изгубите най-добрия случай да реализирате плана си. Защото някои от вас мислят, че като влязат в окултната школа, всичко ще се отвори най-лесно. Но там по някой път ще ви се създадат такива големи мъчности, че ще се намерите в чудо, ще се разкайвате десет пъти, че сте влезли вътре, ако не разберете законите. Тъй се разкайват онези, които пътуват по Атлантическия или Великия океан, хване ги морската болест и почнат да съжбяват, понеже не могат да се върнат; но като минат океана - туй повръщане престава. Няма какво да съжбявате, че сте влезли в една окултна школа. Бъдете смели и решителни, нищо повече! Но туй казвам на онези, които са готови; които не са готови - да седят отвънка.

Разбира се, в една окултна школа няма да се стараете да спрете процесите на природата. Ще ограничите този процес в неговите естествени граници. Този процес може да е процес на чистене, може да е процес на растене, може да е процес на пробуждане на съзнанието. Сега всичките неприятности произтичат от процеса на чистенето. Щом дойде чистенето, там вече има неприятности. Природата, когато някой дойде при нея, тя иска да го пречисти. Сега, да кажем, някой път вървите по пътя, гледате някой човек, искате да знаете какво мисли той, във вас се заражда едно желание. Когато хората са гладни, какво мислят. - Всички мислят. - Има една обща черта, която е у всички - всички искат храната. Но един желае само хляб, друг желае месце, печена кокошка, някой желае баница. Различни са мислите, всеки иска нещо специално, всеки иска да се нахрани. Но в туй нахранване се различават образите, всеки има различен образ. И ако дълго време наблюдавате човешкото лице, онзи, който иска да яде месо, лицето му придобива известна окраска. Ще ви кажа следующия случай: Гледам една дама от висшето общество, много красива, с воал, толкоз красива, че човек не би помислил, че в нея се крие нещо тъй отвратително, влезе в една колбасница, сие си воала и като че туй първото съзнание свършено се измени в нея. Лицето й се измени, очите, както у едно месоядно животно, гледа едно парче просто тъй, както едно животно. Изгуби се свършено красивото лице. След като си тури месото в

чантата, тази маска пак се постави, пак дойде благородното лице. Казвам: Две лица има тя. Тя се забравя, не може да се самовладее. Вдаде се в туй месце, какво приятно впечатление ѝ произведе вътре, измени се лицето ѝ.

Следователно, вътрешните образи, които имаме скрити, при даден случай постоянно изменят лицето. Всяка една мисъл съдържа много образи, може да е сложна мисъл, цял един процес. Напр. мисълта “храна”, когато си гладен, то е цял един процес, ред образи може да изпъкнат. Може да изпъкне образът за супа, направена от пиле или пуйка с фиде, или оризец, може да изпъкне образът на едно печено прасенце, хубаво, отгоре с горчица, малко хрян турено, или може да изпъкне образът на свински кебап със солчица, с червен пипер, после да изпъкне образът едно шест годишно вино, шампанско вино, после малко печено, режеш, ядеш и туряш винце и ред други образи. От всичко туй ти се въодушевяваш вътре. Такава една обстановка - това е поезия. Понеже светът е преходен, представете си, че изгубвате парите си и минавате покрай някоя гостилница, дето всички тия работи се пекаат. Какво ще направите? - Ще въздъхнете. Преди години аз отивах на разходка във Варна. Един гимназиален учител, когото бяха изключили, ме придружаваше и се разговаряхме философски. Минаваме покрай една гостилница, дето се пекаат кебапчета, той въздъхна и каза: “Туй е живот; едно време и аз живеех щастлив живот”. Неговата философия рухна. Почна да ми разправя за нещастията си. Рекох: Туй, което за теб е нещастие, за мен е щастие. Мен да ме турят при тия карначета, ще бъде нещастие.

Старите навици, които имате, ще се възпламенят. Като минавате покрай някоя гостилница, веднага ще въздъхнете, може да сте окултен ученик. Някой път може да ви прекарат, дето се пекаат най-хубавите карначета, не мислете, ще минете през едно голямо изкушение. Ще минете през едно голямо изпитание, то е временно. Ако не се опомните - туй е вярно - много желаниа, които човек е имал преди хиляди години, може да възкръснат. Не мислете, че нещата са мъртви. Нещата изискват само известни условия, за да се подновят. Сега вие може да

запитате: Как може да изпъкнат тия противоречия в ума на един ученик? Много естествено. Представете си една гъсеница, която се е превърнала в пеперуда, но е забравила да промени формата на своето съзнание, носи и двете съзнания. Представете си, че в даден момент обръща погледа си, иска да яде листа. - Тя ще се спъне. Не ѝ са потребни листата, тя има хобот и туй съзнание на хобота трябва да го упражнява. Един ученик може да се спъне със своя минал живот, той иска да възкреси старото и ще падне под изкушение. Ще се спънете, ще имате падане. А падането значи повръщане към старите форми. Нищо повече! Значи ще кажете рязко в себе си: “Това ми е непотребно, моето съзнание е минало през това състояние, ще употребя новите условия. Допуснете сега, че вие сте на изпит, ученик сте, но сте имали слабост да упражнявате лъжата, най-първо бялата, после черната, като една необходимост. Решавате се вие да живеете при един господар, който е малко строг. Направите една погрешка, колебаете се да кажете истината или лъжата. Вие ще кажете лъжата, за да не си изгубите службата.

Ще мязате на онзи български офицер, който веднаж казал истината и го наказали. Един български офицер с добър характер, турят го да завежда конюшната, обаче, случва се, че умира едно магаре. Той разправя на полковия как е умряло магарето и той го наказва със седемдневен арест, че не взел мерки да не умре магарето. И той казва: “Господине, аз за първи път ви казах истината и вие ме наказвате, до сега толкова лъжи съм ви казал и не ме наказате, отсега нататък няма да говоря истината”. Може да се случи, като кажете истината, да ви арестуват седем дена. Този арест е вече от невидимия свят. Той за първи път казал истината, арестуват го, защото по-рано не е говорил истината. Обаче в нашето съзнание да не остане мисълта, че щом говорим истината, ще ни арестуват. То е за другите случаи, дето не сме казвали истината. И обратното е вярно. Щом сме казвали много пъти правото и един път кажем лъжата, ще ни възнаградят. И когато един човек забогатее материално, то е едно наказание. Наказание, белег на физическото поле на човек, който забогатее. Всички богати хора ще изгубят своя мир, своето спокойствие. Туй не

значи, че не трябва да бъдете богати. Трябва да бъдете. Но за богатството трябва един силен и устойчив характер. После не мислете, че като ученици всичко, каквото съществува, е за вас, че в дадения случай, каквото се изпречи пред вашите очи е все за вас. Не. Да кажем, че вие вървите по пътя си и минавате край една градина, насадена с ябълки. Господарят го няма; вие може да си позволите да откъснете някои плодове, но тази градина не е заради вас. Ако е определена заради вас, господарят на градината ще бъде там, той ще ви спре на пътя и ще ви покани. Щом произнесете тази формула, той ще ви спре. Преди години тръгваме от Варна пеша да минем през Стара планина за Бургас. Придружаваше ме един приятел със своето колело. Завали силен дъжд, пътят стана кален, той нарами своето колело, отиваме до Камчия. Тя придошла, до четири километра цялото пространство залято, трябва да се събуем до колене, да се газии вода. Този приятел казва: “Как ще минем, трябва да се спрем. В същото време се задава един българин с кола и хубав кон; спира се там при една кръчма. Кръчмарят казва: “Този човек може да ви пренесе, но той е един сбъдничав човек, може да ви направи услуга, но кой знае - до сега никому добро не е направил”. Казвам: Ние ще го опитаме. Аз отивам и казвам: Приятелю, ние не искаме да се качим на твоята каруца, но да турим само колелото, а ние пеша ще минем. “А, на радо сърдце, каза, пък и вие се качете на моята кола”. И той ни прекара. Значи човек, който може да носи колелото, може да носи и теб, пък който не иска да носи колелото, няма да носи и тебе. Когато човек постъпи съобразно един закон, той работи съобразно всичките условия. Божествените закони нямат изключения.

В краен случай ние бяхме решили и без каруца. Назад нямаше да се връщаме, можехме туй колело да го носим ние. Бяхме решили и да няма каруца, да минем. Човек трябва да реши. Да не каже, ако има каруца, тогава ще мина. Има, няма, ще каже: “Ще мина”, тогава каруцата ще дойде, пък и лош да е човекът, той ще направи услуга на вас. Вие може да направите погрешка. Може при вашия мост да не бъде таз каруца, вие ще решите да минете. Ако дойде, то е едно преимущество, ако не дойде, пак трябва да минете. Може до колене

да има вода, ще минете напред, няма връщане.

Сега вие окултните ученици не трябва да бъдете ексцентрични, даже светът не трябва да подозира опитите, които правим, никакви други лица. Туй, което вършите, трябва да бъде естествено. Англичаните някой път се събуят боси, правят си упражнението. В Англия сутрин някой професор излезе, тръгне по пътя, прави своето упражнение. В България го считат нещо ексцентрично. Какво от това? Или вземеш мотика, излезеш. - То са все упражнения. Именно там ще се калим. Да изменим обикновения ред на нещата, защото този ред не е най-красив. Трябва да се създадат по-красиви форми за работа. Но ще се стремите всички да бъдете искрени спрямо себе си. Голяма искреност. Човек трябва да бъде искрен. Никога пред себе си не трябва да потаява своите погрешки, ни повече, ни по-малко. Всякога погрешките може да си ги прощава, но да не ги извинява. Може да ги прощаваш, но да ги имаш пред вид за втори път да ги не правиш. Нищо повече. Не се извинявайте нито с условията, нито с кармата. Знайте, тя е грешка, един факт, констатирайте го и не трябва да се извинявате. Нищо повече. А след време, когато надраснете и дойдат онези по-светли мисли, желания, тогава може да разглеждате въпроса по-друго яче.

Второто упражнение ще бъде: “Най-силната добродетел на ученика”. Да видим коя ще извадите. Всеки един от вас ще каже най-силната добродетел. Нали някой път уподобяваме добродетелите на скъпоценните камъни. Когато опишете скъпоценните камъни, ще опишете техните характерни черти. Най-характерните черти на скъпоценните камъни кои са да се обяснят. Вземете водата за пример. Кой са характерните черти на водата? - Водата има най-малко съпротивление, отличава се с неустойчивост. Тя е неустойчива - една от характерните черти на водата. Защо да бъдем ние устойчиви или неустойчиви? Тъй седи въпросът. Неустойчива е, за да добие ние устойчивост. Думата “неустойчивост” значи приспособява рсе към всички условия и добро, и зло едновременно. Сега друго качество да кажем, друга характерна черта. После ще вземете, че тя измива,

изчиства, има свойство да чисти. После има свойство да разхлажда човека. Туй, което простите хора разбират, най-първата черта, която се забелязва от всички хора. Попитайте един овчарин, той да ви опише какво нещо е водата. Той ще ви каже най-характерната черта. После ще турим ония черти, които казват учените хора. То е по-дълбоко разбиране.

Или да вземем светлината. Характерната черта коя е? - Да осветява пътя, хвърля светлина на пътя. Характерната черта на водата е, че улеснява живота. Защото там, дето няма вода, няма улеснение. Всичките улеснения се дължат все на водата. Животът зависи от водата. Всички сега се събират близо до водата. Може пороите да влекат къщи някой път, обаче седят там, защото има вода, условие за живот. Сега вие сте ученици, нали? Ще изгъкнете характерната черта на скъпоценните камъни. Общо ще се спрете. Там десетина камъни има, които познавате. Характерната черта на камъка. Защото и човек след време може да стане скъпоценен камък. В най-общи черти пишете. Опишете ги защо ги наричат скъпоценни. Някои имат по-голяма цена. Но защо на някои цената е по-голяма, на други по-малка, причините за това и т. н. След туй опишете ползата от скъпоценните камъни. Скъпоценните камъни действуват възпитателно. Една подбудителна причина: всеки иска да има скъпоценен камък, а то е вече една придобивка. Всеки един скъпоценен камък е фина енергия, събрана, кондензирана, от която човек има нужда, кондензирана енергия в камъка вътре. Някои от тия камъни изгубват някой път силата си. Един камък може да придобие и да изгуби своята сила и своя блясък. Изобщо хората ги носят на пръста си и те отново се тонират. При някои хора се тонират, а при други се детонират. Добре, тогава като пишете върху скъпоценните камъни, ще мислите може ли ние да бъдем скъпоценни камъни. Ще кажете: Може. Какъв камък искате да бъдете? - Може да бъдете скъпоценен камък като всички скъпоценни камъни: като диаманта, рубина, сапфира. Много няма да пишете, в кратце. Туй, което знаете. Сега може вие да зададете въпроса: Защо избирам тия

предмети? - Защото окултно ще ви повлияят. Дали вие ще напишете нещо или не, то е друг въпрос, но като насочите ума си, ще ви повлияят. Всяка една тема в окултната наука принася полза; щом мислиш за някой предмет, ти се ползваш и получаваш туй, което е необходимо за твоето развитие. А то е важно за вас туй, което ще придобиете. Запример, като търсите най-силната добродетел на ученика, тъй като мислите върху нея, някои може да кажат: Любов, вяра, надежда, милосърдие, много работи може да минат, много мисли, а там е ползата. Вие може изведнаж да се не домогнете. В дадения случай всички добродетели са еднакво силни, т. е. при различни условия разни добродетели играят рол. Ако си на бойното поле, главна добродетел коя ще бъде? - Смелостта. Ако си в някоя болница? - Милосърдието. Ако си в училище? - Послушание. Ако си някой работник? - Трудолюбие. Ако си слуга при някой лош господар? - Съобразителност, да знаеш всичките черти на господаря си, та като влизаш, да знаеш как да постъпваш. Аз веднаж гледах едно малко кученце, много интелигентно. Хвърлиха му един кокал и то се спусна и взема кокала, но дойде едно голямо куче и почна да го гледа, и онова го гледа и отстъпи, взе голямото куче костта, а то почна да обикаля около него, като че нему е много приятно, че то взе тази кост. Ето едно куче, което има такт и съобразителност. И твоят господар е като голямото куче, дай му костта да я изяде. Ами че така е. Сега костта може да е служба. Искаш някоя служба, отстъпи я, няма защо да се бориш. Той има физически сили, всичко ще направи. Благоразумно е да отстъпиш, то не е страх. Благоразумието е спестяване на време и енергия.

Сега вие ще си продължавате да се събирате. Ще гледате да имате хармония, да спазвате хармония между себе си. Имайте пред вид, че всеки, който прави пакост на другите, прави и на себе си. Тъй щото в каквото и да е смисъл, комуто и да я правим, в нашето съзнание веднага ще има отглас, и значи за себе си я правим. Защото тези наши лоши постъпки са дисхармонични образи, некрасиви, които ние сме нарисували. А доброто, това са красиви форми и образи. Запример

една круша, която е сладка, а друга горчи. Защо горчи? Тези горчиви плодове показват, че за бъдеще ще бъдат егоисти. Тя казва: Аз не си давам плода. Горчив го е направила, за да не ѝ бутат плода. Смешно е, обаче умният човек може този горчив плод да го употреби. Някой път краставицата горчи, казва: Не искам да ме ядат. И не ги ядат; все търсят сладки краставици. Искам да бъдете умни и прилежни ученици и да знаете, че вас ви следят, всяка ваша постъпка се хроникира. Има детективи, пуснати подир вас от двете страни: от Бялата ложа и от черната ложа. Едните хроникират вашите добри постъпки, другите хроникират вашите лоши постъпки. И едните, и другите за бъдеще ще използват тези постъпки. Онези, които хроникират вашите лоши постъпки, чрез това психологически ще изучават вашата душа, за да може да ви привлекат на своя страна. Туй е целта. Всички искат работници. И едната, и другата страна искат да ви привлекат, да ви убедят, че пътят, по който те вървят, е най-добрият. А най-добрият пък за ученик е този, в който неговата душа се освобождава от миналите връзки, които са я спъвали.

Сега искам от вас тази беседа, понеже аз съм я разхвърлил, да вземете и извадите - за себе си - най-основните черти и да ги систематизирате. И така, ще извадите най-важните черти и ще ги наредите систематически заради вас. Като напишете беседата туй, както е, след това всеки един от вас ще се постарее да извади за себе си най-основното, което е разбрал.

Сега аз ви давам послушание в най-малките неща, послушание в най-малкото. Аз изисквам от вас най-малкото послушание, не абсолютно послушание - най-малкото послушание: само един час на ден, от 24 часа само един час, туй щото половин час ви се пада за вечерта и половин час като сте будни; половин час като спите, в астралния свят, половин час в будно състояние. Да бъдете послушни туй, както трябва. Туй ще бъде една мярка до втората беседа. 30 минути послушание: всеки ден ще размишлявате, ще се спирате. Може да си разпределите времето така: сутрин десет минути, на обяд десет минути и вечер преди да си легнете - десет минути, след като заспите, по

сред нощ десет минути в съня и преди събуждане пак десет минути. Туй всичко прави един час. Щом се събудите, ще сте бодър и весел, с някоя идея - послушали сте. Щом сте махмурлия, не сте били послушни, ходили сте там, дето не трябва, не сте били в училище, във от училище сте били. Сега няма да се обезсърдявате. Човек мяза на тесто. Най-първо, като брашно, може да го духне вятър, цялата стая ще се напълни с брашно. Опасно е. Обаче замесват брашното, турят вода, прибавят брашно, после прибират, прибират дълго време го мачкат и тогава го правят на хляб. Човек най-първо мяза на брашно, после като му се тури малко вода, мяза на каша, после постепенно тази каша се събира, еволира, мачкат я, мачкат я, докато всичко се събере и се образуват тия хлябове. Та ако някой път мязате на брашно, ще кажете: Излязох от воденицата. Ако сте в нощви, ще кажете: Сега съм на каша. Щом замесят туй тесто, после в пещта. Извадят ви от пещта: Сега съм готов за работа, вече мога да помагам на всички. Сега това са образи, които ще ви наведат към нови мисли и идеи, за да може да имате нови образи. Тогава ще нахлуят нови струи, нов подем ще дойде. Старите решения ще отмените, ще турите нови. И ако турите, ще почувствувате едно подмладяване. Има един стих, който казва: “Онези, които чакат Господа, силата им ще се възобнови, и онези, които търсят пътя на мъдростта, и техният път и той ще се обнови”. От добрите хора добро да изкараш, не е голямо изкуство, но от лошите хора да изкараш добро, то е изкуство. Та сега вие да се не обезсърдявате. Ще работите над себе си смело и решително.

Сега задачата, която ви дадох, ще изпълните в най-слаба форма, но следующата, която ще дам, ще бъде по-трудна. Тогава ще дам само на онези, които може да изпълнят. Всяка задача трябва да се изпълни без съмнение и колебание. Щом има колебание, спъва. Щом кажеш в себе си: “Може и без тази задача”, то е спънка. Задачата дадена - казано, свършено. Трябва да се изпълни, никакви разсъждения. Като свършите задачата, имате резултати, тогава върху резултата може да размишлявате. Най-първо воля, а главно разумната воля трябва да действа. Защото в Божествения свят първо действаме, после

мислим; а при човешките постъпки първо трябва да мислим, после да действваме. В Божествения свят първо трябва да действваме, после да мислим. Законът на интуицията: първо схващаш и решаващ, после мислиш върху последствията. Вървите ли в Божествения свят, ще действувате и после ще мислите; дойдете ли в човешкия свят, мислете и после действувате. Това са два метода, които трябва да имате пред вид, никакви разсъждения, разсъждения при човека. Защо да не разсъждаваме? - Ако вършиш работа по човешки, ще разсъждаваш, после ще действуваш; пък ако искаш да действуваш по Божественому, първо ще действуваш без да мислиш, после ще мислиш. В единия случай мисълта ще бъде първа, действието - после; а във втория случай действието ще бъде първо, а мисълта - втора. Защото когато ние мислим, Бог действува, когато ние действваме - Бог мисли. Тъй седи въпросът. Когато Бог мисли, ние действваме, значи, Той мисли заради нас.

Вземете един инженер, взел един план. Най-напред той обсъди, обмисли, нареди го, после вземе плана и действува според него. Вече няма какво да мисли. Това е то философия. Проста философия, рязко и категорично. "Ще мислим" - подразбира човекът, "ще действваме" - подразбира Божественото. Нищо повече. Туй са две различни идеи. Щом туриш като човек, от първо да мислиш, после да действуваш, непременно ще правиш погрешки. И ако в Божествения свят мислиш, ще направиш погрешки. Мисълта отпосле ще дойде.

И тъй, ще мислите и действувате, ще действувате и мислите.

Тайна молитва.

СКЪПОЦЕННИТЕ КАМЪНИ

**17 Лекция, гържана на I Мл.ок. клас
на 21.VI.1922 год. сряда, София**

Тайна молитва.

Прочетоха се някои от темите за скъпоценните камъни.

Вие се спирате върху външната страна на скъпоценните камъни. Допуснете, че вие бихте яли без чувство на охота или апетит, без чувство на глад, какво щяхте да усещате. Ако тази храна я вземехте без да усещате? Значи главният стимул, импулс на храната е в чувствуванието на туй, което сдъвкваш, което възприемаш без да я чувствувате какъв резултат бихме имали? Почти никакъв резултат.

Като говорим за скъпоценните камъни, подразбираме ума, понеже само един интелектуален човек може да говори за скъпоценните камъни и той може да прави разлика, само интелектуален, но високо интелектуален и благороден човек, само той, нали в окултния език може да се каже добродетелен човек, защото само умният човек може да бъде добродетелен.

Аз бих желал върху тия дванайсетия камъни да се спрете и да направите някой малък опит, отчасти. Много малък опит, микроскопически. Опитът седи в следущето - Може да излезе сполучлив или не, то е без разлика. Да допуснем, че вие имате неприятна мисъл, каквато и да е: тя може да е от чисто физически характер или сърдечен характер, умствен характер. Започнете по обратния път със скъпоценните камъни от долу на горе. И почнете да прекарвате всички тия скъпоценни камъни през ума си и да видите при кой камък тази неприятност ще изчезне от ума ви. Но същевременно свързвайте тия камъни с известни добродетели. Всеки един камък е свързан с известна добродетел, предизвикайте и нея в ума си, тогава, колкото знаете, ще си поправите мислите.

Добродетелта не е в цвета. Нима когато една мома се намаже с червено или розово и понеже означава Любов, тя Любов ли е? Ако някой облече розова дреха? Не е. То е едно желание да има Любов,

но то не е Любов. Някой обича синьо. Но то ни най-малко не показва, че има истината. Тъй щото не правете погрешна мисъл. Щом имаш (цвета), то е едно пасивно състояние. Цветът трябва да се превърне чрез ония фокуси на ума. Само един цвят минал през човешкия ум и съсредоточение на съответствующото място, може да лекува. Инак няма никаква стойност. - Без участието на ума няма никаква смисъл.

Сега аз искам да се спрете и да проучите скъпоценните камъни. Ще се спреш върху тях да ги проучите. Вие много лесно искате да мините да речем, че някой ден имате апатия, мързи ви, не искате да учите, или някой ден, вие сте наклонни да се откажете от вашите убеждения, тъй искате да тръгните по широкия път. Или някой ден вие се съмнявате в себе си дали вие именно сте в пътя. Или друг ден във вас се заражда завист, едно чувство изпъкне от някъде, от къде е не го знаете, мъчи ви. Туй чувство може да не е ваше.

Трети ден или четвърти, или пети ви обхване страх, страх вътрешен, без да знаете причината.

Сега употребете камъните, да видите какви резултати може да имате! Мисленно един камък, втори, трети, четвърти, пети прекарайте дванайсетях през ума си. Някой път може да имате резултат, някой път може да нямате. Бих желал да зная какви сведения ще имате и тогава ще ви дам обяснение върху законите, които действуват. Значи скъпоценните камъни някога са били нескъпоценни. Тъй за пример, ако въгленът, който е бил черен някой път, а сега е станал диамант, какво трансформиране е минал? Сега аз ви препоръчвам тия опити, за да може да ви послужат като една изходна точка в сегашния физически живот, да може да устоявате в някои неприятности в живота.

Ако се случат втори път да бъда между вас, ще говорим повече за скъпоценните камъни. Сега прекъсвам.

Тайна Молитва!

Аз не искам тия опити да ви заемат много време, ами празното време. Когато няма какво да правите, скука усещате. Ще вземете да посадите едно семенце. Тия малките опити да запълнят разумното време ще бъдат приятни и ще ви наведат на някои добри мисли и чувства във вас по отношение на физическия живот.

ПРОЯВИ НА СЪЗНАНИЕТО

18 Лекция
на I Мл.ок.клас
28.VI.1922 г.
Сряда, София

/Прочетоха се темите върху “Най-силната добродетел на ученика”/

Тогава развийте темата: “Коя е най-силната черта на светлината”:

На вас ще ви кажа, ще ви предупредя, започнете конкретно с най-реалната черта. Най-силната черта, която изпъква най-първо, първа се проявява. Туй, което се проявява най-последно, то е най-слабо. Най-хубавото грозде се появява първоначално на лозето, а пък ягоридата най-късно се явява, и е незряла. Та, когато говорите за добродетелта, същия закон ще спазвате. Туй, което най-първо се появява в душата, то е най-силно. Най-първо опишете реалното, туй, което изпъква, след туй отивайте към отвличеното.

Сега, пазете се от следующия метод, който е вреден. Има изобретатели, които искат да заинтересуват, да заставят своите слушатели да признаят какви блага принадлежат тяхното изобретение. И почва: то като влезе в света, такива преобразования ще направи....Но те още изобретението го нямат на лице. Няма какво да препоръчват такова едно изобретение. Всяка една добродетел си е на местото, когато се прояви. Тогава коя е най-силната черта на водата? Коя е най-силната черта на огъня? - Стопля ви /Обаждат се - горенето/. Горенето е друго. За нас - стопля ни, това е първото. Коя е най-силната черта на Любовта? Сега вие се намирате в следующото противоречие. Вземете човешкия език. Той има няколко служби: най-първата служба е да прекарва храната в стомаха, помага и на водата да слезе в стомаха. Втората служба е вкусването. Третата служба е говоренето. Сега,

когато дойдем да кажем коя е най-силната черта на езика, ще се намерим в противоречие. Три служби има той, но коя е дадена най-първо? Гълтането е най-първо, защото ако не е езикът, човек не може да яде. Значи, първо той трябва да възприеме храната и тогава ще вкуси. И при туй имате три служби на езика. Яденето спада към физическия свят, вкусването - към духовния свят, а говоренето - към Божествения свят. Следователно, езикът изпълнява едновременно три различни служби на физическото поле.

Сега, Любовта и тя е разни видове. Самопожертвването към кой свят спада? Кой може да се самопожертвува? - Само умният човек може да се самопожертвува, а не глупавият. Следователно, спада към ангелския свят. Глупавият човек постоянно жертвува; жертвува, но как? Онези малките пеперуди, които все летят около лампите, постоянно стават жертва, но то е една несъзнателна жертва. Значи, разумната жертва принадлежи на умния човек, само един интелигентен човек може да се жертвува. Сега на туй може да ни се възрази: когато се дави някой човек и друг се хвърли да го спаси и се удави във водата, само умният ли се хвърля? - Само умният човек, човек с интуиция може да се хвърли във водата да избави някого. Тук се изисква висока интелигентност и благородство.

Силната черта на любовта на физическото поле каква е? - Движението. Там, дето има голямо движение, има голяма любов.

Силната черта на любовта в астралния свят? - Чувствването.

В умствения, мисловния свят? - Мисълта.

Силната черта на любовта в причинния свят? - Това са причините.

Неговата любов е твърда, неизменна. Дадена дума - хвърлен камък. Жертвата е вече в причинния свят. Само същество, което прониква в причинния свят, може да се жертвува. Защото, за да жертваш, трябва да има какво да жертваш. Само човек, който е в причинния свят има какво да жертвува. На физическото поле ние нищо не можем да жертвуваме, жертвата се дължи на причинния свят.

Сега нали ви казах, ще си вземете тетрадки и всички теми, които ви даваме, ще си ги пишете. Отличителните черти на всяка ще прекарате. Тя ще внесе нова идея в ума ви. Те са свързани като ноти, всяка тема ще внесе нещо ново във вас.

Сега помнете едно нещо: ако във вас бодърствува вашето ограничено съзнание, туй ваше ограничено съзнание ще спъне вашия прогрес. Туй може да го проверите. Вие вземете кое да е малко дете и го накарайте да мисли за своето растене, да иска да расте, то не може да расте, спъва се. Сега, ако вие искате да растете, ще се спънете. Вие ще пожелаете и ще оставите тази мисъл. Защото растенето е Божествен процес, не сте вие, които можете да заставите себе си да растете. Та ограниченото ви съзнание временно ще го отстранявате да оставяте душата си спокойна. Вие само пожелайте и оставете туй желание във вашето подсъзнание и свръхсъзнание и след ден, два, месец, ще имате резултати. Сега аз съм забелязал, че мнозина са се спъвали по следующия начин: те имат някакви прояви преди да влязат в школата, имат видения, сънища, светлини и казват: “чакай да влезем в школата, да придобием повече”. Но като влязат с туй съзнание, изгубват и туй, което имат. Защото туй, което е започнало естествено, то не е в дисонанс с това, което е започнало в школата. Школата, тя е една - вънка или вътре. Но най-първо всички ще се стараете да бъде душата ви свободна, да имате свобода на душата, свобода на ума и сърцето, да премахнете всички ограничения, които спъват. Може някой път да имате неуспех. Туй да не ви обезсърчава, неуспехът е един добър признак. Вие сте изучавали еволюцията. За да достигне един вол до положението на един човек, знаете ли през колко неуспех ще мине? Тогава, ако поискате от този вол да опише своята еволюция и ако той каже, че пътят бил златен, царски път, той няма да каже истината. Колко пъти са го клали като вол, колко ниви е изорал... Той ще мине по възможност, през най-големите неуспехи и страдания. Тъй е за сега. И вие, ако искате да минете от туй състояние в едно по-горно, пак ще имате доста големи препятствия. Не си правете илюзия. Ако някой ви каже, че има царски път без смърт, той няма да ви каже истината. Ние не искаме да създадем мъчнотии, няма нужда. Но веднаж създадени, приемоте ги, не може да ги избегнете, приемоте ги. Бъдете смели и решителни.

Да кажем някои от вас искате да имате видения или някое окултно проявление. Може да го имате. Сега вземете простия опит: ако вие насадите едно цвете в една малка саксийка и не му поставите подходя-

ща пръст, после на време не го поливате, как мислите, това цвете ще хароса ли? - няма да хароса. И забележете онези, които имат ясновидство. У тях челото трябва да бъде по-широко. С малко чело човек не може да бъде ясновидец. Той трябва да има широко чело, трябва да има въображение, тия центрове трябва да са развити в мозъка. И тъй, трябва да дойдете в контакт с тия, които имат подходящ импулс, стремеж. Тия сили ще въздействуват върху вас. Ученикът, който обича музика, отива при някой музикант, който има този стремеж. Художникът отива при този, който има този стремеж към рисуване. Няма да отиде при невежия. Списателят - при писателя; свещеникът - при свещеника; ученикът - при учениците, пък вие, окултните ученици ще отидете при окултни ученици, няма да отидете някоя баба. Колко съзнание ни трябва!

На първо място трябва да развиете безстрашието, не нахалство, защото някои хора са нахални, не се боят, но то е нахалство, не е безстрашие. Безстрашието е качество на разумния човек.

Сега вземете и направете един малък опит за една седмица. Четете 3-та глава от Евангелието на Йоана до 13 стих включително. Тия стихове ги четете за една седмица, сутрин и вечер и се постарайте да си представите във вашето съзнание този разговор между Христа и Никодима, но конкретно, да оживее картината в съзнанието ви. Да си представите не само това, което е писано, но, ако може във вашето съзнание да проникнат и други мисли и идеи, които са минали тогава, не само този разговор. Никодим е седял най-малко два часа при Христа. То е една дълга реч, дълга беседа. Тъй поне една стотна част да мине през вашия ум, да си съставите една идея. Сутрин и вечер ще четете и ще създадете този образ. Ще видите дали може да го възпроизведете. Ще се върнете в миналото, ще видите дали вашето съзнание може да се пробуди. Ще видите дали вашето съзнание има връзка, дали имате връзка с туй минало. Ако имате връзка, ще видите, ако нямате, няма да изгубите, то е един опит. Ако някой от вас е бил тогава, той ще си спомни нещо поне, ако ли пък не е бил, то ще бъде нещо тайно, затворено. Вечерно време преди да си легнете 5-10 минути, то ще даде едно успокояване да се върнете в миналото.

В класа ще имате мъчнотии, докато се създаде една магнетическа атмосфера, в която умовете ви ще се подигнат. За сега атмосфера не е образувана. Най-първо трябва да се образува една аура на класа ви. В тази аура ще се подигнете. Не е лесно да се образува такава атмосфера. Трябва още да работите, за да се създаде една атмосфера, в която, като влезете, да почувствувате, че се изпълняте с едно въодушевление, умът да се повдигне нагоре, да възникнат нови мисли, стремежи, нови идеи. Върнеш се вечерно време, прекараш отличен сън. Станете сутрин с нови идеи, весели сте. А сега станете сутрин, тъмно. Казвате: “изгубих и това, което имах”. Защо се случва това? Представете си, че сте някой търговец, имате капитал. Внасяте всичкия капитал, нито пет пари не оставяте. Няма ли да се намерите в трудно положение, в тъмнина? Ще почнете да се съмнявате. Но, като тръгне работата, има дивидент 25%, 30%, 50% или 100%, ще кажете: “много добре, че влязох и вложих парите си”. Ако изгубите, ще кажете: “що ми трябваше, по-добре да стоех на страна”. Тъй щото някои казват: “който не предприема, нито печели, нито губи”. Но това не е философия. Животът или трябва да печели, или трябва да губи. Едно от двете. Печалба и загуба, еднакво трябва да вървят. След всяка загуба иде печалба и след всяка печалба иде загуба. Тази загуба може да бъде случайна, може да бъде и естествена загуба.

Темата за следующия път ще бъде: “Службата на човешкия палец”. Гледайте да намерите някоя книга да прочетете за палеца. Ще проучите този палец. Дали е нагоре или надолу, къс ли е или дълъг, добре ли е сформирован. Много няма да пишете. Най-много ще пишете 20 реда. Ще пишете 20 реда, повече няма да пишете. Учете се да пишете съкратено и идейно. Само идеята скицирайте. Скицирайте идеята, защото, ако се впуснете в подробности, губите. Събирайте семенца. Идеите са семена, вие ще ги сеете после. Напълнете торбите със семе, ще дойде време да ги сеете. Защото щом извадите едно семе, мъчно се носят издънките. Сега някои от вас мислят, че не успяват. Щом мислиш, че не успяваш, то е придобивка. Ако един човек, който до сега е бил индеферентен и ти го заведеш в училище и той мисли, че нищо не знае, то е придобивка; той иска да учи. Ти си го турил на прав път. Той казва: “сега съзнавам, че нищо не зная, за туй

влязох да уча”. Пробуждане стане, че нищо не знае. Втората стъпка: ще се роди желанието да запълни тази празнина на незнанието. Следователно, във вас ако се роди мисълта, че сте изгубили нещо, то ще се роди ново желание да спечелите нещо.

Сега, ако някой ви попита така: “защо някои хора са високи, а други ниски, коя е причината да имаме високи и ниски хора? Това ще бъде друга тема: “Високите и ниски хора и техните отличителни черти”. С какво се отличават високите и ниски хора. Може да не можете да напишете нищо, но, като мислите за палеца, за високите и ниски хора, все таки ще се домогнете до някоя идея. Високият човек ще внесе една идея, ниският ще внесе друга. Турците имат една поговорка, която казва: “Алемин късасъ, аллахън белясъ”. /Късият човек е беля на Бога./ Къс човек - белалия човек. Човек, който е много дълъг, от него само ос става. То са крайните типове на много високите и много ниските хора. Ако този, високият има много тесни рамена, то се изменя отношението на неговата височина. И ако късият има широки рамена - също. Ако той е къс и с широки рамена, тогава е белалия.

Сега ще ви наведе на една мисъл. Тук в градината има няколко ружи. Забелязвам тия, които са на север, стават по-високи, а тия, които са на юг - са по-къси. Следователно, в северните склонове израстват високо, стремят се да излязат нагоре, да видят слънцето. Значи, дългите хора се намират на север, късите - на юг. Тъй че, високите растат високо да видят слънцето. И у боровете, и у тях има стремеж да растат на високо, да видят слънцето, не искат да станат по-широки. Значи човек, който е израсъл на високо, той се е намирал в много неблагоприятни условия. Късият се намира на охолно, но страда от липса на влага, а високият се намира при много неблагоприятни материални условия, но при изобилна влага, която му спомага да расте на високо. Но това е чисто материално растене, не идейно. И физиологически има съвсем други причини. Някои хора, дето са високи има съвсем други причини. Но вие ще разгледате въпроса тъй, както вие го схващате, да видим как ще го разгледате.

После друго едно нещо: като ученици на окултизма, вие не се старайте да поставите тази школа в противоречие с общия живот. Окултната школа примирява всички противоречия. Вие трябва да се

стремите към примирение, вие не може да се примирите, но се старайте. Нещата сами по себе си ще се примирят. Но и вие в себе си гледайте да примирите всичко. Разбира се, някои от вас в школата имате по-тежка карма, следователно, ще вървите по-мъчно, ще имате повече и по-големи спънки. Някой ден радостен си, дошел си до някой опит, но дойде твоят кредитор и туй, което си събрал, вземе и продаде всичките ти инструменти и ти останеш пак без необходимите потребности и трябва пак наново да събираш. А онези ученици от вас, на които кармата спомага, по-лесно ще вървят. Аз бих желал всеки един от вас да знае коя му е най-слабата черта и нея да укрепява. Трябва да знаете и най-слабата и най-силната си черта. Защото всичките мъчности идат от най-слабата черта. Там е вратата, откъдето влизат вашите неприятели. Да кажем някой има слабата черта да се хвали. Дадат ви нещо, кажете, че няма да го показвате. Вие ще идете при вашия приятел, ще кажете: “Аз ще ти кажа нещо, само на теб ще го кажа, няма да го казваш никому”. Той иде при своя приятел и каже: “Имам нещо, което ще кажа само на теб, ама другиму да не го кажеш”. Казано нещо, никому няма да го поверяваш. Ще го носиш, докато ти се запоява да го кажеш. Никому няма да го съобщаваш, докато ти се не позволи. После може слабата ви черта да е, че вие сте разсеяни, едновременно мислите за много работи, за десет, петнадесет неща. Мислите да станете философ, мислите да станете поет, музикант, някой богат човек. След туй мислите да станете някой велик държавник, все такива идеи, изоставете ги, защото иначе и ума си разпилявате, и чувствата си хабите, и времето си губите. Само на една работа се дръжте. В дадения случай една работа ви трябва. Щом свършите една, захванете втора, после трета, четвърта. Сега върху този въпрос вие всички не можете да мислите еднакво. На някои от вас въображението е много слабо развито, на някои от вас разсъдителните способности са слабо застъпени, на някои - вярата, на други - надеждата, в трети - наблюдателността, у четвърти - благоговението е слабо застъпено, в пети - самоуважението, у шести - приятелството е слабо застъпено. Това са отличителни черти. И когато постъпвате в една окултна школа, за да ви знаем, аз ще измеря челата ви, в една година отгоре да видим с половин милиметър може ли във вашето чело да стане едно изменение

в известно направление, или в широчина, или във височина. Ако стане, значи вие сте работили. Или да допуснем, че вие сте работили върху вашата воля. Ще измерим брадата ви и, ако след известно време стане едно микроскопическо изменение във вашата брада, знаем, че сте работили. Може да работите над носа. Тогава ще измерим носа. Ако във вашия нос след една година стане едно изменение, то е факт, че вие сте работили. Ако няма никакво изменение, ние знаем, че никак не си работил, мисълта е била много слаба. Та следующата година, ако продължава школата, тогава ще имаме чертежи на всеки един от вас, да видим в една година в кого какво променение ще стане. Тогава, ако много се грижите и безпокоите, нищо няма да направите.

Но трябва концентриране. В окултната наука се изисква едно силно концентриране на мисълта. Ще учите закона на концентрирането, да превръщате окултните сили от едно състояние в друго, да развиете центровете си. Тогава ще имате окултни преживявания, които са необходими за ученика. Но най-първо няма да се обезсърдавате. Челото може да се повдигне, носът може да се измени, брадата, всичко може да се измени. Няма нищо, което човек да не може да видоизмени. Сега някои от вас нямат търпение, нали? Аз ще ви дам един метод как да се поправяте, сами да се поправяте. То е трудно, но... Изправете се пред огледалото и се постарайте да схванете една ваша дисхармонична черта, нещо, което не одобрявате, вижте в коя част на лицето е. Спрете се около 5-10 минути и гледайте по-дълго време в очите си. Не гледайте повече, защото може да се хипнотизирате. И тогава внушете на този, който е в огледалото, кажете му: “Ти трябва да се поправиш”. Нищо повече! Но като кажете: “ти трябва да се поправиш, свържете в ума си образа и той ще ви въздейства, по отражение ще подействува, чрез внушение да изправите тази черта. То е малко трудно, но някои от вас може да го употребят, като едно средство. След като гледате в огледалото и очите ви се напълнят със сълзи, туй показва, че нервната система е слаба. Когато очите престанат да се наливат със сълзи, туй показва, че почват да укрепват нервите ви. Вие най-първо гледайте една минута, две минути без да примигвате, няма изведнъж да стане - то е немислимо.

Тайна молитва.

ПОЛОЖИТЕЛНИ И ОТРИЦАТЕЛНИ СИЛИ В УЧЕНИКА

19 Лекция
на I Мл.ок.Клас
5.VII.1922 г. сряда
София

Тайна молитва

/Прочетоха се темите: “Отличителната черта на светлината”/

След туй ще пишете: “Предназначението на човешкото сърдце”.
Положителни и отрицателни сили в ученика.

Сега, ако нямаше никак тъмнина на земята, би ли имало растеж на физическия свят? /Отговарят - не!/. Светлина и тъмнина, това са две състояния на душата. В тъмнината душата познава себе си, като се ограничава. Тъмнината е ограничение, а светлината е процес за познаване Бога, за познаване Любовта. Без светлина Любовта не може да се познае.

И тъй, най-силната черта на светлината е да познаем Любовта. Сега, като напишете това общо, ще вметнете и туй: “най-силната черта на светлината е да познаем Бога. Светлината е умствен процес. Щом се разкрие умственият свят, разкриват се формите, разкрива се тяхното съдържание, разкрива се смисъла на нещата, идва се до първата причина на нещата - Любовта. Значи, светлината е пътеводителят за познаване на Любовта. Следователно, ако вие искате да растете, всякога трябва да свързвате психологически светлината с процеса на познаване Любовта. А всички ония състояния на вашата душа, които произвеждат една малка дисхармония, спадат към тъмнината. Туй е ограничение. Всякога всяко състояние, което носи дисхармония в себе си, от каквото есество да е, спада към тъмнината. Всяко състояние, което носи хармония в себе си, каквато и да е приятност, което носи обмяна, спада към светлината.

Сега, ако влезете в метафизиката, ще се намерите в едно противоречие. Метафизиците и крайните окултисти твърдят, че абсолютната светлина е абсолютен мрак. И когато рекъл Бог: “да бъде светлина, направил първото ограничение. Следователно, абсолютният мрак, като се ограничи в себе си, произвежда светлина, която мрак не може да обземе. И тъй, у човека кое е първото ограничение? Аз ще ви го кажа. То е жертвата. Следователно, щом човек се реши да жертвува нещо, той произвежда светлина в себе си. Ето защо е потребна жертвата. Щом се решиш да жертваш, първият ден на светлината в твоята душа се проявява. Ако се яви светлината, за да се разграничи светлината от тъмнината, у теб жертвата е правилно направена, еволюцията е правилна. Ако не се яви никаква светлина и тъмнина, жертвата не се е явила. Тъй се обуславя. Христос казва там: “Аз съм виделина на света”. Но тази светлина беше придружена със саможертвуване. Тъй щото, за да създадете светлина в себе си, когато се говори за самопожертвуване, подразбира се един акт - светлина да се яви във вас. В замяна на жертвата, която ще дадете, ще се яви светлината. Сега, при сегашното състояние на еволюцията, светлината има четири направления на физическото поле. Четири направления, вълни, по-слаби и по-гъсти, а по-гъстите образуват задната част на мозъка. Главата расте тогава отзад. Както тежестта на мозъка у животните е зад ушите и вследствие на туй тия животни са заставени да ходят на четири крака. У растенията тежестта е отдолу, в корените, вследствие на това те са принудени да бъдат поставени с главата надолу към земята, за да пазят равновесие. У човека движението на светлината е отпред. Тежестта на мозъка е отпред, пред ушите и вследствие на това бил заставен да се изправи на два крака, за да пази равновесие. Четвъртото състояние започва сега, то е състояние на горе и образува чисто духовните, Божествените чувства у човека - висшия свръхчувствен свят. Тъй щото, когато във вас светлината действа в четири направления, отзад, отвътре, отпред и нагоре, образува се един кръст. Тогава, като начертаем този кръст, според дължината на всяка една част на кръста ще познаете в кое направление светлината е по-силна. Ако западната част на кръста е развита, значи животинското естество е по-силно. Ако долната част

на кръста е по-дълга, тогава растителните стремежи у вас са по-силно развити. Ако източната страна на кръста е по-дълга, значи човешките способности и чувства са по-силно развити. Противоположната на горе, горната част показва Божественото у човека. И тъй, ако спуснете една отвесна площ отгоре на долу, успоредно на главата на човека, той се разделя на две. Задната част е лявата пътека на неговото движение, а предната част на главата е дясната пътека. Ако спуснете друга площ от запад към изток, имате друго едно деление. Дясната част на мозъка е правият път, а лявата част на мозъка - това е широкият път. Първото състояние показва само състоянието на душата. Стремежът, това е левият път, принципално. А пък правият път - това са вече действия. Защото в правия път върви само онзи, който действа, а в широкия вървят онези, които не действуват. Те са двата пътя въобще, по които хората сега вървят. Сега, когато говорим за животинското царство, за влияние на животински и растителни стремежи, ние подумата “животинско” разбираме съзнанието в неговите първи прояви, а под “растително” разбираме подсъзнанието. Всякога, когато известна енергия се набере в човешкия мозък или организъм повече, отколкото е потребно, раждат се дисхармонични състояния. Запример, наблюдавайте всички хора, на които слепочните части са чрезмерно развити, широко закръглени, вие ще забележите, между тази широчина и човешките бърни има съотношение. Бърните стават по-дебели. Понеже обонянието е тясно свързано с бърните, когато носят е близо до устата, с помирисването на някое приятно ядене, става прилив в бърните и вследствие на това те стават по-дебели. Същевременно и другите части на мозъка хвърлят известно влияние. Запример, ако надеждата у един човек е силно развита, в лицето има два мускула, по които се познава това. Когато този център е силно развит, ъгълът на устата е обърнат на горе, а не на долу. Тъй щото мозъчните центрове хвърлят в две направления белези: или криви линии или прави линии. Някой път има подвити ъгли на вътре. Изобщо нагоре и на долу. И всякога, когато човек става тъжен, ъглите на неговите уста се спущат на долу. Туй показва тъжно състояние или друго-яче казано: теченията са вече растителни или животински. Щом ъгълът на устата е насочен на горе, то

е човешко и Божествено. Човешкото и Божествено течения имат движение на горе и напред. Животинското и растителното имат движения надолу и назад. И тогава, като ученици на окултизма, ще правите опит. Имате едно състояние, неразположени сте, отделете туй състояние от вашето съзнание, за да го изследвате като обект, да го положите на критика и да изследвате причините и последствията му. Туй състояние, неразположение как се е появило у вас, изследвайте как се е появило, то е един обект вътре в съзнанието, отделете го и може да го разгледате. Вие имате едно неразположение и мислите, че то е много тясно свързано с вашето съзнание, че не може да го отделите. Не е вярно; може да го отделите. Може да го отделите от вашето съзнание тъй, както дяволския нектъ отделяте. Като речете да го откъснете, причинява известна болка, но може да го изтеглите от крака си.

Когато човек е чрезмерно страхлив, чрезмерно честолубив и с малко развита надежда, той е всякога песимист. Защото страхът създава у него всички ония форми на препятствия, които той не може да преодолее; неговото честолубие изтъква в ума му, че той не може да се подигне и слабата надежда, че той не може да работи на физическото поле и всякога поражда едно мрачно състояние и се поражда песимизма. И с този песимизъм се раждат най-лошите черти: да бъде мизантроп, да мрази хората, ражда се лукавство, хитрост, завист, омраза - раждат се отрицателните черти у човека. Сега вие ще попитате защо се е появил страхът в света. Страхът е бил един велик закон в животинското царство. Това е най-великият закон, който има животинското царство. Страхливият в животинското царство значи, правото не е на негова страна, той трябва да плюе на краката си, да бяга. Онзи, който е слаб, казват му: “законът не може да те избави, а краката ти трябва да са дълги. Туй, което може да те избави не е законът, то са дългите крака”. Страхът у животните е съвестта у човека. Съвестта у човека се явява заместница на страха. Вие може да имате тия две състояния. У вас може да се появи най-висшето у животните - страхът, а щом се подигне страхът, ще се подигнат много възпоминания от миналото, които не са красиви. Ще превърнете страха в съвест! Тогава ще се породи разум, разсъждение. Там се говори вече за право. Разбира

се, сега тия разсъждения няма да бъдат еднакво полезни за всинца ви. Но все-таки полезно е всеки един от вас да се стреми да отдели две или три свои състояния, да ги разгледа тихо и спокойно. Скърбен си, обхване те мрачно състояние, не ти се иска да живееш, искаш да се самоубиеш, отдели това състояние и го разгледай, защо туй състояние на съзнанието не иска да живее. Отдели го. Ти не си това. То е едно състояние. Че е състояние се познава по това: да кажем може да си хипнотизиран, този, който те е хипнотизирал, може да ти е внушил мисълта да се самоубиеш. Хипнотизират някого в спящо състояние, внушават му след шест месеца в еди кой час да стане и иде при приятеля си. Той до тогава нищо не подозира. Дойде часът, той стане, прояви се туй състояние. Туй състояние може да трае 15 минути, час, два и след туй пак като че нищо не е вършил. Вие сте били ученици на разни школи в миналото и някой от вашите учители ви е хипнотизирал за някое следующо прераждане, след 120, 250 или 300 години да извършите нещо. И вие ще го извършите добро или зло. Някой път се чудите как тъй се изменя човек. Живее един човек честно и почтено и изведнъж стане една рязка промяна, той стане най-големия разбойник. Мине година, две, три, пак стане рязка промяна, той пак се повърне в своето първо състояние. Та сега, в сегашното състояние на школата, всички тия състояния ще се стремите да ги изправяте. Предстои една грамадна работа на изправяне. Школата има за цел да ви даде знания, но същевременно и ред погрешки на миналото да ги изправи по един разумен начин. Щом дойдете в туй хипнотическо състояние, по обратния път трябва да победите. Има обратни паси. Да кажем онзи, който ви е хипнотизирал, тегли на долу с ръцете си. Когато искате да се разхипнотизирате, ще теглите с ръцете настрани. Движенията от горе надолу, те са на черната ложа. Всички вие все така се миете, нали? /Показва./ Добре, като се миете така, вие казвате: “Не си струва на човек да му са отворени очите.” Право. В известно отношение е право. Когато влезете в материалния живот, право е. Но щом влезете като ученици на окултната школа, ще употребите другите движения - настрани. И после, като мокрите косата си, правете движения на горе, не снемайте на долу, и отзад теглете ръцете надолу по косата.

Трябва да знаете, че всяко движение, което правите, то има свой смисъл и влияние. Наблюдавайте състоянията. Някой път направите едно движение и вас ви е неприятно. Направите едно движение и вътре на духа ви стане приятно. Има известни движения, като ги направите, усещате известно разположение. Може да паднете в друга крайност. Трябва най-първо у човека да не се роди страхът дали туй нещо да го направи или не. Всяко едно движение си има своето влияние, упражнява свое влияние. Тогава някой път, за да се хармонизирате, може да започнете такова едно движение. Най-първо мислете за растенията, после мислете за животинското царство във всички негови форми, след туй минете към хората, към човеците и тогава - към Божествения свят. То е един начин за тониране на ума. Най-първо за растенията, животните, човеците и помислете за чисто Божествения свят. Защото, ако започнете движението обратно: за Божествения свят, човешкия, животинския и растителния, имате обратно движение назад, по инволюция, слизате. Еволюционен път е: растителния свят, животинския, човешкия и Божествения свят. По този начин всички неприятности, които ви се случват, в каквата форма и да са, вие всички може да преодолеете. Но старайте се някои от тях да отделите от вашето съзнание, да отделите причините от последствията. В туй отношение някои от вас може да си спомогнете. Четете ботаника, зоология, някое съчинение по антропология, четете тогава съчинение върху Божествения свят. Защото непременно ние трябва да слизаме всеки ден към растенията. Всяка скръб и страдание, които причиняваме, показват, че слизаме към растенията, те ни помагат и ние им помагаме. Всяко неразположение и гняв са свързани с животинското царство. И там, значи, можем да сме полезни. Разумният и приятният живот започват с човека. Минаваме към човеците, докато дойдем до приятното. В чисто Божествения свят всяка дисхармония е изключена. Тези са четири велики състояния, с които трябва да си служите. Макар и да не разбирате законите, няма опасност. Запример, някой път вие се чувствувате тъй неразположен, нетърпелив, смуцава ви нещо. Представете си, че се намирате в някоя гора от борови и дъбови дървета, няма да се мине много време, ще почнете да добивате туй състояние

и разположение на растенията. Някой път сте мързеливи, почнете да мислите за животните. Всички животни са подвижни. Нуждата за глад ги е заставила да мислят. Като мислите за тях, те ви стимулират с енергията си. Между тях ленивци няма. Доже най-мързеливите от тях са много енергични. Едно животно, след като се наяде е мързеливо. Но после пак ще обикаля до пет-шест часа да търси храна. След като придобиете търпението на растенията и подвижността на животните, вие ще минете към човека. Да разсъждавате последователно. След като разработите човешката мисъл, ще минете в Божествения свят. Ще изложите всички ваши мисли на показ. Ще се ослушвате. Ще се явят там на вашето изложение тия напреднали същества, ще направят своите бележки. Умните хора всеки ден правят по едно изложение, средните - в неделята едно изложение, пък глупавите - в годината по едно изложение. Туй, дето наричат "човек трябва да се самоосъжда, то е туй, което той е създал да го занесе в Божествения свят другите да се произнесат, да го обсъдят, а той да наблюдава, да вижда погрешките си и да вади смисъл. Това са живи образи, това е една дълга дисциплина на ума. Разбира се, в окултната школа, ако вие бяхте готови, да нямахте туй противодействие... Сега не сте готови. Аз сега мога да махна с ръката си и изведнаж да ви приведа в другия свят, но ако река да направя туй сега, между вас ще захванат конвулсии, някои няма да искат да излязат навънка и какво ще стане? Ще кажат: подлудяха. А пък друго яче класът - всички ще заспите в един час и като влезе някой, ще ви види като мумии, ще каже: "Какво е станало?"/. След един час ще се върнете освежени, като че сте ходили на някоя разходка. Но трябва голяма дисциплина на волята. Не може човек да ви приспи тъй при тая обстановка. Трябва да има абсолютна тишина. Улицы наоколо не трябва да има. В един час не трябва да има никакви смуцавания. И трябва да има известна аура, образувана около цялото място. При такава само обстановка може да имаме по-реален опит, а сега при сегашните условия, при тия улици и всичко туй наоколо, ще се задоволим със сегашното. И Чам-Кория, дето сме и там не може. За да го направим, трябва да изберем някоя планинско място. Ще търсим на друго място; като намерим такива условия, виж тогава

може. То и тук може да се създаде в центъра на София, но трябва да се направи особена стая, да се ограда с такава аура и може да се ограда. Само в такава стая, в която ще правим тия упражнения, крак на външен човек да не влиза, само учениците да знаят. Външен човек да не подозира, че има такава стая. Така да се ограда, щото онзи неосветения, като рече да се приближи до стоята, да каже: “не ми е мястото тук” и в него се заражда противно желание. А пък в ученика, у него се заражда един стремеж да дойде той като някоя пчела при цветята. Той веднага ще знае, че има такава място. И потребно е тук в София това - трябва да се създаде такава стая. В салона не може да се създаде такава атмосфера. Но като ученици ще работите, ще се създаде.

Тайна молитва

Работете. Ще се преодолеят всички мъчнотии постепенно. Постепенно всичко ще се преодолее. Ще гледате да образувате една воля, не като желязо, не като гранит, а като диамант. Всички трябва да имате диамантена воля. Гранитните воли капитулират, железните воли капитулират, но диамантената - не. Особено, както са вашите класове смесени, тук се изисква по-широко схващане и по-голяма самоотверженост. Има още ред заблуждения, криви схващания, които трябва да се премахнат, да се внесе светлина от особен род. Особена светлина трябва да се внесе в съзнанието ви. Ако не дойде тази особена светлина, вие ще имате сегашните схващания. А в сегашните схващания, в тях не може да се добият тия резултати, които очаквате. Аз, като казвам “нов род светлина”, туй ни най-малко не трябва да ви безпокои, тя ще дойде. Като казвам, че трябва да се внесе, подразбирам, че ние ще се качим на един планински връх и по-рано ще дойде тази радост, а долу - по-късно ще дойде. Ние ще направим големи усилия да се качим на тая Божествена вълна. Там светлината иде по-рано. Долу в равнините и долините ще проникне по-късно. То е преимущество на една окултна школа - да покаже пътя към тия планински върхове. Запример, в школата още не сме ви преподавали за ритмическото ходене, още не знаете какво нещо е ритмическо ходене. Но ще бъде постепенно. В Чам-Кория те са научили вече първия урок по ритмическо ходене.

ВЪЗМОЖНОСТИ

20 Лекция от Учителя

за учениците на I-ия мл. ок. клас

(гържана в Чам-кория на 26 юли 1922 г. сряда).

Присъствуваха:

Василка, Дафинка, Марийка, Милка,

Паша, Савка, Цветанка

Започна се в 12 ч. без 20.

Тайна молитва

Прочетоха се темите: “Значението на високите и ниските хора”.

Разлика между възможност и необходимост.

Възможността, това е към човешките процеси, т. е. означава човека. Необходимото, това означава Божественото в света. То се налага. И тъй когато говоря за възможността, подразбирам какво трябва човек да направи в дадения случай, да използва онези благоприятни условия, които необходимостта е положила в неговите ръце.

Аз ще ви задам сега един траен символ в окултен смисъл: да допуснем, че един човек и един кон имат известна обич, конят и човекът могат да дружат. Обичат се, тръгват двамата.

Господарят, човекът го язди, а конят го носи. Отиват на нивата. Дойдат на нивата, господарят слиза, хваща опашката на коня, впряга го на работа, почват да орат на нивата. Свършва до вечерта работата, разпряга го. Качва се на него, връщат се в къщи. Господарят влиза в къщи, а конят - в яхъра. Сега възможността у кого седи? Възможността е у човека, той може да измени положението на коня. Той може да подобри и да влоши неговото положение, почти абсолютно от него зависи. Сега обратно: конят може да улесни положението на господаря си. Следователно, нисшето у вас трябва да ви улеснява, а

висшето трябва да ви подобрява - начин за работа.

Сега в школата вие заемате мястото на коня и ще улеснявате, а пък господарят заема мястото на учителя и ще подобрява. Учителят трябва да подобрява условията у човека, които той ще използва. Та тази възможност е разумното у вас. Тия възможности ще ги употребите за подобрене на коня си, за да може той да ви улесни. Например какво ще подобрите? - Ще подобрите храната, ще подобрите (пашата), ще подобрите жилището и той ще бъде по-силен, ще може да върши по-добре работата си. Значи ако вие не подобрите мислителните сили на вашия ум, ако не подобрите чувствителните сили на вашето сърце, ако не подобрите действащите сили на вашата воля, то вие не можете да имате улеснения в живота си.

Сега в школата ще използвате недоволството, което може би за в години ще ви е като една спънка. Недоволство: недоволство от себе си, недоволство от ума си, от сърцето си, от волята си, от самите вас, от окръжаващите ви. Туй недоволство ще го използвате като един стимул за работа, защото в недоволството все-таки има една идея, че човек съзнава, че му липсва нещо, което му е много потребно, което е необходимо за неговото щастие, а го няма.

И тъй ако търсите сега топлината, отде трябва да я търсите? - От слънцето. Ако търсите светлината, отде трябва да я търсите? - От слънцето. Може да каже някой: “Ама може да запалим някое дърво. Те са вече второстепенни неща. Тук има събрана енергия, може да я превърнете на топлина. Ако имате начин как да превърнете тази топлина, можете. Но най-хубавата топлина, най-хубавата светлина идат от слънцето. То е първичната топлина и светлина.

Сега ако търсите Любов, Истина, отде трябва да ги търсите? - От Бога - външния диск от Бога. Външната страна на Бога се изразява чрез Неговата Мъдрост. Дискът на Бога, това е Мъдростта, съдържанието на диска, това е Любовта, а смисълът, това е Истината. Следователно, когато говорим за Бога, проявен в Мъдростта, подразбираме видимата страна, т. е. формата на нещата, реалната форма, която съществува или абсолютните форми, които съществуват в Битието. Някой път може да търсите Любовта, Мъдростта и

Истината в хората, това е второстепенно, вторично нещо. Кога ще търсите Любовта в Бога? Когато търсите Любовта в Бога, всякога ще сте в безопасност, тя е неизчерпаема, този огън не ще изгасне. В този огън трябва да внасяте нещата. Престанете ли да внасяте нещата там и тя ще изгасне. Ако в лампичката не внасяте масло, тя ще изгасне. Ако в електрическата лампа няма ток, изгасва. Това са условности.

Сега ние намираме в живота, че много условия са противоречиви. Да, защото са безконечни. По същия закон лампата ви непременно ще изгасне, като изгори маслото ѝ.

Тъй като ученици ще се стремите да разбирате безграничното, безконечното, проявено в конечните, разумни форми. Запример безконечното ви прави недоволни. Да допуснем, че вие сте една тръба, съзнавате, че сте една тръба, през вас минава вода от едно цяло езеро и тя е тъй изобилна, че образува цял напор. Какво иска да каже тази вода? - Разширете се, та да изчезне недоволството. Като се разширите, недоволството ще изчезне. Недоволството всякога показва, че човек не е използвал условията, които му са дадени. Това е една от причините.

Знаете ли кога стават хората недоволни? - На стари години. Всичките стари хора са много недоволни от себе си. Те виждат много ясно как е трябвало да използвате младите си години, да се учат, да придобият опитности, а как са прахосали времето си. Всички стари хора, с малки изключения, са крайно недоволни от себе си. Младите пък са недоволни от ограниченията, които често ги спъват, та не могат да изпълнят, което искат. Щом им турят граници, които ги спъват, за да изпълнят желанията си, те са недоволни от тия препятствия, които им се създават.

Вие знаете онзи анекдот за щъркела и жабата? Той е един окултен разказ. Минавал един разумен щъркел покрай едно блато. Щъркелът бил момък. Той завел разговор с една мома жаба и започнал да ѝ разправя за техния свят, как се дига на високо в тези широки пространства; “И чудно ми е как седиш ти в туй блато” - “Че нямам възможност, как, криле нямам”, отвърнала жабата. “Лесно е, може да се качиш на гърба ми, аз ще те пренеса в тия новите места”. Качила

се жабата на гърба на щъркела, дигнал я той много на високо, обаче, като не могла да издържи, паднала от там и се убила. Значи жабата трябва да стои в условия при блатото. Тя преждевременно излязла от блатото. Щъркелът ѝ говорил преждевременно за хубавите места. Та и в окултизма има такива съблазнителни места. Не се качвайте на щъркелски криле! Туй, което за жабата е опасно, за щъркела е безопасно и обратно: туй, което за щъркела е опасно, за жабата е безопасно. Ако щъркелът беше се съгласил с жабата да влезе в блатото, щеше да се случи и с него същото.

Сега възможностите дават разширение на вашата мисъл, разширение на вашите чувства и разширение на вашата воля. В мисълта ви не трябва само разширение, но и дълбочина; в чувствата ви също трябва разширение и дълбочина, а на волята си предавайте интензивност.

Сега ще ви дам на вас I клас, един малък опит, да познаете колко вашият ум е широк и дълбок, колко чувствата ви са широки и дълбоки и колко волята ви е интензивна.

Накарайте някой ваш приятел да ви каже нещо обидно, вие ще го заставите затова и ще видите, дали ще можете да превърнете тази обида и за колко време ще можете да я превърнете. Този опит може да трае един цял месец. От днес който ви каже една обидна дума, забележете си за колко време ще можете да преодолеете тази обида, да превърнете тази дума така, че тази дума, която е била обидна, да почнете да чувствувате, че от нея излиза музика.

Това е един опит, от който ще познаете дали сте предали широчина и дълбочина на ума си, широчина и дълбочина на чувствата си и интензивност на волята си. Но гледайте обидната дума да не е много голяма, да не направите някой много дълбок абцес. Най-първо малка обидна дума, да ви резне малко, но да не ви засегне много, за да видите за колко време ще може да заздравите туй място.

Сега индусите имат един начин за събиране на прана, на енергия. Може да направят един разрез на ръката си, после да концентрират ума си и в 20 минути раната заздравява.

Следователно, една обида не е нищо друго, освен един малък

разрез или на ума, или на сърцето, или на волята. Ако имате изобилно тази прана, поставете я на ръката си и ръката заздравява. Туй показва, че имате воля. В друг случай ще се намерите в положението на онзи търговец, който мисли, че е богат, а той няма нищо в касата си.

И тъй ще намерите един ваш приятел и съзнателно ще направите с него опита. Ето как ще стане. Когато вашата приятелка е в отлив, тя е неразположена, ще отидете при нея и ще я подразните. Ти ще я подразниш, ще я опиташ, а после ще ѝ кажеш, че правиш един малък, окултен опит. Ще ѝ кажеш: “Аз ти много благодаря, че много ми послужи”, защото в това време тя може да ви каже някоя обидна дума. Вие ще изберете субекта и той ще ви направи един малък разрез. Да видим дали ще можете да се поляризирате в малките опити. Такива опити може и други да ви създадат, без да си ги създавате сами. От Братството ще ви се създадат. Ако се предизвикат естествено, по-добре ще бъде. Ако не се случат естествено, тогава сами ще си ги създадете. Тук, в окултната наука, всички опити, които сега идват, те са запас от енергия. Щом научите законите, ако може да преодолеете тези изпити, всичката тази енергия, ако не изгубите, ще се върне при вас. Защото растенето, развитието - физическото, духовното и умственото, става само чрез тия противоречия вътре. Онуй е един неизбежен закон в природата.

После, дръжте в ума си тази основна мисъл, че в първичния закон, когато говорим за законите и силите, всякога разбираме живото и разумното. Нещата са точно определени и няма никакви изключения. Ако съществува едно изключение само, то е като една възможност, като една врата. Изключения няма, съществува едно изключение като една възможност. Запример, за Бога няма нищо невъзможно, Той може всичко да поправи и постепенно и моментално. Да кажем, недоволни сте от времето, студено е - значи топлина дойде, веднага ставате доволни. Недоволен си от някоя нощ, дойде светлина, доволни ставате. Нещата се уреждат. Както топлината, тъй и всички други сили в даден момент или уреждат, или развалят.

Та и сега ще гледате какви са възможностите в сегашния, в дадения живот, кое трябва да подобрите и кое трябва да улесни.

Възможности в подобрене и улеснение. Гледайте нисшето да ви улеснява, а висшето да подобрите. Овците ще ви улесняват, ще ви дават собственото си мляко, вълна, а вие ще подобрите положението на овците. Подобрете положението на ума си, той ще ви улесни. Подобрете положението на сърцето си, то ще ви улесни. Подобрете положението на волята си, тя ще стане интензивна, силна, мощна.

Злото в света е една възможност, която съществува в Битието. Неразположението на духа, неразположението на чувствата, това са все възможности. Когато извършиш хармонично ония действия, които великият закон изисква, ти усещаш радост, а щом извършиш противоположното, усещаш скръб. Значи скръбта е признак на оране, а радостта е признак на жетва. Когато орат, земята скърби, а когато женат, житото се радва, че е минало през процеса на скръбта, на страданието, освобождава се, радва се.

Туй е достатъчно.

Тайна молитва.

12 1/4 часа.

Сега към училището, нали, за обяд?

ДЕЯТЕЛНОСТ НА СЪРЦЕТО

21 лекция от Учителя

2.VIII.1922 г.

на учениците от I Мл. ок. клас.

Започна се в 7^{1/2} ч. веч.

Тайна молитва.

Прочетоха се темите за “предназначението на сърцето”.

Учителят запита: Имате ли тема за следующата сряда? - Не. Тогава за следующия път ще имате темата:

Значение на човешкото око.

В 8^{1/4} ч. Учителят започна да говори:

Вие оценявате ли вашето сърце? Значи, ако спре да тупти то, ще спре и физическият живот. Ако спре да чувствава, ще спре и вашият астрален живот по същия начин.

Сега аз ще ви дам да размишлявате цяла една седмица за сърцето: сутрин, преди обяд и преди вечеря ще произнесете следните думи: Боже, съзиди в мене сърце чисто и свято, а след туй ще започнат вашите размишления, които ще продължават пет минути.

Някои казват, че сърцето е храм, а други олтар. Как го взимат поетите, като храм или като олтар. Вие много голяма цена му давате. В тялото каква рол заема сърцето? Природата му, ролята му е проста. - Да подтиква кръвта. Като един проводник е то. Всякога взимайте за всеки уд такава мярка, каквато му съответствува на големината. Сърцето си има своята математическа големина. И в духовно отношение тия съотношения се спазват. И в духовно отношение същите отношения съществуват. На физическото поле сърцето е малко, а вие в духовния свят му давате всички функции, то става господар на всичко, когато не е тъй. Господар на всичко е само човешкият дух.

Сега ще ви запitam: Сърцето ли чувствува или човешкият дух чувствува? Как определят съвременните психолози сърцето? - Като нервно разлагане, разлагане на нервното вещество, т. е. най-малко разпознаване на нервното състояние.

Сега аз ще ви задам и друг въпрос: Представете си, че се намирате някъде през лятото на курорт в Чам кория, излизате на разходка. Дето има много боровинки, похапнете си боровинки, поправите си стомаха, поне ви идва на ум да си наберете малко за зимно време. Сега вие като говорите за сърцето, минавате като екскурзиянти, ядете боровинки и си казвате: “За зимъс ще си купя”. Добре, но представете си, че зимно време няма откъде да си ги купите. Когато аз ви зададох темата за сърцето имах съвсем друга мисъл. Сега когато в някой храм се създаде олтар, олтарят е огнището. В къщата огнището съставлява сърцето. Там постоянно гори огън. Защо? - За да се топлят, да се готви, да се измиват. Ще определите сега функциите на сърцето, ще определите сега за какво е функцията на това огнище. Понякога когато е топло, изгасвате огъня. Огнището остава. Защо? Значи и без да гори огнището, хората могат да се топлят.

Сега да вземем човешкото сърце. Ако сърцето във физическия живот престане да тупти, престава и физическият живот. Ако чувствованията престанат, престава и астралният живот, т. е. човек пада в едно сънно състояние. Нали когато имате олтар или огнище, коминът му трябва да бъде добре направен, понеже щом запалите огъня, а коминът не тегли, не провървя, тогава всичкият кадеж ще остане вкъщи.

Е, сега, когато вие сте неразположени, не показва ли, че кадеж има във вашето сърце? Това показва, че коминът на вашето сърце е запушен.

И тъй вие казвате, че сърцето всичко върши, а когато дойде някое ваше, вътрешно състояние, не го изяснявате по същия начин. Казвате, че сърцето всичко върши, а когато имате някое аномално състояние, отдавате го на друго нещо. Когато влезе в къщата ви и има кадеж, това е едно аномално състояние. Оправете комина си! И сърцето има комин? В какво седи, да е този комин на сърцето?

Аз бих желал сега за втория път да ми отговорите, да се досетите приблизително, кой е коминът на сърцето?

То ще бъде после - когато започнете да изучавате земята - физическото, астралното, менталното и причинното. Астралното тяло си има физиология, има си и анатомия. Менталното тяло - също. Тези изучавания ние ще оставим малко по-насетне.

Сега когато употребявате аналогия, уподобление, гледайте тия уподобления да са верни по своите съотношения. Тогава вие ще почувствувате интуитивно една хармония или удоволствие. Щом една мисъл в своите уподобления е вярна, чувствуваш се разположен. Например, напишеш едно стихотворение, прочетеш го 1, 2 пъти, чувствуваш, че нещо не ти харесва. Четеш го, но нещо на ухото ти казва, че не е вярно. Поправиш го, прочетеш го отново 1, 2 пъти, мине време, виждаш, че си доволен. В самия човек има известно чувство, което му показва кое съждение е вярно и кое не.

И аз бих желал вие да развивате тази вътрешна интуиция, с която можете да си служите за вярността на някои положения. Запример след като напишете нещо за сърцето си, не бързайте, ами спрете се, прочетете го един, два пъти и вижте доволен ли сте от туй, което сте написали. Ако ти си доволен, то туй, което си написал, ум дава и на тебе идея и ти като го четеш и другите ще бъдат доволни. Щом сам не си доволен, никога не очаквай и другите да бъдат доволни от туй, което си написал. Запример като пишехте за сърцето, трябваше да гледате вашето сърце, здраво ли е, чувствително ли е? Трябваше да помислите вашето духовно сърце колко прегради има, вашето астрално сърце колко прегради има. Физическото сърце колко прегради има? - Две: лява и дясна. Всяка от тях по още две - четири. Този е новият начин да мислите. Съвременният свят не мисли. Да кажем, че аз казвам тъй: “Ти си лош човек или ти си добър човек”. Добре, ако аз съм слуга, а някой е господарят и ми каже господарят да взема, да посея едно житно зърно на нивата. Аз не посявам туй житно зърно, не е важно, а той ми казва, че ти си лош човек. Защо? Защото не съм посял туй житно зърно. Питам сега: ако ми се заповяда

да посея цялата нива и да посея едно житно зърно и не изпълня заповедите, има ли разграничение в непосяването? Какво намирате вие в тия две съждения? Законът е такъв: онзи, който сее едно житно зърно, може да посея и цялата нива, и онзи, който не посея едно житно зърно, той не може да посея цялата нива. Такава е аналогията. И в окултна смисъл ние говорим: когато кажем, че един човек е лош, ние подразбираме, че е лош в дадения момент, не в миналото или бъдещето, но в настоящия момент. Неговата лоша постъпка може да продължи 1, 2 или няколко часа, а следующата минута, следующия час той може да се занимава с една благородна, добра мисъл. Тогава той е добър. Тъй щото, когато говорим за добро или лошо в окултна смисъл, разбираме определен момент, може да е минута, 10-15 минути, може да е час, може да е 1, 2, 10 години, но пак ще се измени. Той не може да е през целия си живот лош. Вълкът, който е толкова жесток, и в него настава момент на благородство. По някой път го наричат, че е лош. Но какво прави някога? Влезе в някое стадо, побута, побута овците с устата си, и си замине, без да им направи някоя пакост. Овчарите казват, че му се е затворила устата. Не, това е един момент на благородство. Той има разположение и казва: Е... Първото му състояние се сменя. Има три случая, когато се сменят състоянията у вълка. Първият момент е, когато влезе в стадото, всички изподавя и си отива. Вторият момент е, когато влезе в стадото, дращи овците с краката си, но не ги дави. Третият момент е, когато влиза в стадото, всички овци се разбягват, но той само ги побутва и си отива, заминава си. Тъй щото тези състояния са и у човека. Човекът като вълка най-първо дави, после дращи и най-после само с муцуната си побутва. Тъй щото когато говорим за лошавини на един човек, трябва да знаем за кой момент се отнасяте. Лошо или добро, то е относително. Казвам: “Относителните неща се определят от времето, в което енергията и дейтелността се сменят. Някой ще каже: “Ама защо не може?” Ти вече не можеш да правиш зло, защото всяко зло астрологически се определя. Има условия, при които можеш да вършиш зло. А щом мине туй условие, то се затваря и ти нямаш условия вече да вършиш зло. И тази енергия тази деятелност, която се събрала, тласка, но щом

е затворен пътят ѝ, ти ще измениш тази енергия в друго направление. Така е и за доброто, така е и за злото. Не всякога има условия, да вършиш добро. И не всеки момент е за вършене на зло.

Сега когато ви задам да пишете нещо за окото, добре размишлявайте, не само да пишете, но извадете своя аналогия, какви блага придобивате чрез окото. То е хубавата страна, чрез която може да си помогнете. После какви блага придобивате чрез сърцето.

Аз в една от беседите си бях казал да правите опити, но сега поне класът може да направи. Правили ли сте наблюдения върху биенето на сърцето си? Запример определете при нормалното си състояние, когато сте в най-доброто си разположение, колко пъти бие сърцето ви, колко удари прави в минута. После когато се рязко изменяват състоянията ви, имате едно състояние на голяма радост или едно състояние на голяма скръб, пребройте каква е разликата на ударите, колко пъти бие сърцето ви. Ще имате математически данни, за да работите. После, забележете дали ритъмът на сърцето ви е равномерен или кратък. Някой път сърцето ви бие на дълъг ритъм, но има бърз и кратък ритъм. Правете наблюдения, ще се научите да наблюдавате. Тъй умът ви ще има една конкретна опора, защото както във всяко схоластическо учение, вие ще станете като банки, които като вземат парите, не знаят как се добиват, а само боравят с хиляди. Не, този банкир да го впрегнат да оре, да копае, та така ще види, ще има един правилен начин как се добива богатство. А сега вие казвате: “Имам хиляда, две хиляди, 10 000 лева”. Не, опасно е това богатство, опасен е този приход. Та ще наблюдавате и изучавате сърцето, като докарате нещата до крайност.

Добре, сега върху упражненията ще се постарая да ви дам по астрален начин едни малки упътвания. Гледайте да се пробуди съзнанието ви. На физическото поле има една голяма мъчнотия. Тя седи в следущето: че на ума ви някой път се преподават много предмети, които отвличат вниманието ви. Колкото и да се пазите, вниманието ви все ще се отвлече. Някой път вие не ги дочувате вътрешно. Значи вниманието ви е заето. Явяват се неразбирания, недочувания, вследствие на което някои неща не можете да ги

възприемете. Запример аз мога да ви говоря за сърцето, а вие ме слушате, но същевременно сте дали някому randevu, искате да се срещнете в 8 ч. с някого. Туй е една междина, затова ще има неща, които няма да разберете. Или седите в клас, огладнели сте, казвате си: “Дали е приближило време за ядене?” И понеже вашето съзнание е заето с тази мисъл, вие ще пропуснете много нещо. Гледам ви, някой път има не само един предмет, но 10-15-20 предмета, които са заели съзнанието ви, а всичко туй бърка, за да можете да схващате. Запример вземете някой поет. Той някой път е претърпял голям крах в живота си. Пише поезия. Той туря в поезията си този противен крах, всички тези оттенъци и като четат поезията му, казват: “Много хубава!” Втори път, като излезе от този крах, написва друга поезия, казват: “Каква голяма дълбочина е турил!” Той имал разочарования, туй-онуй, турил в поезията си, маскирал ги и всички после казват: “Какво ли е искал да каже?” - Разочарования. Друг път имал очарования, въодушевление. Какво ли е искал да напише? - Очарование. Добил туй, което искал. В какво седи всичката му поезия? Този поет бил болен. Трябвало да отиде в Европа на разходка. Отпускат му 30 000 лв. - Описва туй си състояние. Какво ли искал да напише? Казвам: “Отпуснали са му 30 000 лв. да иде в странство, и той пише. Обратно: искал 30 000 лв., не му отпуснали. Написва стихотворения, пропити със скръб. Казват: “Каква велика философия, каква дълбока мисъл!” 30 000 лв. не му достигат. Аз казвам: “Поет е този, който пише, вижда нещата от Божествено гледище и ги прилага тъй, както ги вижда. Поетът трябва да описва нещата от чисто Божествено гледище, тъй както са, тъй както вижда нещата в природата. Да описва реалността конкретно, без да е ангажиран в нещо. Туй е поезия. Същото и в музиката. Сега искам и вие като размишлявате да няма ни да ви дават, ни да взимат 30 000 лв. от вас. И ако аз съм се въздържал да говоря за някого, единствената причина, която ме е въздържала (от) да говоря е тази, че не съм намерил хора, на които съзнанието да е чисто, като слънцето, без петно. Само така, лесно се говори.

И сега в този окултен клас, най-първо трябва да се подготви съзнанието ви, че като дойдете отвънка тука за един час, да имате туй

възпитание на волята, че да затворите телефоните си, да кажете: “Ние приемаме, не предаваме”. Да се усещате свободни. Тогава може да се говори. А сега, като влезете в клас, един звънец започва “дрънн”, друг “дрънн”, а вие ставате, ходите, връщате се и предметът остава недоразбран. И после казвате: “Не разбрахме какво иска да каже учителят”. Толкова звънци!

Та, първо в окултизма трябва да се научите да затваряте телефоните си, станциите си. Ще кажете: “Жиците са заняти”. С какво? - С окултната школа. След като свършим урока си, пак приемаме и даваме. Тъй ще казвате в себе си. Ще говорите чрез внушение. Ще кажете: “Отивам на училище. Един час няма да ме безпокоите. Каквото и да има да казвате, един час ще чакате”.

Туй упражнение ще трае по 5 минути сутрин, на обяд и вечер (преди ядене).

Ще го правите по 3 пъти на ден за една седмица.
(9 без 10 ч.).

Беседа, държана на 2 август 1922 г. (сряда).

СЪДЪРЖАНИЕ

МЛАДЕЖКИ ОКУЛТЕН КЛАС 1922 г.

1. Двамата пътя.....	5
24 февруари 1922 г.	
2. За страха и безстрашието.....	10
1 март 1922 г.	
3. Методи за укрепване на волята.....	15
8 март 1922 г.	
4. Качества и проявления на волята.....	22
15 март 1922 г.	
5. Старият и новият живот.....	29
29 март 1922 г.	
6. Двете посоки.....	40
5 април 1922 г.	
7. Закон на движенията.....	44
12 април 1922 г.	
8. Разбор на думи.....	51
19 април 1922 г.	
9. Проява на кармическия закон.....	58
26 април 1922 г.	
10. Красивото в живота.....	68
3 май 1922 г.	
11. Закон на енергията.....	73
10 май 1922 г.	
12. Методи за чистене.....	79
17 май 1922 г.	
13. Страхът и съмнението. Обичта.....	88
24 май 1922 г. Витоша	
14. Връзки на знанието.....	100
31 май 1922 г.	
15. Мисъл, чувство и действие.....	107
7 юни 1922 г.	

16. Какво се изисква от ученика.....	113
14 юни 1922 г.	
17. Скъпоценните камъни.....	127
21 юни 1922 г.	
18. Прояви на съзнанието.....	129
28 юни 1922 г.	
19. Положителни и отрицателни сили в ученика.....	137
5 юли 1922 г.	
20. Възможности.....	145
26 юли 1922 г.	
21. Деятелност на сърцето.....	151
2 август 1922 г.	

ПОЯСНЕНИЕ:

Настоящите лекции се публикуват по нередактирано копие на дешифрираната стенограма, запазена в Държавен исторически архив.

Същите са отпечатани в томчетата Двата пътя: Лекции от Учителя на Младежкия окултен клас; Год. I - 1922, т.1 - /София, 1934/ и Противоречия в живота: Лекции от Учителя на Младежкия окултен клас, Год. I - 1922, т.2 - /София, 1934/. Двата тома са коригирани и изменени!

Обработил архивните единици в Държавен архив: Ефросина Антонова Ангелова-Пенкова.

Вергилий Кръстев

Издателският екип изказва благодарност на всички, които с цената на лишения, граничещи с героизъм, запазиха за поколенията безценното Слово на Учителя. Благодарим на стенографките Паша Теодорова (1888–1972), Гавка Керемидчиева (1901–1945), Елена Андреева (1899–1990) и на съхранявалите го през годините българи.

*Да бъде благословен
самоотверженият им труд.*

**АВТЕНТИЧНОСТТА НА
СТЕНОГРАФСКИТЕ ЗАПИСКИ Е
ЗАПАЗЕНА.**

*Всяко Божие слово е опитано.
То е щит за тези, които уповават на него.
Не притуряй на неговите думи,
за да те не обличи и се покажеш лъжец.
Прит. 30; 5, 6*